Univerza *v Ljubljani*

ODDELEK ZA ZGODOVINO 1920–2010 OB DEVETDESETLETNICI

Filozofska fakulteta
Univerze v Ljubljani
Oddelek za zgodovino
2010

Založila: *Znanstvena založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani*
Izdal: *Oddelek za zgodovino*
Uredila: *Janez Mlinar in Mitja Ferenc*
Priprava besedil in seznamov: *Janez Mlinar, Jasna Vanček, Nataša Stergar, Barbara Šatej*
Recenzent: *Dušan Nečak*
Oblikovanje naslovnice: *Metka Žirovnik*
Prelom: *Uroš Čuden, Medit d.o.o.*
Tisk: *Bori*
Naklada: *200 izvodov*

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

378.6:1(497.4Ljubljana).096:93/94(091)

FILOZOFSKA fakulteta (Ljubljana). Oddelek za zgodovino
Oddelek za zgodovino : 1920-2010 : ob devetdesetletnici / [uredila Janez Mlinar in Mitja Ferenc]. - Ljubljana : Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2010

ISBN 978-961-237-406-8

1. Gl. stv. nasl. 2. Mlinar, Janez

254615040

Kazalo

DEVET DESETLETIJ ODDELKA ZA ZGODOVINO 5

PEDAGOŠKI IN ZNANSTVENI SODELAVCI NA ODDELKU ZA ZGODOVINO 1920–2010 11

MLADI RAZISKOVALCI NA ODDELKU ZA ZGODOVINO 73

STROKOVNI SODELAVCI ODDELKA ZA ZGODOVINO 77

IZZIVI ŽIVLJENJA 83

DOKTORJI ZGODOVINSKIH IN ARHIVSKIH ZNANOSTI 1924-2010 93

MAGISTRI ZGODOVINSKIH IN ARHIVSKIH ZNANOSTI OD 1967 DO 2010 101

DIPLOMANTI ODDELKA ZA ZGODOVINO OD LETA 1920 DO 2010 109

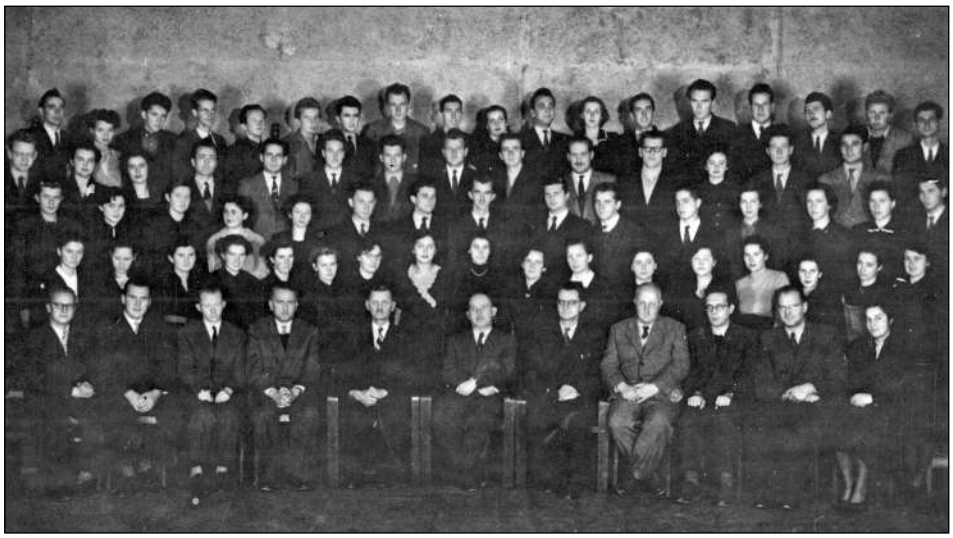

Skupinska slika profesorjev, sodelavcev in študentov Oddelka za zgodovino ob šestdesetletnici prof. dr. Milka Kosa 27. novembra 1952.

Profesorji in sodelavci Oddelka za zgodovino 12. maja 1987.

Devet desetletij Oddelka za zgodovino

Ko je 19. februarja 1920 v dvorcu nekdanjega kranjskega deželnega zbora na Kongresnem trgu pred študente zgodovine stopil Ljudmil Hauptmann, se je začelo novo obdobje v razvoju zgodovinske stroke na Slovenskem. Če so pred tem generacije študentov, ki so se želele posvetiti grški muzi Klio, odhajale po znanje zlasti na Dunaj in Gradec, se je z oblikovanjem študijskega programa za zgodovino začela »domača« formacija bodočih zgodovinarjev. Seminar za zgodovino, kot se je sprva imenoval oddelek, je predstavljal izhodišče tako za kvantitativni kot kvalitativni preskok v zgodovinski stroki na Slovenskem. Poleg lažje dostopnosti študija in s tem širitve strokovne javnosti je ustanovitev seminarja omogočila študij zgodovine v slovenskem jeziku ter posledično prispevala k zavestnemu oblikovanje slovenske strokovne terminologije na področju zgodovinopisja. Še pomembnejši vidik, ki je za prvo polovico dvajsetega stoletja bil skoraj bistven, pa je predstavljalo dejstvo, da je slovenski narod in prostor na ta način postal osrednji predmet raziskovanj. V času, ko je bila vloga zgodovine v pretežni meri podrejena krepitvi narodne identitete, je bil ta korak še toliko pomembnejši.

Za prvega profesorja v seminarju je bil leta 1920 imenovan Ljudmil Hauptmann, ki je zasedel stolico za občo zgodovino srednjega veka in starejšo slovensko zgodovino. Kmalu sta se mu pridružila še Nikola Radojčić kot profesor za zgodovino Srbov in Hrvatov ter Nikolaj Mihajlović Bubnov, ruski begunec iz Kijeva, sicer pa medievist svetovnega slovesa, kot profesor za antično zgodovino. Leta 1923 je Historični seminar dobil še prvega asistenta Ernesta Turka, ki pa je to funkcijo opravljal le do 1927, ko je bilo njegovo asistentsko mesto zaradi racionalizacije ukinjeno.

Število stolic je skoraj dvajset let ostalo nespremenjeno, menjali so se samo njihovi nosilci. Ljudmila Hauptmanna je leta 1926 nasledil Milko Kos. Nikolaj Bubnov se je 1924 upokojil, antično zgodovino pa je prevzel arheolog Balduin Saria. Šele leta 1937 se jim je sprva kot privatni docent, leto dni kasneje pa kot polno zaposleni docent pridružil Fran Zwitter, ki je prevzel predavanja iz obče zgodovine novega veka in hkrati začel predavati slovensko zgodovino od 16. stoletja naprej.

Druga svetovna vojna je pomenila močno zarezo v razvoju seminarja. Ob začetku vojne leta 1941 je v Beograd odšel Nikola Radojčić, nekaj mesecev kasneje se je v Gradec umaknil Balduin Saria, Fran Zwitter pa je bil 1942 najprej zaprt, nato pa konfiniran v Italijo. Na fakulteti je tako med vojno ostal samo Milko Kos, ki sta se mu pridružila še Eugenio Duprè – Theseider ter Vojeslav Mole. Po kapitulaciji Italije septembra 1943 je bila ljubljanska univerza zaprta, predavanja se niso izvajala, možno je bilo zgolj opravljati izpite.

Seminar je bil po drugi svetovni vojni izpostavljen mnogim organizacijskim in pedagoškim spremembam, kar se zrcali tudi v pogostem menjavanju imena. Dotedanji Historični seminar se je 1948 preimenoval v Institut za zgodovino, 1962 v Oddelek za zgodovino, 1975 v PZE (pedagoško znanstvena enota) za zgodovino, dokler ni 1982 dokončno dobil današnje ime Oddelek za zgodovino. Toda bolj kot pogoste spremembe imena so na kvaliteto pedagoškega in znanstvenega dela vplivale mnoge vsebinske spremembe. Reforma 1947 še ni bistveno posegla v študij zgodovine. Bistveno bolj radikalna je bila reforma 1949. Študij zgodovine je uredila po zveznem načrtu, ki je veljal za vse filozofske fakultete v Jugoslaviji. Uveden je bil enopredmetni študij, v njegov okvir pa je bil vključen tudi dvosemesterski tečaj latinskega jezika ter trisemestrski tečaj nemščine. Do ponovnih sprememb je prišlo prej kot v desetih letih. Z ukinitvijo osemletne gimnazije ter uvedbo enotne osemletne osnovne šole so se povečale potrebe po učiteljskem kadru.

Na Filozofski fakulteti je bil tako 1957 vpeljan dvopredmetni študij, čemur se je moral prilagoditi tudi študij zgodovine. Leta 1960 je bila ukinjena možnost enopredmetnega študija zgodovine, uveden pa je bil tudi dvostopenjski študij zgodovine. Prvi dve leti sta predstavljali visokošolski študij, ki se je zaključil z diplomo prve stopnje, tretji in četrti letnik pa sta predstavljala visokošolski študij. Ta se je po absolviranih štirih letih zaključil z diplomo druge stopnje. Žrtev te reforme sta bila latinski in nemški jezik, ki sta bila odpravljena kot obvezna pomožna predmeta.

Posledice teh reform so se kazale zlasti pri študiju starejših obdobij. Študentje so se zaradi neznanja jezikov virov redko usmerjali v študij teh obdobij, posledično pa je prihajalo do kadrovskega deficita tako v muzejih, arhivih in inštitutih kot tudi na samem oddelku pri usposabljanju znanstvenih sodelavcev in asistentov. Iz tega razloga je bila 1967 obnovljena enopredmetna nepedagoška smer študija zgodovine, kot nadomestilo za študijsko smer B pa sta bila uvedena intenzivna tečaja latinščine in nemščine v prvih dveh letnikih, vsak v obsegu po šest ur tedensko. Nova reforma študija je sledila 1976. Zaradi zahtev po skrajšanju dobe študija in omogočanju dokončanja študija v predpisanih štirih letih je prišlo na dvopredmetnem študiju do zmanjšanja obveznosti. Odpravljene so bile klavzurne naloge in seminarske naloge, ostalo je le diplomsko delo ob zaključku študija. V okviru te reforme je bil na oddelku uveden tudi študij arhivistike. S šolskim letom 1985/86 je bil ukinjen dvostopenjski študij zgodovine in namesto njega uveden enoten štiriletni visokošolski študij.

Ponovno je do sprememb prišlo leta 1991. Koncept študija je bil spremenjen in prilagojen enotnemu štiriletnemu študiju. Namesto splošnega pregleda v prvih dveh letnikih in izbranih poglavij iz posameznih obdobij v tretjem in četrtem letniku, so se po novem predmetniku študentje v vsakem študijskem letniku srečali z enim zgodovinskim obdobjem, v okviru katerega so se seznanili z občo zgodovino, slovensko zgodovino in zgodovino jugovzhodne Evrope. Nekaj odstopanj je bilo le pri antični zgodovini, ki je bila razdeljena na dva letnika. V prvem letniku so študentje tako poslušali grško antiko in srednji vek, v drugem rimsko in novoveško zgodovino, v tretjem zgodovino 19. stoletja ter obdobja do konca prve svetovne vojne, v četrtem letniku pa še sodobno zgodovino. Temu primerno so se reorganizirale tudi katedre. Ohranjena je bila enopredmetna študijska smer zgodovine z intenzivnim študijem latinskega in nemškega jezika ter arhivistiko. Ta sistem se je ohranil vse do uvedbe bolonjskega sistema študija leta 2009.

Kadrovsko je bil oddelek takoj po drugi svetovni vojni zelo prizadet, saj je od nekdanjih profesorjev na njem ostal samo Milko Kos, ki je ohranil katedro za občo zgodovino srednjega veka. V naslednjih letih se je oddelek pospešeno kadrovsko dopolnjeval. Leta 1946 je stolico za zgodovino Južnih Slovanov prevzel Gregor Čremošnik, katedro za stari vek pa je za Balduinom Sario nasledil Josip Klemenc, ki je poleg antične zgodovine na oddelku vodil še študij arheologije na takrat ustanovljenem oddelku za arheologijo. Tem že obstoječim stolicam sta se pridružili dve novi. Že leta 1946 je bila ustanovljena katedra za zgodovino Slovencev. Njen prvi nosilec je bil Bogo Grafenauer. Naslednje leto je bila ustanovljena katedra za zgodovino narodnoosvobodilnega boja, ki jo je zasedel Metod Mikuž. Njegova *venia legendi* se je kasneje razširila še na občo zgodovino in zgodovino narodov Jugoslavije po prvi svetovni vojni. To je bila prva katedra za najnovejšo zgodovino na jugoslovanskih univerzah. Leta 1948 se je vrnil na fakulteto ter nadaljeval s predavanji iz obče zgodovine novega veka Fran Zwitter.

Študijska shema, ki je bila zastavljena v letih po drugi svetovni vojni, je zdržala deset let, do leta 1958, ko je umrl Gregor Čremošnik. Njegova predavanja je začasno prevzel Bogo Grafenauer, leta 1960 pa sta si predavanja iz zgodovine jugoslovanski narodov razdelila dotedanja asistenta Ignacij Voje in Vasilij Melik. Ignacij Voje je prevzel obdobje od naselitve Slovanov do srede 18. stoletja, Vasilij Melik pa obdobje od srede 18. stoletja do

leta 1918. Do sprememb je ponovno prišlo po upokojitvi Milka Kosa leta 1965. Predavanja iz obče zgodovine srednjega veka je prevzel Ferdo Gestrin, predavanja iz pomožnih zgodovinskih ved pa zunanji sodelavec Božo Otorepec. Ko so bili leta 1969 vzpostavljeni kadrovski pogoji, se je razdelil tudi kompleks predavanj iz slovenske zgodovine, ki jih je do tedaj pokrival Bogo Grafenauer. Predavanja iz zgodovine Slovencev in drugih jugoslovanskih narodov od sredine 18. stoletja do prve svetovne vojne sta prevzela Vasilij Melik in Janko Pleterski in si jih dodatno razdelila. Melik je predaval starejši del (do 1870), Pleterski pa novejši del zgodovine (do 1918). Na željo študentov je bil v tem času uveden tudi poseben kurz predavanj iz zgodovine Starega vzhoda, ki ga je do leta 1980 vodil Viktor Korošec, po letu 1988 pa ga kot zunanji sodelavec izvaja Janez Marolt. Leta 1975 se je upokojil Fran Zwitter. Njegovo katedro je 1979 prevzel Peter Vodopivec, vendar je njegova *venia legendi* veljala le za obdobje od francoske revolucije do leta 1918. Obdobje novega veka do konca 18. stoletja je tako ostalo nepokrito. Snov je smiselno v svoja predavanja vključil Ferdo Gestrin, posledično pa se je tudi katedra za občo srednjeveško zgodovino preimenovala v katedro za občo zgodovino fevdalizma.

Po upokojitvi Metoda Mikuža leta 1981 je prišlo do sprememb tudi na katedri za sodobno zgodovino. Mikuž je namreč predaval obsežno materijo, ki je obsegala tako občo kot tudi jugoslovansko in slovensko sodobno zgodovino. Snov je bila zato smiselno razdeljena v obdobja med 1918 in 1941, na zgodovino med 1941 in 1945 in na zgodovino po letu 1945. Do delne delitve je prišlo že 1972, ko je Miroslav Stiplovšek prevzel predavanja iz slovenske in jugoslovanske zgodovine med obema vojnama, obdobje po 1941 pa je ostalo pri Mikužu. Po njegovem odhodu v pokoj je predavanja za vso tematiko obdobja po 1945 prevzel Dušan Nečak, za obdobje druge svetovne vojne pa je nastala praznina. Sprva sta si to obdobje razdelila Stiplovšek (domača) in Nečak (obča), nato pa je predavanja za obdobje druge svetovne vojne v Jugoslaviji/Sloveniji prevzel zunanji sodelavec Tone Ferenc in jih pokrival do svoje upokojitve leta 1995.

Veliki problemi s kadrovsko popolnitvijo so se pokazali v začetku osemdesetih let, ko so v nekajletnem razmaku odšli v pokoj štirje profesorji, ki so s svojimi predavanji pokrivali pomembna obdobja zgodovine. Leta 1979 je odšel Jože Kastelic, ki je od 1970 pokrival stolico za stari vek, tri leta za njim Bogo Grafenauer in Janko Pleterski, leta 1983 pa še Ferdo Gestrin. Njihov odhod se je močno čutil pri izvajanju pedagoškega procesa. Sprva se je problem skušalo reševati s podaljševanjem sodelovanja sicer upokojenih profesorjev pri učnem procesu (Bogo Grafenauer do 1985, Janko Pleterski do 1984, Jože Kastelic do 1985), kasneje pa so bile njihove obveznosti porazdeljene med ostale sodelavce oddelka. Katedro za antično zgodovino je 1985 zasedel Rajko Bratož. Občo zgodovino fevdalizma je med 1983 in 1986 začasno prevzel Ignacij Voje, za njim pa Janez Peršič, ki je od 1987 predaval tudi del slovenske zgodovine, drugi del pa je prevzel Ignacij Voje. Izbrana poglavja iz slovenske zgodovine za študente 3. letnik sta prevzela zunanja sodelavca Branko Reisp (do 1989) in Darja Mihelič (od 1984 do 1995). Vasilij Melik je po dokončnem odhodu Janka Pleterskega ponovno združil predavanja iz zgodovine Slovencev od sredine 18. stoletja do 1918 in jim dodajal posamezna poglavja iz zgodovine jugoslovanskih narodov. Tako stanje je trajalo vse do 1988, ko je predavanja iz zgodovine jugoslovanski narodov kot zunanji sodelavec prevzel France Rozman. Po letu 2004 ga je nasledil Rok Stergar.

Po upokojitvi Vasilija Melika je leta 1991 katedro za slovensko zgodovino prevzel Janez Cvirn. Z odhodom Ignacija Vojeta leta 1993 pa je prišlo do večje kadrovske spremembe in prerazporeditev tudi na katedri za starejšo slovensko zgodovino in zgodovino jugovzhodne Evrope (prej zgodovina jugoslovanski narodov od naselitve do18. stol). Slovensko zgodovino in zgodovino jugovzhodne Evrope v srednjem veku je 1994 prevzel Peter Štih, obe predavanji za čas od 16. do 18. stoletja pa Vasko Simoniti. Po odhodu

Boža Otorepca leta 1993, je predavanja iz pomožnih zgodovinskih ved prevzel zunanji sodelavec Dušan Kos, po letu 2003 pa Peter Štih. Vrzel na področju obče zgodovine novega veka je v letih med 1994 in 2001 pokrival zunanji sodelavec France Dolinar, dokler ni to področje prevzel Marko Štuhec. Leta 1994 je stolico za občo zgodovino 19. stoletja okrepila Marta Verginella. Po upokojitvi Toneta Ferenca so se tudi predavanja iz sodobne zgodovine razdelila na predavanja iz slovenske zgodovine, obče zgodovine in zgodovine jugovzhodne Evrope. Predavanja so izvajali Božo Repe, ki se je na oddelku zaposlil 1995, Dušan Nečak in Mirko Stiplovšek, ko pa se je slednji leta 2001 upokojil, ga je nadomestil Mitja Ferenc. Konec 1999 je oddelek za zgodovino zapustil Peter Vodopivec. Predavanja iz obče zgodovine 19. stoletja je sprva prevzel Walter Lukan, po njegovem odhodu 2009 pa Marta Verginella. Po upokojitvi Janeza Peršiča je 2009 predavanja iz obče zgodovine srednjega veka prevzel Dušan Mlacović.

Že leta 1946 je bil uveden tudi splošen predmet Uvod v študij zgodovine, ki ga je vse do leta 1982 predaval Bogo Grafenauer, njemu pa so sledili Vasilij Melik (do 1992), Peter Vodopivec (od 1985 do 1994), od 1994 do uvedbe bolonjskega programa pa Marko Štuhec. Po novem programu je ta predavanja prevzel Bojan Balkovec. Leta 1994 je bil uveden še predmet Teorija zgodovine, ki ga vsa leta izvaja Marta Verginella.

Po letu 1945 je Oddelek za zgodovino posebno pozornost posvečal praktičnemu pedagoškemu izobraževanju bodočih učiteljev zgodovine. Do leta 1976 je metodiko pouka predaval zunanji sodelavec Bogo Stupan, od šolskega leta 1976/77 pa ga je nasledil redno nastavljeni predavatelj Štefan Trojar. S tem so bili ustvarjeni kadrovski pogoji za sistematično in strokovno poglobljeno izvajanje praktičnih oblik pedagoškega izobraževanja študentov zgodovine. Po upokojitvi 2002 je njegovo delo prevzela Danijela Trškan.

Hkrati z rastjo oddelka so se razvijale tudi službe, ki nudijo zaposlenim na oddelku strokovno pomoč. Knjižnico so sprva urejali asistenti (E. Turk, Fr. Petre, B. Grafenauer, V. Melik, I. Voje), po 1955 pa je delo bibliotekarke opravljala Slavka Kajba–Milić. Po njeni smrti 1968 je mesto zasedla Olga Janša–Zorn. Leta 1972 se je Zornovi pridružila še Nataša Stergar, ki je v knjižnici ostala vse do svoje upokojitve leta 2005. Ko je Olga Janša–Zorn leta 1980 odšla na Pedagoško akademijo za predavateljico zgodovine, je vodenje knjižnice prevzela Stergarjeva, izpraznjeno delovno mesto pa je zasedel Matjaž Rebolj. Delo knjižnega manipulanta je od 1968 opravljala Cilka Smolič, po upokojitvi leta 1972 pa jo je nasledila Marjanca Cvek–Centrih. Ko je leta 1980 zapustila to delovno mesto, je na njeno mesto prišla Majda Čuden. V letih 1992–1993 je v knjižnici delala tudi Elizabeta Hriberšek Balkovec. Leta 1996 se je knjižničarski ekipi pridružila Barbara Šatej, ki je po odhodu Matjaža Rebolja na drugo delovno mesto znotraj fakultete, leta 2005 prevzela tudi vodenje knjižnice. Od 2006 se je kot bibliotekarka zaposlila še Maja Božič.

Knjižnici oddelka so pridružene še knjižnica Zgodovinskega društva za Slovenijo, ki je do knjižničnega fonda prišla z izmenjavo za Zgodovinski časopis, ter zasebne knjižnice Frana Zwittra (pridobljena 1995), Jadrana Ferluge (pridobljena 1996), Ignacija Vojeta (deloma prevzeta 2008) in Karla Stuhlpfarrerja (pridobljena 2010). Danes skupni knjižnični fond presega število 70.000 naslovov različnih knjig, med katerimi so mnoge edini izvod v Sloveniji.

Kot služitelj je po 1945 pri delu oddelka sodeloval tudi Stane Hafner, po njegovi upokojitvi leta 1954 je njegovo mesto zasedla Cilka Smolič, ki je od 1968 opravljala še delo knjižnega manipulanta. Zaradi povečanega obsega administrativnega dela je bilo oddelku leta 1987 dodeljeno delovno mesto pisarniškega referenta, ki ga je eno leto zasedala Jana Cedilnik, za njo pa od 1988 do upokojitve leta 2007 Ljudmila Langerholc. Kot samostojna strokovna sodelavka jo je nasledila Jasna Vanček.

Oddelek skladno s finančnimi možnostmi skrbi za izmenjavo profesorjev in študentov. Tako so na oddelku s krajšimi ciklusi predavanj gostovala mnoga ugledna imena sve-

tovnega in domačega zgodovinopisja (Jadran Ferluga (Münster), Walter Lukan (Dunaj), Andreas Moritsch (Dunaj/Celovec), Helmuth Rumpler (Celovec), Karl Stuhlpfarrer (Dunaj/Celovec), Harald Heppner (Gradec), Jože Pirjevec (Trst) in Silvija Kavčič (Berlin)), enako pa so člani oddelka predavali na različnih tujih univerzah kot gostujoči profesorji. Z vključitvijo Slovenije v Evropsko unijo se vse več naših dodiplomskih in podiplomskih študentov odloča, da del svojih študijskih obveznosti opravi na eni izmed partnerskih univerz, enako pa tuji študenti prihajajo na naš oddelek.

S šolskim letom 2007/2008 je zaživel skupni magistrski študijski program Zgodovina jugovzhodne Evrope, ki ga organizirajo Oddelek za zgodovino v Ljubljani in partnerji iz Univerze v Gradcu (Avstrija) in Univerze v Cluju (Romunija). Študij, ki želi prispevati k boljšemu poznavanju in razumevanju zgodovine jugovzhodne Evrope v širšem (srednje) evropskem kontekstu, se zaključi s skupno diplomo. Absolventom študija je avtomatično priznan študijski program in strokovni naziv v vseh treh državah partnerskih univerz.

Člani oddelka so močno vpeti v raziskovalno delo. Na oddelku je formirana skupna raziskovalna skupina, člani oddelka pa vodijo in sodelujejo v različnih raziskovalnih projektih doma in v tujini. Njihovi dosežki so objavljeni in predstavljeni tako v domači kot tuji strokovni javnosti. Rezultat tega je članstvo mnogih nekdanjih in sedanjih članov oddelka v različnih akademijah in drugih strokovnih združenjih.

Zadnja leta so oddelke v organizacijskem smislu obremenjevale predvsem aktivnosti, povezane s ponovno reformo študija in uvajanjem t. i. bolonjskega študija. Študij ponovno postaja dvostopenjski. Na prvi stopnji je možno predavanja iz zgodovine poslušati v okviru dvopredmetnega ali enopredmetnega univerzitetnega študijskega programa. Po prvi stopnji, ki traja tri leta, študent pridobi naziv diplomirani zgodovinar. Magistrski študij traja po novem dve leti in je razdeljen v štiri smeri: starejša zgodovina, novejša zgodovina, socialna in kulturna zgodovina ter raziskovalna in arhivska smer. Z zamikom bo zaživela tudi pedagoška smer.

Oddelek za zgodovino ostaja eden izmed stebrov Filozofske fakultete in prostor, ki usposablja posameznike ne samo za delo v zgodovinski stroki in šolstvu, ampak tudi širše. Diplomanti pridobijo široke kompetence, ki jim omogočajo delo na različnih področjih od novinarstva, politike, mednarodnih odnosov do založništva in turizma. Skozi vseh devetdeset let obstoja je oddelek sledil prepričanju, da smisel študija zgodovine ni zgolj v reproduciranju letnic, dogodkov in zgodovinskih oseb, ampak predvsem skozi kritično obravnavanje preteklosti oblikovati in ustvarjati posameznike širokega duha in obzorja.

Dr. Janez Mlinar

Strokovna ekskurzija profesorjev in študentov Historičnega seminarja na Štajersko zgodaj spomladi 1941.

Pedagoški in znanstveni sodelavci na Oddelku za zgodovino 1920–2010

Dr. Bojan BALKOVEC
(Ljubljana, 17. 2. 1963)

Na Filozofski fakulteti je študiral zgodovino in sociologijo in se po diplomi leta 1987 zaposlil na Oddelku za zgodovino. Najprej bil stažist-raziskovalec, od 1989 asistent za zgodovino in od leta 2000 docent za področje sodobne zgodovine. Raziskuje predvsem slovensko zgodovino in zgodovino jugoslovanskih narodov med obema svetovnima vojnama. Leta 1990 je magistriral s temo Delovanje narodne in deželne vlade SHS v Ljubljani in leta 1998 doktoriral s tezo Parlamentarne volitve v Jugoslaviji v letih 1920–1938 s posebnim poudarkom na Sloveniji. Med leti 2001 in 2005 je bil predsednik komisije za zgodovino v okviru Nacionalnega preverjanja znanja v devetletni osnovi šoli. V mandatu 2007–2009 je bil predstojnik Oddelka za zgodovino.

Glavna dela: Prva slovenska vlada 1918–1921. Ljubljana 1992. 191 str.; Slovenska kronika XX. stoletja. Ljubljana 1997, 2005. 457 str.; Zgodovinski časovni trak (CD-rom). Ljubljana 1996; Zaradi prepričanja ali koristi? : prestopi kandidatov na starojugoslovanskih volitvah. V: Prispevki za novejšo zgodovino 40 (2000), št. 2, str. 21-36; Paberki o rojstvih in porokah v župniji Preloka. V: Kronika 51 (2003), št. 1, str. 51-60; Slovenski veliki leksikon. 3 knj. Ljubljana 2003-2005; Učastie Slovencev v vyborah v period meždu dvumja mirovymi vojnami. V: Istoričeskij vestnik Universitetov Ljubljany i Permi 1 (2007), str. 57-63; Jugoslavija v času : devetdeset let od nastanka prve jugoslovanske države = Yugoslavia through time : ninety years since the formation of the first state of Yugoslavia (ur.). Ljubljana 2009. 315 str.; Ideje o upravni razdelitvi Kraljevine SHS. V: Jugoslavija v času : devetdeset let od nastanka prve jugoslovanske države = Yugoslavia through time : ninety years since the formation of the first state of Yugoslavia. Ljubljana 2009, str. 11-20.

Martin BENEDIK
(Bukovščica nad Škofjo Loko, 8. 4. 1950)

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je študiral latinščino in nemščino v letih 1969-74. Poučeval je latinščino na osnovnih šolah in gimnazijah v Ljubljani in Škofji Loki, na delavskih univerzah pa nemščino. Od leta 1975 je lektor za latinski jezik; ima tečaje latinščine za študente romanistike, arheologije, zgodovine in umetnostne zgodovine. Honorarno predava veterinarsko-medicinsko terminologijo na Veterinarski fakulteti, od leta 1993 je predavatelj latinščine na Teološki fakulteti v Ljubljani.

Objavil je več strokovnih člankov v Linguistiki, v Vestniku Društva za tuje jezike, v Živi antiki, v Medicinskih razgledih in v reviji Keria. Iz latinščine je prevajal naravoslovne, jezikoslovne, zgodovinske, medicinske in druge strokovne tekste. Prevajal je tudi iz nemščine in v nemščino. Sodeloval je pri pripravi Pravnega terminološkega slovarja. Leta 2002 ga je minister za pravosodje imenoval za sodnega tolmača za latinščino. Ukvarja se z zbiranjem latinskih napisov novejših obdobij in jih posreduje študentom zgodovine.

Pomembnejši prevodi: Jerneja Kopitarja Glagolita Clozianus — Cločev Glagolit (ur. in spremno besedo napisal Jože Toporišič, iz latinščine prevedel Martin Benedik). Ljubljana 1995. LXXX, 95 str.; Hans Urs von Balthasar, Premišljevalna molitev (prevedel Martin Benedik, spremno besedo napisal Anton Strle). Celje 1994. 226 str.; Martin Luther, Izbrani spisi (prevedli Nenad Vitorović, Martin Benedik in Nada Grošelj). Ljubljana 2001. 455 str. (Zbirka Hieron).

Dr. Rajko BRATOŽ
(Branik, 12. 2. 1952)

Po osnovni šoli v Braniku (1958–1960) in v Dutovljah (1960–1966) je obiskoval gimnazijo v Novi Gorici (1966–1970), nato vpisal dvopredmetni študij zgodovine in geografije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani (1970–1975). 1976 je postal asistent za zgodovino starega veka na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete. 1979 je zaključil magistrski študij, 1981 je diplomiral iz latinskega jezika in književnosti. 1986 je postal doktor zgodovinskih znanosti in v istem letu docent za zgodovino starega veka, 1990 izredni in 1995 redni profesor za zgodovino starega veka na ljubljanski univerzi. Med 1991 in 1993 je bil predstojnik oddelka za zgodovino.

Študijsko se je izpopolnjeval v Italiji (štipendija italijanske vlade 1982/83), v Nemčiji (štipendija Humboldtovega sklada 1990/91, štipendija DAAD v letu 2002) in v Avstriji (večkratni obiski različnih ustanov dunajske univerze od 1978 dalje; Knafljeva štipendija, 1992 Jirečekova štipendija). Kot gostujoči profesor je predaval na univerzi v Salzburgu (1995) in v Celovcu (1996). Leta 1995 je postal izredni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, 2001 njen redni član. V tej ustanovi je bil v letih 1996-2002 in 2005-2008 načelnik Oddelka za zgodovinske vede, v letih 1999-2002 in v letih 2005-2008 tajnik Razreda za zgodovinske in družbene vede. Je član več strokovnih društev doma in v tujini. Bil je glavni organizator dveh in soorganizator enega mednarodnega simpozija. Njegova bibliografija obsega 10 knjig (2 v tujini) in večje število revijalnih in leksikalnih objav, od tega okrog 70 v tujini. Od 2007 je predstavnik Slovenije v Stalnem odboru za humanistiko pri Evropski znanstveni fundaciji.

Glavna dela: Severinus von Noricum und seine Zeit : geschichtliche Anmerkungen. Wien 1983. 48 str. (Denkschriften / Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-historische Klasse; 165)**;** Krščanstvo v Ogleju in na vzhodnem vplivnem območju oglejske cerkve od začetkov do nastopa verske svobode. Ljubljana 1986. 392 str. (Acta Ecclesiastica Sloveniae; 8); Westillyricum und Nordostitalien in der spätrömischen Zeit = Zahodni Ilirik in severovzhodna Italija v poznorimski dobi (ur.). Ljubljana 1996. 407 str. (Situla; 34); Il Cristianesimo Aquileiese prima di Costantino fra Aquileia e Poetovio. Udine, Gorizia 1999. 535 str. (Ricerche per la storia della chiesa in Friuli; 2); Slovenija in sosednje dežele med antiko in karolinško dobo : začetki slovenske etnogeneze = Slowenien und die Nachbarländer zwischen Antike und karolingischer Epoche : Anfänge der slowenischen Ethnogenese (ur./Hrgs.). Ljubljana 2000. 1130 str. (Situla; 39) (Razprave / SAZU. Razred za zgodovinske in družbene vede; 18); Hans-Dietrich Kahl, Der Staat der Karantanen : Fakten, Thesen und Fragen zu einer frühen slawischen Machtbildung im Ostalpenraum (7. - 9. Jh.) (ur./Hrgs.). Ljubljana 2002. 562 str. (Situla; 39, suppl.) (Razprave / SAZU. Razred za zgodovinske in družbene vede; 20); Grška zgodovina : kratek pregled s temeljnimi viri in izbrano literaturo. 2., dopolnjena izd. Ljubljana 2003. 299 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 26) (Knjižna zbirka Scripta); Völkerverschiebungen im Ostalpen-Mitteldonau-Raum zwischen Antike und Mittelalter (375-600) (Friedrich Lotter, unter Mitarbeit von Rajko Bratož und Helmut Castritius). Berlin, New York 2003. 282 str. (Ergänzungsbände zum Reallexikon der Germanischen Altertumskunde; 39); Rimska zgodovina. 1. del: Od začetkov do nastopa cesarja Dioklecijana. Ljubljana 2007. 527 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 33) (Knjižna zbirka Scripta).

Dr. Nikolaj Mihajlović BUBNOV
(Kijev, Ukrajina, 21. 1. 1858 – 1944)

Študij zgodovine je končal v St. Petersburgu in 1891 postal izredni profesor na univerzi v Kijevu. Novembra 1919 je emigriral v Kraljevino SHS, kjer je junija 1920 najprej postal honorarni profesor v Skopju, novembra istega leta pa je bil imenovan za pogodbenega rednega profesorja na Filozofski fakulteti. Čeprav je veljal predvsem za velikega strokovnjaka s področja zgodovine matematike, je tu predaval antično zgodovino. Upokojil se je 1924.

Glavna dela: Sbornik pisem Gerberta kak istoriceskij istocnik : 983-997. St. Petersburg 1888–1890; Gaberti postea Sylvestri II papae Opera Mathematica (972-1003). Berlin 1899; Prabo delo Serberta o abaku. Kijev 1911; Arithmetische Selbstständigkeit der europäischen Kultur : ein Beitrag zur Kulturgeschichte. Berlin 1914.

Literatura: A. Brglez, M. Seljak, Ruski profesorji na Univerzi v Ljubljani. Ljubljana 2007, str. 80–82.

Dr. Alenka CEDILNIK
(Kranj, 17. 11. 1970)

Leta 1989 se je vpisala na študij zgodovine in stare grščine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, ki ga je zaključila 1998 z diplomsko nalogo »Panonija II. in njen škof Valens v poročilih Sokrata Sholastika« ter zanjo prejela študentsko Prešernovo nagrado Filozofske fakultete v Ljubljani. Istega leta se je s štipendijo grške vlade udeležila intenzivnega enomesečnega tečaja nove grščine na Univerzi na Rodosu. Leta 1998 je dobila status mlade raziskovalke in bila najprej zaposlena na Zgodovinskem inštitutu Milka Kosa ZRC SAZU, od leta 2000 pa je svoje delo nadaljevala na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani. Leta 1999 je ponovno prejela štipendijo grške vlade in sodelovala na seminarju grškega jezika in kulture na Univerzi v Patri. V naslednjem letu je svoje znanje nove grščine izpopolnjevala na Univerzi v Atenah, kjer se je intenzivnega jezikovnega tečaja udeležila s podporo štipendije, ki ji jo je podelila imenovana univerza. Leta 2001 je zaključila magistrski študij, leta 2003 pa doktorski študij. Leta 2006 je za knjigo Ilirik med Konstantinom Velikim in Teodozijem Velikim prejela nagrado Klio za najboljše objavljeno delo s področja slovenskega zgodovinopisja za obdobje preteklih dveh let. Od leta 2008 je na Oddelku za zgodovino zaposlena kot asistentka za področje zgodovine starega veka. Leta 2010 je pridobila naziv docent.

Glavna dela: Ilirik med Konstantinom Velikim in Teodozijem Velikim : balkansko-podonavski prostor v poročilih Atanazija, Hilarija, Sokrata Sholastika, Sozomena, Teodoreta in Filostorgija). Ljubljana 2004. 388 str. (Thesaurus memoriae. Dissertationes; Das Illyricum im 4. Jh. : Zusammenfassung. V: Göttinger Forum für Altertumswissenschaft 9 (2006), str. 37 – 72. El. izdaja: *http://gfa.gbv.de/dr,gfa,009,2006,a,05.pdf*.; Der Krieg des Theodosius gegen die Goten (379-382). V: Göttinger Forum für Altertumswissenschaft 12 (2009), str. 45 – 97. El. izdaja: http://gfa.gbv.de/dr,gfa,012,2009,a,05.pdf; Teodozijeva vojna z Goti. V: Zgodovinski časopis 63 (2009), str. 8-60; Sklenitev rimsko-gotske mirovne pogodbe leta 382. V: Keria 11 (2009), št. 1, str. 33-74.

Dr. Janez CVIRN
(Celje, 22. 4. 1960)

Po osnovni šoli (1974) in gimnaziji v Celju (1978) je na Filozofski fakulteti v Ljubljani študiral zgodovino in sociologijo (1978-1983). Po diplomi (1983) je kot arhivist služboval v Zgodovinskem arhivu Celje (1983-1985) in kot kustos pedagog v Pokrajinskem muzeju Celje (1985-1991). Vmes je na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani končal podiplomski (1986) in doktorski študij zgodovine (1991). Jeseni 1991 se je kot docent za slovensko zgodovino 19. stoletja zaposlil na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete, kjer je zaposlen še danes. Leta 1997 je bil izvoljen v naziv izrednega in leta 2002 v naziv rednega profesorja. V letih 1997-99 je opravljal funkcijo predstojnika Oddelka za zgodovino. Raziskovalno se je največ ukvarjal z različnimi vprašanji slovenske politične zgodovine, še zlasti s problematiko Nemcev in nemško-slovenskih odnosov na Slovenskem v 19. in 20. stoletju. Pozornost je namenjal tudi zgodovini meščanstva in vsakdanjega življenja. Bil je glavni urednik Celjskega zbornika (1990-92), revij Zgodovina za vse (1994, 2009) in Kronika (1994-1996) ter Slovenske kronike XIX. stoletja (I-III).

Glavna dela: Boj za Celje : politična orientacija celjskega nemštva 1861-1907. Ljubljana 1988. 83 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 5); Trdnjavski trikotnik : politična orientacija Nemcev na Spodnjem Štajerskem (1861-1914). Maribor 1997. 389 str.; Slovenska kronika XIX. stoletja (ur.). 3 knj. Ljubljana 2001, 2003; Boj za sveti zakon : prizadevanja za reformo poročnega prava od 18. stoletja do druge svetovne vojne. Ljubljana 2005. 111 str.; Aufbiks! : nacionalne razmere v Celju na prelomu 19. v 20. stoletje. Celje 2006. 89 str.; Razvoj ustavnosti in parlamentarizma v Habsburški monarhiji : Dunajski državni zbor in Slovenci (1848-1918). Ljubljana 2006. 320 str.; Nemški tabori na Slovenskem (1869). V: Zgodovinski časopis 46 (1992), str. 175-185; The Slovenes from the German Perspective (1848-1918). V: Slovene Studies 15 (1993), št. 1-2, str. 51-62; Der Austroslavismus und die Slovenen. V: Der Austroslavismus : ein verfrühtes Konzept zur politischen Neugestaltung Mitteleuropas (Hrsg. Andreas Moritsch). Wien, Köln, Weimar 1995, str. 77-85; Der Alpen-Adria Raum 1759 bis 1815. V: Alpen-Adria : zur Geschichte einer Region (Hrsg. Andreas Moritsch). Celovec, Ljubljana, Dunaj 2001, str. 293-318; Gli Sloveni e i programmi constituzionali tedeschi (1848-1918). V: Qualestoria 27 (1999), n. 1, str. 231-248; Nationale Differenzierung und politische Verhältnisse im Dreiländereck (1848-1918). V: Das österreichisch-italienisch-slovenische Dreiländereck : Ursachen und Folgen der nationalstaatlichen Dreiteilung einer Region (Hrsg. T. Bahovec, T. Domej). Celovec, Ljubljana, Dunaj 2006, str. 197-260; Alfred Nobel in njegova velika požiralka denarja. V: Zgodovina za vse 7 (2000), št. 2, str. 5-19; K zgodovini homoseksualnosti na Slovenskem ob koncu 19. in na začetku 20. stoletja. V: Acta Histriae 12 (2004), št. 1, str. 231-239.

Breda ČOP
(Jesenice, 16. 4. 1960)

1981–85 je študirala latinščino, grščino in francoščino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Honorarno je poučevala latinščino na osnovnih šolah v Ljubljani in na gimnaziji v Škofji Loki. 1984–85 je bila redno zaposlena na Gimnaziji Poljane. 1986–93 je bila bibliotekarka na Oddelku za klasično filologijo. Od 1993 je lektorica za latinski jezik Med 1991 in 1999 je na Oddelku za zgodovino izvajala lektorske vaje iz latinščine.

Glavna dela: Aurea Roma : učbenik za latinščino. 3., dopolnjena izd. Ljubljana 2005. 172 str.; Aurea Roma : slovarček. Ljubljana 2005. 119 str.

Prevodi iz latinščine: Sv. Bernard, Žena ogrnjena s soncem : spisi o Mariji. Stična 1994. 135 str.; Sv. Bernard, Svetloba dni. Stična 1999. 204 str.

Dr. Gregor ČREMOŠNIK
(Polzela, 24. 4. 1890 – Ljubljana, 12. 11. 1958)

Na univerzi v Gradcu je študiral slavistiko in zgodovino in tam 1915 promoviral z disertacijo Der Heldenzweikampf (junački mejdan) in der südslawischen Volkspoesie. V letih 1915-17 je bil suplent na državni realki v Trstu, 1917-18 tajnik Bosansko-hercegovskega historičnega inštituta za preučevanje Balkana, 1919-35 kustos v Zemaljskem muzeju v Sarajevu. 1935-41 je bil izredni profesor obče zgodovine srednjega veka in pomožnih zgodovinskih ved na Filozofski fakulteti v Skopju, od 1946 do smrti redni profesor za zgodovino balkanskih narodov na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Med 1950 in 1958 je bil predstojnik oddelka za zgodovino.

Bil je izreden poznavalec dubrovniškega arhiva, strokovnjak za cirilsko diplomatiko in paleografijo, južnoslovansko numizmatiko in sfragistiko. Preučeval je ekonomska in socialna vprašanja srednjeveške Srbije, Bosne in Dubrovnika.

Bil je dopisni član SANU.

Glavna dela: Spisi dubrovačke kancelarije. I. Zapisi notara Tomazina de Savere 1278-1282 (prepisao i ur.). Zagreb 1951. 462 str.; Razvoj srpskog novčarstva do kralja Milutina. Beograd 1933. 79 str.; Doslej neznani južnoslovanski pečati. V: Zgodovinski časopis 12-13 (1958/59), str. 51-74; Studije za srednjevjekovnu diplomatiku i sigilografiju južnih Slavena. Sarajevo 1976. 154 str.; Dubrovniške šole v srednjem veku (prevedel in ur. Ignacij Voje). V: Zgodovinski časopis 52 (1998), str. 583-596.

Literatura: B. Grafenauer, Gregor Čremošnik. Bibliografija. V: Zgodovinski časopis 12-13 (1958/59), str. 313-325; I. Voje, Čremošnik, Gregor. V: Enciklopedija Slovenije. Zv. 2. Ljubljana 1988, str. 145.

Dr. France M. DOLINAR
(Sušine, 11. 11. 1941)

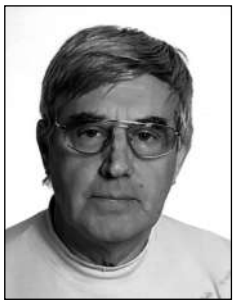

Diplomiral je na Teološki fakulteti v Ljubljani l. 1968 in l. 1977 z disertacijo Das Jesuitenkolleg in Laibach und die Residenz Pleterje 1597–1704 promoviral za doktorja cerkvene zgodovine na Gregoriani v Rimu. Ob slovesni promociji je prejel bronasto medaljo Univerze Gregoriana za leto 1977. Na ustrezni šoli pri Vatikanskem arhivu je 1976 diplomiral iz arhivistike ter 1977 iz paleografje in diplomatike. Od 1973 do 1977 je bil vicerektor nemškega študijskega zavoda Teutonicum v Rimu.

Po vrnitvi iz Rima je bil vodja Nadškofijskega arhiva v Ljubljani (1977–87) in prvi predstojnik novoustanovljenega Inštituta za zgodovino Cerkve (1977–87). Zasnoval in urejal je zbirko Acta Ecclesiastica Sloveniae (1979–89). Leta 1986 se je habilitiral za docenta cerkvene zgodovine na Teološki fakulteti v Ljubljani. Od l. 1987 do 2003 je bil zaposlen v Arhivu Republike Slovenije, od l. 1993 kot svetovalec vlade za starejše gradivo in za koordinacijo evidentiranja arhivskega gradiva v tujih arhivih, pomembnega za slovensko zgodovino. V okviru tega programa je vodil evidentiranje v Centralnem državnem arhivu, v Arhivu Zunanjega ministrstva v Rimu in v Vatikanskem tajnem arhivu. Pri Arhivskem društvu Slovenije je urejal zbirko Viri (1990 – 2010). Bil je član slovensko-italijanske (1993 – 2000) in slovensko – avstrijske zgodovinsko kulturne komisije (2001 – 2004), pri Ministrstvu za kulturo je član komisije za podeljevanje naziva svetnik s področja varstva kulturne dediščine in član izpitne komisije za strokovne izpite s področja arhivistike (predmeti nemščina, italijanščina, latinščina, izdajanje virov). Od l. 1999 do 2003 je bil nacionalni koordinator za področje zgodovinopisja. L. 1994 je bil na Filozofski fakulteti izvoljen v naziv izrednega profesorja in 21. decembra 1999 za rednega profesorja za občo zgodovino novega veka. Od 1994 do 2001 je na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani in v letnem semestru 2007 na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Mariboru predaval zgodovino Evrope od 16. do l8. stoletja, na Oddelku za bibliotekarstvo pa razvoj bibliotekarstva in uvod v znanstveno delo (1994 – 2006). Pripravil je več odmevnih razstav in mednarodnih znanstvenih simpozijev. Je član več strokovnih in znanstvenih združenj doma in v tujini. Upokojil se je januarja 2004.

Glavna dela: Das Jesuitenkolleg in Laibach und die Residenz Pleterje 1597–1704. Ljubljana 1977. 243 str.; Slovenska cerkvena pokrajina. Ljubljana 1989. 337 str. (Acta Ecclesiastica; 11); Prošti novomeškega kapitlja 1493–1993. Novo mesto 1993. 218 str.; Rožmanov proces (soavtorica Tamara Griesser Pečar). Ljubljana 1996. 317 str.; Resnici na ljubo (ur.). Ljubljana 1998. 40 str.; Uvod v znanstveno delo. Ljubljana 2001. 76 str. (BiblioThecaria; 10); Knjižnice skozi stoletja. Ljubljana 2004. 198 str. (BiblioThecaria; 14); Ljubljanski škofje. Ljubljana 2007. 616 str.

Dr. Eugenio DUPRÈ THESEIDER
(Rieti, Italija, 22. 3. 1898 – Portoferraio, Italija, 21. 9. 1975)

Sprva je dve leti študiral medicino, po prvi svetovni vojni pa se je preusmeril na študij zgodovine in geografije, ki ga je obiskoval v Rimu in Bologni. Po doktoratu 1922 se je ukvarjal zlasti s srednjeveško zgodovino. Sprva je poučeval v Bologni, Benetkah in Rimu, nato pa med leti 1928 in 1934 vodil *Scuola storica nazionale* pri Italijanskem zgodovinskem inštitutu. Od 1934 je predaval na univerzi v Rimu, decembra 1941 pa prevzel katedro za italijansko zgodovino na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani, ki jo je ustanovila takratna italijanska oblast. V Ljubljani je ostal do leta 1943, po drugi svetovni vojni pa je bil aktiven v Messini in Bologni.

Glavna dela: Caterina da Siena, Epistolario. Roma 1940. (Fonti per la storia d'Italia; 82); Niccolo Machiavelli diplomatico: arte della diplomazia nel Quattrocento. Como 1945.

Dr. Mitja FERENC
(Ljubljana, 21. 3. 1960)

Diplomiral je l. 1985 na oddelku za zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Istega leta se je zaposlil na Zavodu Republike Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine, kjer je opravljal naloge svetovalca za varstvo zgodovinske dediščine. Doktoriral je l. 1999 s temo Nemško jezikovno območje na Kočevskem po odselitvi kočevskih Nemcev / 1942–1956. Od l. 2001 je zaposlen na Filozofski fakulteti, kjer na oddelku za zgodovino predava sodobno zgodovino jugovzhodne Evrope. Leta 2001 je bil na Univerzi v Ljubljani izvoljen v naziv docenta, l. 2007 pa v naziv izrednega profesorja.

Objavljal in predaval je doma in v tujini (Avstrija, Nemčija, ZDA, Hrvatska, Srbija, Argentina, Italija). Sam ali v soavtorstvu je objavil 14 monografij ter okoli 140 razprav in člankov, največ s področja kulturne dediščine, partizanskega zdravstva, kočevskih Nemcev, nemške manjšine na Slovenskem in prikritih grobišč. Bil je vodja strokovne skupine za pripravo nominacije za vključitev partizanske bolnišnice Franja v seznam svetovne dediščine pri Unescu. Od ustanovitve Komisije Vlade RS za reševanje vprašanj prikritih grobišč l. 1990 pa do leta 2004 je bil njen član. Od leta 2002 do 2009 je vodil in izvajal projekt Evidentiranje prikritih grobišč v Republiki Sloveniji, od leta 2006 do 2009 pa tudi sondiranja oziroma terenske raziskave prikritih grobišč. Je dobitnik Steletovega priznanja za leto 1994 in častni član Gottscheer Heritage and Genealogy Association iz ZDA. Od leta 2004 je bil predsednik, od leta 2006 do 2008 pa podpredsednik Zveze zgodovinskih društev Slovenije. Od leta 2009 je predstojnik Oddelka za zgodovino.

Glavna dela (samo knjige): Kočevska - pusta in prazna : nemško jezikovno območje na Kočevskem po odselitvi Nemcev, Ljubljana 2005. 829 str.; Prikrito in očem zakrito : prikrita grobišča 60 let po koncu druge svetovne vojne. Celje 2005. 124 str.; Prikrivena grobišta Hrvata u Republici Sloveniji = Prikrita grobišča Hrvatov v Republiki Sloveniji = Hidden croatian mass graves in the Republic of Slovenia. Zagreb 2007, 199 str.; Cerkve na Kočevskem nekoč in danes = Die Gottscheer Kirchen einst und heute. Kočevje 1993. 270 str.; Gottschee : the lost cultural heritage of the Gottscheer Germans. Louisville, CO 2001, 98 str.; Pokopališča in nagrobniki kočevskih Nemcev = Friedhöfe und Grabsteine der Gottscheer Deutschen = Cemeteries and tombstones of the Gootscheer Germans. Ljubljana 2002; 265 str.; Baza 20 in bolnišnici Jelendol ter Zgornji Hrastnik, Maribor 1992, 50 str.; Cerkve na Kočevskem nekoč in danes. 2, Opisi cerkva nekdanjega nemškega jezikovnega območja v župnijah Črmošnjice, Črnomelj, Planina, Poljane in Semič = Die Kirchen im Gottscheerland einst und heute. 2, Beschreibungen der Kirchen der ehemaligen deutschen Sprachinsel in den Pfarren Tschermoschnitz, Črnomelj, Stockendorf, Pöllandl und Semič. Ljubljana 2006. 271 str.; Nekdanji nemški jezikovni otok na Kočevskem = Die ehemalige deutsche Sprachinsel im Gottscheerland = Former German linguistic island in Kočevje region. Kočevje 2007, 78 str.;

Dr. Tone FERENC
(Veržej, 6. 12. 1927 – Ljubljana, 26. 10. 2003)

Diplomiral je l. 1956 na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani, pro-moviral l. 1965 na Univerzi v Beogradu z disertacijo Nacistična raznarodovalna poli-tika v Sloveniji v letih 1941–1945. Ves čas je bil zaposlen na Inštitutu za zgodovino delavskega gibanja (zdaj Inštitut za novejšo zgodovino), razen v letih 1956–1959 in 1965–1968, in sicer kot arhivist in raziskovalec. V letih 1961–1964 je bil vodja razi-skovalnega oddelka, v letih 1968–1975 vodja arhiva na omenjenem inštitutu in v le-tih 1971–1975 ravnatelj inštituta.

Večina njegovega raziskovalnega dela obravnava zgodovino slovenskega etničnega ozemlja v času 1941-1945. Ukvarjal se je z zgodovino okupacije in narod-noosvobodilnega boja na Slovenskem, zlasti s problematiko okupacijskih sistemov od okupacije, aneksionizma, raznarodovanja, izkoriščanja gmotnih sil in nasilja do odporništva. Proučeval je življenje pod okupacijo, problematiko kolaboracije, delovanje partizanskih političnih in vojaških organov in enot. Z odpiranjem političnega prostora in arhivov se je poglobljeno lotil tudi tragičnih razsežnosti državljanske vojne v Ljubljanski pokrajini.

Od l. 1981 do 1996 je kot redni profesor predaval zgodovino druge svetovne vojne in NOB v Jugoslaviji. Po upokojitvi l. 1997 je delal kot zunanji sodelavec omenjenega inštituta, z Oddelkom za zgodovino pa je sodeloval kot mentor pri podiplomskem študiju in pripravi disertacij.

Sam ali v soavtorstvu je objavil 37 monografij in znanstvenih objav virov. Poleg problemskih monografij je napisal več kot 700 razprav in člankov v domačih in tujih publikacijah. Bogato je tudi njegovo muzejsko in arhivistično delo. Izkazal se je kot pisec scenarijev za šolske in televizijske dokumentarne filme, kot pisec katalogov in avtor razstav. Z izdajami dokumentov o nacistični in fašistični raznarodovalni politiki v Sloveniji v izvirnem jeziku ter znanstvenokritičnim aparatom v nemščini, italijanščini in angleščini je omogočil tudi tujim zgodovinarjem, da neposredno prek virov raziskujejo obravnavano temo.

Bil je predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo, več let podpredsednik v Arhivskem društvu Slovenije, predsednik jugoslovanskega komiteja in član biroja mednarodnega komiteja za zgodovino 2. svetovne vojne. Za svoje znanstveno delo je prejel vrsto nagrad in priznanj ter državnih odlikovanj, med njimi Srebrni častni znak svobode RS. Stanovski organizaciji Zgodovinsko društvo Ljubljana in Zveza zgodovinskih društev sta ga razglasili za častnega člana.

Glavna dela: Kapitulacija Italije in narodnoosvobodilna borba v Sloveniji v jeseni 1943, Maribor 1967, 719 str.; Nacistična raznarodovalna politika v Sloveniji v letih 1941–1945, Maribor 1968, 857 str.; Ljud-ska oblast na Slovenskem 1941–1945, 1–3, Ljubljana 1985, 1987, 1991, 683, 334, 502 str.; Quellen zur nationalsozialistischen Entnationalisierungspolitik in Slovenien 1941–1945 = Viri o nacistični raznaro-dovalni politiki v Sloveniji 1941–1945, Maribor 1980, 714 str.; Fašisti brez krinke. Dokumenti 1941–1942, Maribor 1987, 517 str.; La provincia »italiana«di Lubiana, Documenti 1941–1942, Udine 1994, 582 str.; Dies irae : četniki, vaški stražarji in njihova usoda jeseni 1943. Ljubljana: Modrijan, 2002. 688 str.; Primorska pred vseljudsko vstajo 1943 : Južnoprimorski odred in Gregorčičeva brigada, Ljubljana, Trst 1983, 771 str.; »Si ammazza troppo poco« : condannati a morte, ostaggi, passati per le armi nella provincia di Lubiana : 1941-1943 : documenti = There is not enough killing« : condemned to death, hostages, shot in the Lju-

bljana province : 1941-1943 : documents = »Ubija se premalo« : obsojeni na smrt, talci, ustreljeni v ljubljanski pokrajini : 1941-1943 : dokumenti. Ljubljana 1999, 323, 323, 323 str.; Rab - Arbe - Arbissima : confinamenti, rastrellamenti, internamenti nella Provincia di Lubiana : 1941-1943 : documenti = Rab - Arbe - Arbissima : confinement, police raids, internment in the Ljubljana Province : 1941-1943 : documents = Rab - Arbe - Arbissima : konfinacije, racije in internacije v Ljubljanski pokrajini : 1941-1943 : dokumenti, Ljubljana 2000, 499, 499, 499 str.; Neupogljivi zakon Rima : fašizem in osvobodilni boj primorskih Slovencev 1941-1943 : dokumenti = La legge inflessibile di Roma : il fascismo e la lotta di liberazione degli sloveni nella Venezia Giulia 1941-1943 : documenti. Ljubljana 2004, 2 zv. 422, 267 str.; Izbrana dela. Okupacijski sistemi med drugo svetovno vojno. 1, Razkosanje in aneksionizem, Ljubljana 2006, 502 str.; 2, Raznarodovanje, Ljubljana 2010, 394 str:; 3, Nasilje in izkoriščanje gmotnih sil za potrebe okupatorskih držav, Ljubljana 2009, 442 str.

Literatura: Milan Ževart, Oris raziskovalne dejavnosti dr. Toneta Ferenca, Prispevki za novejšo zgodovino 37, 1997, št. 2, str. 15–28; Kandus Nataša, Bibliografija, Prispevki za novejšo zgodovino, 29, 1989, št. 1, str. 49–77; Zemljič Igor, Bibliografija, Prispevki za novejšo zgodovino 39, 1999, št. 1, str. 80–103.

Dr. Ferdo GESTRIN
(Ljubljana, 8. 10. 1916 - Bled, 9 .4. 1999)

Maturiral je 1935, diplomiral 1940 iz 21. znanstvene skupine (A občа zgodovina, B narodna zgodovina, C geografija) na Filozofski fakulteti v Ljubljani, promoviral 1960 s tezo Trgovina slovenskega zaledja s primorskimi mesti od 13. do konca 16. stoletja. Služboval je na več srednjih šolah v Ljubljani, predaval na Pedagoški akademiji, v letih 1954-59 je bil na Svetu za šolstvo SRS, od 1959 do 1983 na Filozofski fakulteti (1959 asistent, 1960 docent, 1962 izredni in 1971 redni profesor). Za zaslužnega profesorja je bil imenovan 1987, od 1983 dopisni, od 1987 redni član SAZU. Nagradi Sklada Borisa Kidriča je dobil 1966 in 1973.

Njegovo znanstveno delo je obsežno in po tematiki široko; sega od starega veka do 20. stoletja. Težišče je na gospodarski in družbeni zgodovini srednjega in zgodnjega novega veka. Zanimala sta ga družbeni in gospodarski razvoj, posebej trgovina na Slovenskem, stiki med jugoslovanskimi in italijanskimi deželami (posebno gospodarske zveze in migracije), pomorska zgodovina Slovenskega primorja, reformacija in drugo. Z novimi metodološkimi prijemi je mnogo kje posegel v slovensko zgodovinopisje z odkrivanjem in obdelavo povsem novih ali enostransko obravnavanih vprašanj in z vključevanjem novih vrst virov. Poseben pomen gre tistemu delu njegovih raziskav, ki so pokazale vsestransko vezanost naših dežel v tem času tudi z Italijo in ne le s severom in severozahodom.

Glavna dela: Trgovina slovenskega zaledja s primorskimi mesti od 13. do konca 16. stoletja. Ljubljana 1965. 96 str.; Mitninske knjige 16. in 17. stoletja na Slovenskem = Libri daziari del Cinquecento e Seicento nel Medio Evo in Slovenia. Ljubljana 1972. 490 str.; Pomorstvo srednjeveškega Pirana = La marineria di Pirano nel Medio Evo. Ljubljana 1978. 146 str.; Slovenske dežele in zgodnji kapitalizem. Ljubljana 1991. 313 str.; Svet pod Krimom. Ljubljana 1993. 204 str.; Slovani v Pesaru od 15. do 17. stoletja. V: Zgodovinski časopis 49 (1995), str. 341-351; Slovani in Senigallia v 15. stoletju. V: Grafenauerjev zbornik. Ljubljana 1996, str. 375-389; Suženjstvo - prisilna migracija Slovanov v Italijo. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 11-20.

Literatura: D. Kos, Prvih osemdeset let Ferda Gestrina. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 327-332; O. Janša-Zorn, Bibliografija prof.dr. Ferda Gestrina. V: Zgodovinski časopis 30 (1976), str. 263-268; N. Stergar, Bibliografija akademika prof.dr. Ferda Gestrina za leta 1977-1996. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 333-338; D. Samec, Dodatek k bibliografiji akademika prof.dr. Ferda Gestrina. V: Gestrinov zbornik. Ljubljana 1999, str. 43-44.

Dr. Boris GOLEC
(Trbovlje, 4. 9. 1967)

Po diplomi iz zgodovine na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani (1992) se je kot štipendist avstrijske vlade izpopolnjeval v Gradcu (1993–94) in bil kot mladi raziskovalec zaposlen na Oddelku za zgodovino Pedagoške fakultete v Mariboru (1994–99). Na matičnem oddelku Filozofske fakultete v Ljubljani je magistriral (1997) in doktoriral (2000). Za odmevni doktorat je prejel Zlati znak ZRC SAZU (2001). Od študijskega leta 2000/2001 na Oddelku za zgodovino FF v Ljubljani predava predmeta Arhivistika 3 in 4. Od leta 2001 je sodelavec Zgodovinskega inštituta Milka Kosa ZRC SAZU, od 2006 z nazivom višji znanstveni sodelavec. 2001 je bil izvoljen v naziv docenta za slovensko zgodovino 16.–18. stoletja in arhivistiko. Od 2006 je docent za področje slovenska in občа zgodovina zgodnjega novega veka in za področje pomožne zgodovinske vede in arhivistika.

Ukvarja se predvsem s primerjalno zgodovino meščanskih naselbin ter s socialno in kulturno zgodovino slovenskega prostora med 16. in 19. stoletjem. V zadnjem času se posveča tudi biografijam znamenitih Slovencev.

Od ustanovitve 2007 je predsednik Slovenskega društva za preučevanje 18. stoletja.

Glavna dela: Was bedeutet "slowenisch" und "deutsch" in den krainischen und untersteirischen Städten der Frühen Neuzeit? V: Slowenen und Deutsche im gemeinsamen Raum : neue Forschungen zu einem komplexen Thema (Hrsg. Harald Heppner). München 2002, str. 37–64. (Buchreihe der Südostdeutschen Historischen Kommission; 38) ; Ormož v stoletjih mestne avtonomije : posestna, demografska, gospodarska, socialna, etnična in jezikovna podoba mesta ob Dravi 1331–1849. Ljubljana 2005. 187 str.; Neznano in presenetljivo o življenju, družini, smrti, grobu in zapuščini Janeza Vajkarda Valvasorja. V: Zgodovinski časopis 61 (2007), str. 303–364; Mestna prisežna besedila v slovenskem jeziku do začetka 19. stoletja. El. znanstvenokritične izd. slovenskega slovstva. Izd. 1.0. Ljubljana 2009. *http://nl.ijs.si/e-zrc/prisege/*; Kdo in od kod je bil pravzaprav Primož Trubar? : Trubarjev novi »rojstni list« in popravljena »osebna izkaznica«. V: Vera in hotenja : študije o Primožu Trubarju in njegovem času (ur. Sašo Jerše). Ljubljana 2009, str. 45–64.

Dr. Bogo GRAFENAUER
(Ljubljana, 16. 3. 1916 - Ljubljana, 12. 5. 1995)

Študiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je 1940 diplomiral. Za doktorja zgodovinskih ved je bil promoviran 1944 s tezo Boj za staro pravdo. Leta 1946 se je habilitiral za docenta za zgodovino Slovencev, postal 1951 izredni in 1956 redni univerzitetni profesor za to področje. Med 1974 in 1978 je bil predstojnik oddelka, v letih 1957 in 1958 pa dekan Filozofske fakultete. Upokojil se je septembra 1982, vendar je do 1987 na oddelku predaval honorarno. Leta 1984 mu je Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužni profesor. Od 1968 je bil dopisni član SAZU, ter od 1972 njen redni član. Bil je dopisni član Akademije znanosti in umetnosti BiH ter član zunaj delovnega sestava SANU. Med 1968 in 1974 je bil predsednik Zgodovinskega društva Slovenije, od 1977 predsednik Kluba koroških Slovencev v Ljubljani in 1978-88 predsednik Slovenske matice. Večkrat je prejel nagrado Sklada Borisa Kidriča (1963, 1972, 1989).

Z znanstvenim delom je začel že konec tridesetih let. Prvo področje njegovega znanstvenega dela zajema zgodovino slovenskih kmečkih uporov v fevdalni dobi; ta raziskovanja je razširil tudi na zgodovino drugih jugoslovanskih narodov in ob tem postavil v zgodovinopisju nasploh kot prvi vprašanje tipologije kmečkih uporov v okviru fevdalne družbe. Drugo področje je kompleks naselitve Slovencev in drugih južnih Slovanov na Balkanu in v Vzhodnih Alpah, vprašanje kontinuitete s staroselci, razmerja z Obri, nastanka prvih slovanskih držav (zlasti Karantanije), nastanka in oblik fevdalne družbe, posebno glede zgodnje fevdalne družbene strukture. Obravnaval je tudi oblikovanje južnoslovanskih etničnih skupin v srednjem veku v celoti, v zvezi s tem vprašanje razvoja srednjega Podonavja v 9. stoletju ter slovenske in slovanske kulturne zgodovine v tem obdobju. Tretje področje, kamor segajo njegove raziskave do 20. stoletja, je področje agrarne zgodovine (posebno glede agrarne tehnike in rentabilnosti agrarnega gospodarstva glede na drobni poljedelski obrat). V 19. in 20. stoletju imajo težišče tudi njegove razprave o narodnostnem razvoju na Koroškem in v isto obdobje segajo nekatera druga dela o zgodovini koroških Slovencev.

Glavna dela: Zgodovina slovenskega naroda. 1., 2.in 5. knj. Ljubljana 1964, 1965, 1974. 424, 414, 329 str.; Ustoličevanje koroških vojvod in država karantanskih Slovencev. Ljubljana 1952. 624 str.; Slovensko narodno vprašanje in slovenski zgodovinski položaj. Ljubljana 1987. 228 str.; Jugoslavija, zgodovinska nuja ali zgodovinska zmota. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 65 (1994), št. 1, str. 47-50; Oblikovanje severne slovenske narodnostne meje. Ljubljana 1994. 41 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 10); Reformacija in socialne strukture in gibanja v slovenskih deželah. V: Tretji Trubarjev zbornik. Ljubljana 1997, str. 163-167.

Literatura: F. Zwitter, Bogo Grafenauer - šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 30 (1976), str. 233-238; O. Janša-Zorn, Bibliografija prof.dr. Boga Grafenauerja. V: Zgodovinski časopis 30 (1976), str. 239-253; F. Gestrin, Bogo Grafenauer - sedemdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 40 (1986), str. 141-143; D. Samec, Bogo Grafenauer - bibliografija. V: Grafenauerjev zbornik. Ljubljana 1996, str. 43-86.

Dr. Ljudmil HAUPTMANN
(Gradec, 5. 2. 1884 - Zagreb, 19. 4. 1968)

Študiral je zgodovino in geografijo na univerzi v Gradcu, kjer je 1907 promoviral. 1906-1920 je služboval kot gimnazijski profesor v Gradcu, Fürstenfeldu, na Dunaju in v Ljubljani. Leta 1920 je bil izvoljen za rednega profesorja obče zgodovine srednjega veka in starejše slovenske zgodovine na Filozofski fakulteti ljubljanske univerze. V šolskem letu 1924-25 je bil dekan. 1926 je odšel za profesorja obče zgodovine na univerzo v Zagreb, kjer je ostal vse do upokojitve leta 1947.

Bil je član JAZU, od 1926 dopisni, 1928-1941 redni član, dopisni član SAZU od 1940 in od 1936 dopisni član SANU.

Hauptmann se je ukvarjal s temeljnimi vprašanji razvoja slovenskega srednjega veka, Karantanijo, kosezi, razvojem političnih teritorijev in vprašanjem kmečkega stanu.

Glavna dela: Krain. V: Erlauterungen zum Historischen Atlas der osterreichischen Alpenlander. Wien 1929, str. 311-483; Staroslovenska družba in obred na knežjem kamnu. Ljubljana 1954. 161 str.; Uloga Velikomoravske države u slavensko-njemačkoj borbi za Podunavlje. V: Rad 234 (1932), str. 197-248; Nastanek in razvoj Kranjske. Ljubljana 1999. 163 str.

Literatura: B. Grafenauer, Ob osemdesetletnici Ljudmila Hauptmanna. V: Hauptmannov zbornik. Ljubljana 1966, str. 3-10; B. Grafenauer, Bibliografski pregled dela. V: Letopis SAZU. Ljubljana 1968, str. 11-16.

Mag. Niko HUDELJA
(Ljubljana, 26. 9. 1949)

Diplomiral je leta 1972 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani iz nemškega (A) in francoskega jezika (B) s književnostjo. V letih 1973-1980 je služboval kot profesor francoskega in nemškega jezika na VI. gimnaziji Ljubljana-Moste, v letih 1980-1983 pa poučeval nemški jezik na IC OZN v Tacnu. Od leta 1983 je zaposlen kot lektor za nemški jezik na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Do leta 1986 je vodil lektorske vaje iz nemškega jezika na oddelkih za etnologijo, zgodovino in umetnostno zgodovino, od leta 1993 pa le na Oddelku za zgodovino. V letu 1997 je zaključil magistrski študij z zagovorom magistrskega dela Frezeologemi strokovnega jezika zgodovinske znanosti.

Je član različnih strokovnih društev. Od leta 1984 je aktivno deloval v Društvu za tuje jezike in književnosti Slovenije s sedežem na Filozofski fakulteti, od leta 1989 kot glavni in odgovorni urednik strokovne revije Vestnik. V tej reviji je objavil več strokovnih člankov, ki obravnavajo problematiko poučevanja tujega jezika kot jezika stroke. Organiziral je republiška in jugoslovanska državna tekmovanja iz nemškega jezika za srednješolce. V letu 2003 je prejel Veliko priznanje Filozofske fakultete.

Izdal je več učbenikov in izbor arhivskega gradiva. Za potrebe Oddelka za zgodovino, zgodovinskih inštitutov, muzejev in arhivov prevaja strokovna in znanstvena besedila v nemški jezik.

Od leta 2004 je namestnik predstojnice Oddelka za germanistiko s skandinavistiko in nederlandistiko.

Glavna dela: Nemški teksti za študente umetnostne zgodovine. Ljubljana 1985. 207 str.; Nemški teksti za študente zgodovine. I. Ljubljana 1986. 228 str. (ponatisi 1991, 1999 in 2007); Nemški teksti za študente zgodovine. II. Ljubljana 1988. 147 str.; Nemški teksti za študente zgodovine. III. Ljubljana 1992. 274 str. (ponatis 2008); Nemško-slovenski zgodovinski glosar. Ljubljana 411 str.

Dr. Sašo JERŠE
(Ljubljana, 8. 12. 1974)

Dodiplomski študij zgodovine je Sašo Jerše absolviral na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani v letih med 1993 in 1998. Po končanem študiju se je zaposlil kot mladi raziskovalec na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete. V študijskem letu 1998/1999 se je izpopolnjeval v zgodovini zgodnjega novega veka na Srednjeevropski univerzi v Budimpešti in tam magistriral s tezo „Political Thought Regarding Holy Roman Empire in the Late 16th Century". Svoj doktorski študij je končal leta 2005 na Filozofski fakulteti v Ljubljani z disertacijo „Odnosi med Svetim rimskim cesarstvom in deželami Notranje Avstrije v letih od 1564 do 1590".

Od leta 2004 sodeluje v znanstveno raziskovalnem in pedagoškem procesu Oddelka za zgodovino Filozofske fakultete.

Sašo Jerše je član Slovenske matice ter dunajskega Inštituta za proučevanje zgodnjega novega veka. Bil je štipendist različnih domačih in tujih fundacij, med drugim Sklada Dr. Franca Munde, Knafljeve ustanove ter Nemške zveze za akademsko izmenjavo (DAAD) in Avstrijske znanstvene fundacije (OeAD).

Njegova raziskovanja se usmerjajo zlasti v politično zgodovino dežel Notranje Avstrije v 16. in 17. stoletju, zgodovino cesarstva v zgodnjem novem veku ter zgodovino zgodnjenovoveške politične misli.

Glavna dela: Vera in hotenja : študije o Primožu Trubarju in njegovem času (ur.). Ljubljana 2009. 298 str.; Med srednjo Evropo in Sredozemljem : Vojetov zbornik (sour. Darja Mihelič, Peter Štih). Ljubljana 2006. 749 str.; Vera in hotenja : silhuete religioznosti v zgodnjem novem veku. V: Vera in hotenja : študije o Primožu Trubarju in njegovem času (ur. Sašo Jerše). Ljubljana 2009, str. 13-29; Vera, upanje, oblast : o notranjeavstrijskem političnem imaginariju v času verskih vrenj. V: Vera in hotenja : študije o Primožu Trubarju in njegovem času (ur. Sašo Jerše). Ljubljana 2009, str. 67-103; Die Reichstagsoratorik der Gesandtschaften Innerösterreichs und ihre verfassungspolitischen Dimensionen. V: Politische Redekultur in der Vormoderne (Hrsg. Jörg Feuchter, Johannes Helmrath). Frankfurt am Main, New York 2008, str. 105-134; Poskus ovrednotenja dubrovniške diplomacije. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 439-443; Dojilje zgodovine. V: Revija 2000 (1998), št. 108-110, str. 193-212.

Dr. Jože KASTELIC
(Šentvid pri Stični, 18. 8. 1913 – Ljubljana, 20. 5. 2003)

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je 1939 diplomiral iz klasične filologije in zgodovine starega veka ter 1943 doktoriral z disertacijo Antični motivi v Prešernovem pesništvu. Leta 1942 se je zaposlil v Narodnem muzeju v Ljubljani in bil od 1945 do 1968 njegov ravnatelj. Kot ravnatelj Narodnega muzeja je zasnoval tri serije publikacij, ki so še danes temeljne publikacije Narodnega muzeja Slovenije: leta 1955 so začeli izhajati »Arheološki katalogi Slovenije« (kasneje »Katalogi in monografije«), leta 1957 »Situla« in leta 1962 revija »Argo«. Kot raziskovalec je v obdobju, ko je bil zaposlen v Narodnem muzeju, največje uspehe dosegel na področju prazgodovinske arheologije in umetnosti ter v arheoloških raziskavah zgodnjega srednjega veka. Bil je član cele vrste arheoloških društev, sekcij in odborov tako v Sloveniji kot v nekdanji Jugoslaviji. Od leta 1947 do 1958/59 je bil tudi član uredniškega odbora Zgodovinskega časopisa. Jeseni leta 1968 se je zaposlil kot profesor na Oddelku za arheologijo Filozofske fakultete v Ljubljani, pri čemer je sodeloval v učnih programih kar štirih strok: poleg matične arheologije tudi umetnostne zgodovine, zgodovine in klasične filologije. Na Oddelku za arheologijo je prevzel predavanja iz klasične in provincialne arheologije, na Oddelku za zgodovino pa predavanja iz grške in rimske zgodovine. To delo je tudi po svoji upokojitvi leta 1983 še nekaj let opravljal kot pogodbeni profesor. Med leti 1985 in 1989 je antično zgodovino honorarno predaval tudi na Pedagoški fakulteti (zdaj Filozofski fakulteti) v Mariboru. Kot aktivni profesor in še vrsto let po upokojitvi je bil mentor ali somentor pri magisterijih in doktoratih s področja arheologije in antične zgodovine. Od leta 1987 do 2002 je bil član uredniškega odbora »Enciklopedije Slovenije« in hkrati avtor vrste gesel, ki se nanašajo na izbrane antične teme ali pa prinašajo kratke predstavitve slovenskih raziskovalcev antike in prazgodovinskih obdobij. Skoraj nepredstavljivo obsežno znanje mu je omogočalo, da se je lahko posvečal različnim vprašanjem antičnih študij: od klasične in rimske provincialne arheologije, epigrafike in numizmatike, do antičnih religij, mitologije, poezije, filozofije ter drugih področij klasične antične in zgodnjekrščanske književnosti.

Glavna dela: Iosephi Kastelic opera selecta. Ljubljana 1988. 267 str.; Simbolika mitov na rimskih nagrobnih spomenikih : Šempeter v Savinjski dolini. Ljubljana 1998. 725 str.; Umreti ni mogla stara Sibila : Prešeren in antika. Ljubljana 2000. 278 str.; Antična zgodovina v Valvasorjevi Slavi vojvodine Kranjske in njeni ilustratorji. V: Vita artis perennis : ob osemdesetletnici akademika Emilijana Cevca = Festschrift Emilijan Cevc (ur. A. Klemenc). Ljubljana 2000, str. 315 – 340.

Dr. Josip KLEMENC
(Ljubljana, 4. 3. 1898 – Ljubljana, 28 9. 1967)

Leta 1920 je na Filozofski fakulteti v Zagrebu diplomiral iz arheologije, leto za tem pa še iz zgodovine in geografije. Tu je 1929 tudi doktoriral. Po diplomi je sprva poučeval v gimnaziji na Ptuju in v Celju, od konca 1922 do predčasne upokojitve 1942 pa je bil zaposlen v Arheološkem muzeju v Zagrebu. Leta 1946 je na Oddelku za arheologijo Filozofske fakultete v Ljubljani prevzel predavanja iz klasične arheologije, na Oddelku za zgodovino pa predavanja iz antične zgodovine, ki jih je izvajal do 1967.

Glavna dela: Archäologische Karte von Jugoslawien : Blatt Ptuj (soavtor B. Saria). Belgrad, Zagreb 1936; Archäologische Karte von Jugoslawien : Blatt Zagreb. Belgrad 1938; Archäologische Karte von Jugoslawien: Blatt Rogatec (soavtor B. Saria). Zagreb 1939; Ptujski grad v kasni antiki. Ljubljana 1950. 96 str.; Antične grobnice v Šempetru (postumno z V. Kolšek, P. Petru). Ljubljana 1972. 164 str.

Dr. Dušan KOS
(Ljubljana, 28. 3. 1963)

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je v letih 1982–1986 študiral in diplomiral zgodovino; za diplomsko nalogo je prejel univerzitetno Prešernovo nagrado za študente za leto 1986. Magister zgodovine je postal 1993. Istega leta je na ljubljanski Filozofski fakulteti uspešno zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom »Neagrarno gospodarstvo in družba v slovenskih deželah v 14. stoletju (s posebnim ozirom na plemstvo in višje sloje meščanstva)«. V letih 1989–1992 se je specializiral iz zgodovine in pomožnih zgodovinskih ved v okviru 59. tečaja na dunajski univerzi (Institut für Österreichische Geschichtsforschung Wien), kjer je opravil državni izpit. Od februarja 1987 je neprekinjeno zaposlen na Znanstvenoraziskovalnem centru SAZU (Zgodovinski inštitut Milka Kosa): najprej kot raziskovalni asistent, od leta 1988 kot raziskovalni sodelavec, leta 1994 je bil izvoljen v naziv znanstveni sodelavec, leta 1996 je postal višji znanstveni sodelavec in leta 2001 znanstveni svetnik za področje srednjeveške zgodovine in pisnih virov. V letih 1993–2003 je na Oddelku za zgodovino predaval predmet Pomožne zgodovinske vede, na Oddelku za umetnostno zgodovino pa predmeta Latinska paleografija in Heraldika. Ukvarja se z slovensko socialno in kulturno zgodovino srednjega in zgodnjega novega veka ter z izdajanjem pisnih zgodovinskih virov.

Glavna dela: Pismo, pisava, pisar : prispevek k zgodovini kranjskih listin do leta 1300. Ljubljana 1994. 248 str. (Gradivo in razprave; 14); Čas bojevnikov : Turnirska knjiga Gašperja Lambergerja. Ljubljana 1997. 256 str.; Blesk zlate krone : gospodje Svibenski - kratka zgodovina plemenitih nasilnikov. Ljubljana 2003. 469 str. (Thesaurus memoriae. Dissertationes; 1); O melanholiji, karierizmu, nasilju in žrtvah : Tržaška afera Gallenberg 1740. Koper 2004. 303 str. (Knjižnica Annales; 37); Statut izolskega komuna od 14. do 18. stoletja. Koper, Rijeka 2006. 617 str.

Dr. Milko KOS
(Gorica, 12. 12. 1892 - Ljubljana, 24. 3. 1972)

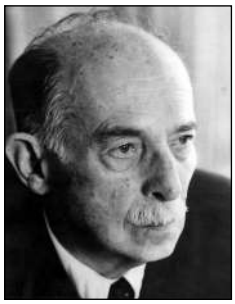

Na Dunaju je študiral zgodovino in geografijo ter leta 1916 promoviral s temo Bertold Andeški, oglejski patriarh. V letih 1916-1917 je bil član Instituta für Österreichische Geschichtsforschung, 1921-22 se je izpopolnjeval še na École des Chartes v Parizu. V letih 1919-24 je bil zaposlen v Državni knjižnici v Ljubljani. Pot akademskega učitelja je pričel leta 1924 kot docent za pomožne zgodovinske vede v Beogradu, leta 1925 je bil imenovan za izrednega profesorja v Zagrebu in 1926 za izrednega profesorja za občo zgodovino srednjega veka in pomožne vede na ljubljanski univerzi, leta 1935 pa je postal redni profesor in tu ostal vse do upokojitve v letu 1965. Med 1941 in 1950 ter ponovno med 1958 in 1965 je bil predstojnik oddelka. Bil je dekan (1935-36) in prodekan Filozofske fakultete, v letih 1941-45 je bil rektor, leta 1941 in v letih 1945-48 pa prorektor ljubljanske univerze. Bil je redni član SAZU in v letih 1950-72 njen glavni tajnik, dopisni član JAZU, SANU in Poljske akademije znanosti. Leta 1969 je prejel častni doktorat Univerze v Ljubljani.

Znanstveno delo je bilo usmerjeno v slovensko srednjeveško zgodovino, v ospredju pa so mu bili zlasti kritični pretres virov, zgodovina kolonizacije in gospodarska agrarna zgodovina z obravnavo in izdajo urbarjev.

Glavna dela: Zgodovina Slovencev od naselitve do reformacije. Ljubljana 1933. 426 str. (Nova izd. 1955); Srednjeveški urbarji za Slovenijo. 1: Urbarji salzburške nadškofije. 2, 3: Urbarji Slovenskega Primorja. Ljubljana 1939, 1948, 1954. 168, 85, 411 str.; Srednjeveška Ljubljana. Ljubljana 1955. 96 str.; Gradivo za historično topografijo Slovenije. (Za Kranjsko do leta 1500). Ljubljana 1975. 881 str.; Srednjeveška kulturna, družbena in politična zgodovina Slovencev. Ljubljana 1985. 388 str.

Literatura: B. Grafenauer, Življenje in delo Milka Kosa : bibliografski pregled dela Milka Kosa. V: Milko Kos, Srednjeveška kulturna, družbena in politična zgodovina Slovencev. Ljubljana 1985, str. 371-384.

Dr. Walter LUKAN
(Beljak, Avstrija, 18. 3. 1943)

Po maturi na učiteljišču v Celovcu 1965/66 je najprej poučeval na dvojezičnih osnovnih šolah na Koroškem (Kazaze, Loče). Od 1965 do 1970 je potem študiral zgodovino in germanistiko na Humanistični fakulteti dunajske univerze in tam 1984 doktoriral z disertacijo »Zur Biographie von Janez Evangelist Krek (1865-1917)«. Od 1971 dalje je bil zaposlen na Avstrijskem inštitutu za vzhodno in jugovzhodno Evropo, kjer je kot član vodstva inštituta (1973-1996) vodil ob vzporednem znanstvenoraziskovalnem delu Oddelek za biblioteko in dokumentacijo ter več znanstvenih projektov. Od 1981 do 2006 je bil glavi urednik od inštituta izdane in mednarodno uveljavljene multidisciplinarne revije »Österreichische Osthefte« ter urednik, izdajatelj in soavtor 11 tematskih zbornikov te revije (Vuk Štefanović Karadžić; Franc Miklošič; Jernej Kopitar; Im Spannungsfeld von Nation und Staat; Aus polnisch-österreichischer Vergangenheit, Nationalitäten und Identitäten in Ostmitteleuropa; Kroatien; Makedonien; Ukraine; Albanien; Serbien und Montenegro).

Od 1991 do 2000 je bil zunanji univerzitetni učitelj za novejšo zgodovino na Inštitutu za raziskovanje vzhodne in jugovzhodne Evrope na Humanistični fakulteti dunajske univerze. 1995/96 ter 1998/99 je kot gostujoči univerzitetni profesor predaval na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, Oddelek za zgodovino, 1997/98 tudi na zgodovinskem oddelku Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru. Po nostrifikaciji dunajskega doktorata je bil 1997 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani izvoljen v naziv docenta za slovensko zgodovino 19. stoletja. Od leta 2000 dalje je bil na tej fakulteti (Oddelek za zgodovino) tudi redno zaposlen in predaval Občo zgodovino 19. stoletja ter Zgodovino jugovzhodne Evrope 19. stoletja. 2002 je sledila izvolitev v naziv izredni profesor za področje novejše slovenske zgodovine ter novejše zgodovine jugovzhodne Evrope in končno 2008 v naziv redni profesor za področje slovenske in obče novejše zgodovine.

Raziskuje slovensko in južnoslovansko zgodovino 19. in 20. stoletja, posebno še delovanje Janeza Evangelista Kreka ter Jerneja Kopitarja, slovensko-avstrijske kulturne povezave, politični katolicizem, nacionalne stereotipe, vprašanja iz prve svetovne vojne ter zgodovino razglednic. Deluje oz. je deloval kot član znanstvenih sosvetov v domačih in tujih znanstvenih ustanovah (Zgodovinski inštitut Milka Kosa ZRC SAZU, Slovenska znanstvena inštituta na Dunaju in v Celovcu) in uredništvih periodik (European Bibliographie of Slavonic and East European Studies/Paris, Časopis za zgodovino in narodopisje/Maribor). Bil je tudi član bilateralne slovensko-avstrijske skupine zgodovinarjev za obdelavo zgodovine 20. stoletja.

Glavna dela: Die slowenischen Wörterbücher : ein historischer Abriß. V: Österreichische Osthefte 20 (1978), str. 193-216; Janez Evangelist Krek in slovensko nacionalno vprašanje. V: Prispevki za zgodovino delavskega gibanja 22 (1982), str. 25-53; Ost- und Südosteuropa- Sammlungen in Österreich (soavtor Max D. Peyfuss). Wien 1982, 1990. 98, 166 str.; Jeder Schuss ein Russ', jeder Stoß ein Franzos' : literarische und graphische Kriegspropaganda in Deutschland und Österreich 1914-1918 (soavtorja Max D. Pexfuss, Hans Weigel). Wien 1983. 136 str.; The second phase of Slovene cooperativism (1894-1918). V: Slovene Studies 11 (1989), str. 83-96; Die christlichsoziale Arbeiterorganisation bei den Slowenen. V: Österreichische Osthefte 31 (1989), str. 170-199; Kopitars Privatbibliothek. V: Österreichische Osthefte 36 (1994), str. 589-705; Bartholomäus Kopitars „Bibliothekarischer Bericht" – ein Dokument des Austroslawismus und die Probleme

seiner Veröffentlichung. V: Nationalitäten und Identitäten in Ostmitteleuropa (ed. Walter Lukan, Arnold Suppan). Wien 1995, str. 147-194; Jernej Kopitar (1780-1844) in evropska znanost v zrcalu njegove zasebne knjižnice = Bartholomäus Kopitar (1780-1844) und die europäische Wissenschaft im Spiegel seiner Privatbibliothek. Ljubljana 2000. 69+73 str.; Die nationalpolitischen Positionen der Kroaten, Serben und Slowenen in der Verfassungsdiskussion 1848/49 im Kaisertum Österreich. V: Verfassungswandel um 1848 im europäischen Vergleich (ed. Martin Kirsch, Pierangelo Schiera). Berlin 2001, str. 389-405; Die politische Meinung der slowenischen Bevölkerung 1917/18 im Spiegel der Berichte des Gemeinsamen Zentralnachweisbureaus für Kriegsgefangene in Wien (unter besonderer Berücksichtigung des Verfassers der Berichte – Milan Hodža). V: Nacionalismus, společnost a kultura ve střední Evropé 19. a 20 století (ed. Jiří Pokorný, Luboš Velek). Praha 2007, str. 217-283; Die slowenische Politik und Kaiser Karl. V: Karl I (IV.), der Erste Weltkrieg und das Ende der Donaumonarchie (ed. Andreas Gottsmann). Wien 2007, str. 159-186; Habsburška monarhija in Slovenci v prvi svetovni vojni. V: Zgodovinski časopis 62 (2008), str. 91-149.

Literatura: F. Rozman, Lukan Walter. V: Enciklopedija Slovenije. Zv. 6. Ljubljana 1992, str. 336; D. Medved, Ves predan zgodovini. V: Delo, 20.10.1993, str. 10; Lukan Walter. V: Osebnosti. Veliki slovenski biografski leksikon. Ljubljana 2008, I, str. 642.

Dr. Janez MAROLT
(Nožice, 6. 8. 1943)

Diplomiral je na Teološki fakulteti v Ljubljani 1969, kjer je 1971 tudi magistriral iz cerkvene zgodovine. Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je diplomiral iz zgodovine in primerjalne književnosti leta 1977. Na isti fakulteti je doktoriral leta 1990 s tezo Zgodovina naših krajev od leta 235 do 284 v luči Scriptores historiae avgustae. Leta 1980 je opravil bibliotekarski izpit.

Med 1988–1992 je bil tajnik Zveze zgodovinskih društev Slovenije. Dva mandata od 1992–1996 ter 1996–2000 je bil član upravnega odbora Prešernovega sklada.

Od leta 1987 je zaposlen na Filozofski fakulteti (prej Pedagoški fakulteti) Univerze v Mariboru, kjer kot izredni profesor predava antično zgodovino in zgodovino zgodnjih civilizacij. Na Medicinski fakulteti v Ljubljani od študijskega leta 1989/90 predava medicinsko latinsko terminologijo. Od 1988 na oddelku za zgodovino in oddelku za arheologijo Filozofske fakultete v Ljubljani predava predmet Stari Vzhod.

Glavna dela: Medicina v antiki kot temelj oz. prolog njenega nadaljnjega razvoja. V: Med medicino in literaturo. Ljubljana 1995, str. 327–332; Antična arhitektura. V: Grafenauerjav zbornik. Ljubljana 1996, str. 191–204; Primerjava med Hamurabijevim zakonikom, Pentatevhom/Peteroknjižjem in zakonikom XII plošč. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 69 (1998), št. 2, str. 209–245; Slovenci skozi čas : kronika slovenske zgodovine (soavtor). Ljubljana 1999. 519 str.; History of Slovene Jewry. V: Studia Historica Slovenica 2 (2002), str. 315-325; Škof Karel Herberstein in njegovi dopisovalci. V: Herbersteinov simpozij v Rimu. Celje 2004, str. 399-411; Področje Maribora v arheoloških obdobjih in antični dobi. V: Studia Historica Slovenica 6 (2006), str. 221-242.

Dr. Vasilij MELIK
(Ljubljana, 17. 1. 1921 – Ljubljana, 28. 1. 2009)

Po končani klasični gimnaziji v Ljubljani (1939) je leta 1943 na Filozofski fakulteti končal študij zgodovine in geografije ter primerjalne književnosti. Po vojni je za kratko delal v ljubljanski podružnici tiskovne agencije TANJUG, oktobra 1945 pa se je zaposlil v ljubljanskem Mestnem arhivu in Slovanski knjižnici, kjer je v dvojni funkciji (kot pomočnik arhivarja in bibliotekar) do leta 1947 pomagal postavljati na noge obe za Ljubljano še danes izjemno pomembni ustanovi. Ob delu v arhivu in knjižnici se je usmeril v načrtno znanstveno-raziskovalno delo, ki mu je odprlo vrata Filozofske fakultete. Kot asistent na Oddelku za zgodovino (1947-1952) je hkrati predaval slovensko zgodovino na Višji pedagoški šoli v Ljubljani, v letih 1952-59 pa je zasedal mesto predavatelja gospodarske zgodovine na Ekonomski fakulteti. Ko so leta 1959 predmet ukinili, se je vrnil na matično fakulteto in na Oddelku za zgodovino poučeval vse do svoje upokojitve v letu 1991. Za predano pedagoško delo se mu je Univerza v Ljubljani še v istem letu oddolžila z nazivom zaslužnega profesorja. Po zagovoru doktorske disertacije (1959) je bil leta 1960 izvoljen za docenta, leta 1969 za izrednega profesorja in leta 1974 za rednega profesorja. Na fakulteti je predaval predvsem zgodovino jugoslovanskih narodov in slovensko zgodovino od srede 18. stoletja do prve svetovne vojne, od leta 1982 tudi Uvod v študij zgodovine ter od leta 1986 kulturno zgodovino za slaviste. Vmes je bil v letih 1972-74 prodekan, v letih 1974-77 pa dekan Filozofske fakultete.

Čeprav specialist za slovensko zgodovino »dolgega« 19. stoletja, je z več pomembnimi razpravami in diskusijskimi prispevki inovativno posegel tako v problematiko srednjeveške in zgodnjenovoveške zgodovine kot tudi v čas dvajsetega stoletja. Dobesedno prelomnega pomena pa so (bile) njegove raziskave slovenske zgodovine med marčno revolucijo (1848) in razpadom monarhije (1918), torej časa, ko smo po njegovem mnenju »Slovenci najbolj napredovali« in postali »pravi, drugim enakovreden narod«. Z njimi je nadvse prepričljivo revidiral celo vrsto (v tedanji literarni zgodovini prevladujočih) enostranskih razlag nekaterih ključnih problemov zgodovine slovenskega narodnega gibanja in procesa nacionalnega oblikovanja v 19. stoletju. Že leta 1966 je v sodelovanju s prof. dr. Ferdom Gestrinom izdal sintetično Slovensko zgodovino od konca 18. stoletja do leta 1918, ki je ohranila svojo vrednost vse do danes. Še pomembnejša je njegova leto prej (1965) izdana monografija Volitve na Slovenskem 1861-1918 (gre za predelano doktorsko disertacijo), v kateri je ob natančni analizi staroavstrijskega volilnega sistema in volitev na Slovenskem podrobno predstavil tudi vse glavne probleme, s katerimi se je morala soočati slovenska politika v obravnavanem obdobju. Knjiga, ki je še danes »eno temeljnih del za zgodovino Slovencev v ustavni dobi habsburške monarhije« (B. Grafenauer), je leta 1997 izšla v nemškem prevodu pri ugledni avstrijski založbi Böhlau Verlag na Dunaju. V samo jedro slovenske politične zgodovine druge polovice 19. in začetka 20. stoletja je prof. Melik posegel tudi z obsežnimi spremnimi študijami k ponatisom spominov pomembnih slovenskih politikov (Vošnjaka, Hribarja, Šukljeta in Ravniharja) ter zlasti z vrsto sintetičnih razprav v domačih in tujih revijah ter zbornikih, ki so od leta 2003 zbrane v obsežni knjigi Slovenci 1848-1918. Razprave in članki. Izjemne zasluge za razvoj slovenskega zgodovinopisja si je pridobil kot dolgoletni glavni in odgovorni urednik Zgodovinskega časopisa (1973-2000). V letih 1973-2000 je uredil kar 27 letnikov (91 zvezkov) Zgodovinskega časopisa ter 21 knjig, ki so izšle v Zbirki zgodovinskega časopisa.

Od konca šestdesetih let je prof. Melik sodeloval v številnih pomembnih mednarodnih projektih in se redno udeleževal odmevnih domačih in tujih znanstvenih srečanj, na katerih se je kot strokovnjak za zgodovino 19. stoletja uveljavil tudi v evropskih okvirih. Zaradi obsežnega in nadvse raznovrstnega znanstvenega opusa mu je leta 1991 avstrijska raziskovalna skupnost podelila prestižno A. Gindelyjevo nagrado, leto kasneje pa je dobil še avstrijski častni križec za znanost in umetnost. Leta 1993 je postal izredni in leta 1997 redni član SAZU. Ob osemdesetletnici (2001) ga je Zveza zgodovinskih društev Slovenije (in več lokalnih zgodovinskih društev) imenovala za svojega častnega člana, na začetku leta 2002 pa je bil odlikovan tudi s srebrnim častnim znakom republike Slovenije. Konec leta 2005 ga je Društvo zgodovinarjev Oddelka za zgodovino Jagelonske univerze v Krakowu počastilo s častno nagrado Waclawa Felczaka in Henryka Wereszyckega.

Glavna dela: Volitve na Slovenskem, Ljubljana 1965, 439 str.; Slovenska zgodovina od konca osemnajstega stoletja do 1918 (soavtor Ferdo Gestrin), Ljubljana 1966. 358 str.; Wahlen im alten Österreich., Wien 1997, 493 str.; Slovenci 1848-1918. Razprave in članki, Maribor 2003, 766 str.

Literatura: F. Gestrin, Vasilij Melik - šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 34 (1980), str. 391-397; N. Stergar, Bibliografija prof.dr. Vasilija Melika. V: Zgodovinski časopis 34 (1980), str. 398-402; I. Voje, Vasilij Melik - sedemdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 45 (1991), str. 5-13; B. Marušič, Akademik Vasilij Melik – osemdesetletnik. V: Melikov zbornik. Ljubljana 2001, str. 13-32; N. Stergar, Bibliografija prof.dr. Vasilija Melika. V: Melikov zbornik. Ljubljana 2001, str. 33-59.

Dr. Darja MIHELIČ
(Ljubljana, 3. 3. 1950)

Darja Mihelič je diplomirala 1974 – za diplomsko nalogo je prejela študentsko Prešernovo nagrado – in doktorirala 1983 na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani s tezo Neagrarno gospodarstvo Pirana od 1280 do 1340. Po diplomi se je zaposlila na Zgodovinskem inštitutu Milka Kosa na ZRC SAZU ter bila od 2000 do 2009 tudi njegova predstojnica. Od 1995 je slovenska predstavnica v izvršilnem odboru Comité de l'Association internationale pour l'histoire des Alpes. Od 2000 je slovenska predstavnica v Commision internationale pour l'histoire des villes ter od 2002 članica njenega izvršilnega odbora.

Njeno znanstveno raziskovalno delo zajema objave in analize listinskih in latinsko – italijanskih izvirnikov severnoistrskih mest srednjega in prvih stoletij novega veka. Raziskave zadevajo tudi gospodarsko in družbeno zgodovino Slovencev, problematiko zgodovine mest, zgodovino historiografije ter zgodovino vsakdanjega življenja.

Na Oddelku za zgodovino Filozofski fakultete v Ljubljani je kot zunanja sodelavka med 1983 in 1995 predavala Izbrana poglavja iz slovenske srednjeveške zgodovine.

Glavna dela: Najstarejša piranska notarska knjiga (1281-1287/89). Ljubljana 1984. 256 str. (Viri za zgodovino Slovencev; 7); Neagrarno gospodarstvo Pirana od 1280 do 1340. Ljubljana 1985. 244 str. (Dela / Zgodovinski inštitut Milka Kosa; 27, 8); Tržaški pomorski promet 1759/1760 (soavtor Ferdo Gestrin). Ljubljana 1990. 227 str. (Viri za zgodovino Slovencev; 12); Das Alltagsleben einer künstenländischen Stadt im Lichte verschiedener schriftlicher Quellen. V: Methoden und Probleme der Alltagsforschung im Zeitalter des Barock (ur. Othmar Pickl, Helmuth Feigl). Wien 1992, str. 51-68. (Veröffentlichungen der Kommission für Wirtschafts-, Sozial- und Stadtgeschichte; 5) (Studien und Forschungen aus dem Niederösterreichischen Institut für Landeskunde; 1991); Etnična podoba Karantanije in njenih prebivalcev v spisih zgodovinopiscev od 15. do 18. stoletja. V: Slovenija in sosednje dežele med antiko in karolinško dobo : začetki slovenske etnogeneze = Slowenien und die Nachbarländer zwischen Antike und karolingischer Epoche : Anfänge der slowenischen Ethnogenese (ur. Rajko Bratož). Ljubljana 2000, str. 839-961. (Situla; 39) (Razprave; 18); Die Christianisierung Karantaniens in den Augen der Historiker des 15.-18. Jahrhunderts. V: L'Autriche intérieure (ur. Thomas Busset). Zürich 2005, str. 39-56. (Histoire des Alpes; 10, 2005); Ribič, kje zdaj tvoja barka plava? : piransko ribolovno območje skozi čas. Koper 2007. 223 str. (Knjižnica Annales; 47); Piranske notarske knjige - fragmenti. Zv. 5, (1289-1305) = The notary books from Piran - fragments. Vol. 5, (1289-1305). Ljubljana 2009. 239 str. (Thesaurus memoriae. Fontes; 7).

Dr. Metod MIKUŽ
(Prečna pri Novem mestu, 22. 12. 1909 - Ljubljana, 9. 4. 1982)

Diplomiral je leta 1936 na Teološki fakulteti v Ljubljani, kjer je 1941 promoviral s tezo Vrsta stiških opatov. Do odhoda v partizane (1942) je bil pomožni arhivar v škofijskem arhivu v Ljubljani. Leta 1940 se je vpisal na Filozofsko fakulteto, kjer je leta 1946 diplomiral iz zgodovine in istega leta zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom Topografija stiške zemlje. Julija 1947 je bil imenovan za izrednega profesorja za zgodovino NOB, leta 1956 pa je bil izvoljen za rednega profesorja za občo zgodovino in zgodovino narodov Jugoslavije po prvi svetovni vojni. Kot predstojnik prve katedre za novejšo zgodovino na jugoslovanskih univerzah je opravil pionirsko delo na tem pedagoškem in znanstvenem področju. Na Filozofski fakulteti je bil v letih 1958- 1960 dekan, na oddelku za zgodovino pa je bil predstojnik od 1972. do 1974. leta. Prof. Mikuž je bil mentor skoraj vsem prvim doktorjem in magistrom iz sodobne zgodovine. S številnimi predavanji na RTV ter znanstvenih in strokovnih posvetih je dal tudi tehten prispevek h popularizaciji novejše zgodovine. Svoje redno pedagoško delo je opravljal do leta 1980, toda tudi po upokojitvi je še občasno predaval. Za 34-letno predano pedagoško delo je na predlog oddelka za zgodovino leta 1981 dobil naziv zaslužni profesor Univerze v Ljubljani. Za bogat znanstveni opus, s katerim je pomembno obogatil slovensko zgodovinopisje, je dobil prof. Mikuž najvišje slovensko znanstveno priznanje – Kidričevo nagrado (1974) in najvišje jugoslovansko odličje – nagrado AVNOJ (1980). Za sodelovanje z referati na številnih zborovanjih slovenskih zgodovinarjev mu je Zgodovinsko društvo za Slovenijo podelilo naziv častnega člana. Prof. Mikuž je dobil tudi vrsto visokih državnih odlikovanj, bil je tudi nosilec partizanske spomenice 1941. Oddelek za zgodovino je leta 1999 v zbirki Historia izdal jubilejni Mikužev zbornik. S pedagoškim in znanstvenim delom je dal prof. ddr. Metod Mikuž v vsebinskem in kadrovskem pogledu osnovo za začetni razvoj raziskovanja narodne in obče sodobne zgodovine v slovenskem zgodovinopisju. Njegovi obsežni pregledni orisi, številne razprave in učbeniki so bili pomembni tako za študij zgodovine in kot temeljna dela za prve raziskovalce sodobne zgodovine na inštitutih, v arhivih in muzejih, ki so nadaljevali delo svojega univerzitetnega učitelja.

Znanstveni in strokovni opus prof. Mikuža obsega 376 bibliografskih enot, med njimi 23 knjig, in je zlasti rezultat načrtnega preučevanja tedaj dostopnih arhivskih, časopisnih ter drugih virov.

Glavna dela: Oris zgodovine Slovencev v stari Jugoslaviji. Ljubljana 1965. 555 str.; Pregled zgodovine narodnoosvobodilnega boja v Sloveniji. 5 knj. Ljubljana 1960–1973; Slovensko partizansko gospodarstvo v luči partizanskih dokumentov. Ljubljana 1968. 315 str.; Oris partizanske sanitete na Slovenskem. Ljubljana 1967. 331 str.; Svet po vojni. 2 knj. Ljubljana 1983-1984. 392, 351 str.

Literatura: M. Stiplovšek, In memoriam profesorju dr. Metodu Mikužu. V: Zgodovinski časopis 37 (1983), str. 117-120; N. Stergar, Bibliografija dr. Metoda Mikuža. V: Zgodovinski časopis 37 (1983), str. 121-127; N. Stergar, Bibliografija dr. Metoda Mikuža. V: Mikužev zbornik. Ljubljana 1999, str. 409-428. (Historia; 4).

Dr. Dušan MLACOVIĆ
(Celje, 22. 5. 1966)

Po osnovni šoli v Rogaški Slatini (1973-1981), Srednji pedagoški šoli v Celju (1981-1985) in po odsluženem vojaškem roku je v letih 1986-1992 študiral na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, smer A - zgodovina in B – filozofija. Za diplomsko nalogo iz zgodovine je prejel fakultetno Prešernovo nagrado za študente. Leta 1994 se je zaposlil na Oddelku za zgodovino kot mladi raziskovalec (do leta 1999). Magistrski študij je zaključil leta 1997, v doktorja zgodovine je bil promoviran leta 2006 (disertacija »Rabsko plemstvo v poznem srednjem veku«). V letih 2001-2003 je bil vodja oddelka za gospodarske dejavnosti v Rogaški Slatini, v letih 2003-2005 je bil raziskovalec in vodja projektov pri ZRS Bistra Ptuj. Od leta 2006 je ponovno zaposlen na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani kot asistent, od leta 2008 kot docent. Ukvarja se s srednjeveško zgodovino jadranskega prostora in z vprašanji interakcije urbane materialne kulturne dediščine in razvoja. V letih 1993-94 je vodil projekt konzervacije spisov rabskih notarjev Nicolausa iz Bologne (1369.-1371.) in Nicolausa iz Curtarola (1372.-1396.) v sodelovanju z Državnim arhivom Hrvatske, v letih 1993-2000 je vodil urejanje arhiva Zdravilišča Rogaška Slatina (1803-2003) v sodelovanju z Zgodovinskim arhivom Celje. Od leta 2007 sodeluje z Oddelkom za zgodovino starejših obdobij in Bližnjega vzhoda beneške univerze Ca'Foscari v arheološkem projektu »Stari Bar«. Od leta 2008 je namestnik odgovornega urednika Zgodovinskega časopisa.

Glavna dela: Popisi rapskih vijećnika iz 1372. i 1388. godine. V: Historijski zbornik 44 (1991), str. 155-162; The world of Dominchiellus Meçigna : the Testators, the Commune and Family on the Island of Rab in the 2nd Half of the 14th Century. V: Otium 3 (1995), št. 1/2, str. 85-106; Slika svete Katarine. V: Otium 4 (1996), št. 1/2, str. 31-34; Supetarska draga na Rabu v srednjem veku. V: Raukarov zbornik. Zagreb 2005, str. 513-536; Građani plemići : pad i uspon rapskoga plemstva. Zagreb 2008. 331 str. (Biblioteka Monografije iz hrvatske povijesti); isto delo v slovenščini: Plemenitost in otok : padec in vzpon rabskega plemstva. Zagreb 2008. 327 str. (Biblioteka Monografije iz hrvatske povijesti).

Dr. Janez MLINAR
(Ljubljana, 24. 7. 1971)

Na Oddelku za zgodovino je diplomiral 1996 in za svojo diplomsko nalogo z naslovom Kranjska v Knjigi resničnih zgodb (Liber certarum historiarum) Janeza Vetrinjskega dobil študentsko Prešernovo nagrado Filozofske fakultete. Sprva je bil zaposlen v Arhivu republike Slovenije, nato pa od 1997 do 2001 na Filozofski fakulteti kot asistent stažist. V letih 1999/2000 se je študijsko izpopolnjeval pri prof. dr. Johaneku na Westfälische Wilhelms – Universität v Münstru iz področja srednjeveškega zgodovinopisja. Doktoriral je 2001 z disertacijo Podoba Celjskih grofov v narativnih virih. Po doktoratu je bil zaposlen v različnih institucijah, med drugim tudi v Gornjesavskem muzeju Jesenice kot kustos za planinsko zbirko. Leta 2004 se je ponovno zaposlil na Filozofski fakulteti. Ukvarja se predvsem s srednjeveškim in novoveškim zgodovinopisjem ter plemstvom na Slovenskem.

Glavna dela: Janez Vetrinjski in njegovo poznavanje Kranjske v Knjigi resničnih zgodb (Liber certarum historiarum). Zgodovinski časopis 58 (2004), str. 273-300; Podoba Celjskih grofov v narativnih virih. Ljubljana 2005. 330 str. (Historia; 11); Celjski grofje - zgodovinski mit? V: Mitsko in stereotipno v slovenskem pogledu na zgodovino. Ljubljana 2006, str. 107-115. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 32); Zur Besitzgeschichte der geistlichen und weltlichen Kärntner Grundherrschaften im Oberen Savetal. V: Carinthia I, 197 (2007), str. 157-167; Tipologija prekograničnih odnosa u kasnom srednjem vijeku : primjer knezova Frankapana. V: Historijski zbornik 62 (2009), str. 29–45.

Dr. Vojeslav MOLE
(Kanal, 20. 1. 1883 – Eugene, Oregon ZDA, 5. 12. 1973)

Umetnostno zgodovino in arheologijo je študiral na Dunaju, Krakovu in v Rimu. Doktoriral je 1912 na Dunaju, deloval sprva pri Deželnem konservatorskem uradu za Dalmacijo v Splitu, po ustanovitvi Univerze v Ljubljani najprej docent, 1924 pa izredni profesor za klasično arheologijo in bizantinsko umetnost. Leta 1926 je odšel v Krakov, vendar se je 1940 umaknil pred nemško okupacijo v Ljubljano ter po odhodu Balduina Sarie 1942 za kratek čas prevzel predavanja iz antične zgodovine. Po drugi svetovni vojni se je vrnil v Krakov ter od 1966 živel v ZDA, kjer je tudi umrl.

Vojeslav Mole je bil redni član Poljske akademije umetnosti v Krakovu (od 1947) ter dopisni član SAZU (od 1961).

Glavna dela: Urkunden und Regesten zur Geschichte der dalmatinischen Kunst aus dem Motariatsarchiv von Sebenico. V: Jahrbuch des kunsthistorischen Institutes der k. k. Zentralkommission für Denkmalpflege 6 (1912), str. 141–160; Umetnost : njeno obličje in izraz. Ljubljana 1941. 248 str.; Umetnost južnih Slovanov. Ljubljana 1965. 586 str.

Dr. Dušan NEČAK
(Ljubljana, 21. 1. 1948)

Diplomiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani leta 1971 na študijski skupini zgodovina – umetnostna zgodovina in leta 1978 dosegel naziv doktorja zgodovinskih znanosti z doktorsko disertacijo "Volitve na Koroškem po drugi svetovni vojni". Prvo službeno mesto je dobil v zunanjepolitični redakciji Dela kot novinar, zadolžen za spremljanje problematike zamejskih Slovencev. 1972–1980 je bil raziskovalec na Inštitutu za narodnostna vprašanja v Ljubljani, kjer se je ukvarjal zlasti s problematiko koroških Slovencev in širšimi narodno-manjšinskimi problemi. Na Filozofsko fakulteto je prišel leta 1980 kot docent za sodobno zgodovino, leta 1985 je postal izredni profesor in leta 1989 redni profesor za sodobno zgodovino. Bil je dvakrat predstojnik Oddelka za zgodovino, 1984–1985 in 1992–1994, v letih 1985–1987 prodekan, v letih 1987–1989 pa dekan Filozofske fakultete. Šest let (1996–2002) je bil predstojnik Znanstvenega inštituta FF.

Znanstveno se ukvarja predvsem z občo, jugoslovansko in slovensko sodobno zgodovino ter narodnostno problematiko. V tem okviru je zlasti specialist za povojno zgodovino. Poglobljeno se je ukvarjal tudi z metodološkimi in historiografskimi vprašanji raziskovanja sodobne zgodovine in raziskovanjem problemov obče in z njimi povezanih problemov domače zgodovine (diplomatska zgodovina). V šolskih letih 1986/87 in 1997/98 je bil gostujoči profesor na dunajski univerzi, v letih 1993/1994 in 2005/2006 na celovški univerzi, leta 1995 gost kölnske univerze, v letih 2000, 2003, 2006 in 2010 pa gost na Freie Universität Berlin. Bil petkrat štipendist DAAD za profesorje in drugih domačih ter tujih institucij, med drugim dvakrat štipendist dunajske fundacije Konstatina Jirečka.

Javno je predstavljal svoje delo na številnih znanstvenih srečanjih domala po vsej Evropi, ZDA in Aziji.

Je nosilec več nagrad za znanstveno delo, med njimi Kajuhove nagrade, Nagrade vstaje slovenskega naroda in Državne nagrade za vrhunske rezultate v zgodovinopisju za leto 1996. Leta 1994 je prejel tudi veliko priznanje Filozofske fakultete.

V bibliografiji COBISS ima več kot 800 enot v slovenskem, srbohrvaškem, makedonskem, nemškem, angleškem, francoskem in italijanskem jeziku. Je avtor, urednik, izdajatelj, soavtor in sourednik več monografij v slovenskem jeziku in dveh v nemškem ter ene v hrvaškem jeziku.

Glavna dela: Volitve na Koroškem po drugi svetovni vojni. Ljubljana 1982. 270 str.; Koroški Slovenci v drugi avstrijski republiki (1945-1976). Ljubljana 1985. 212 str.; Dachauski procesi (vodja projekta in soavtor). Ljubljana 1990. 1084 str.; Obisk preteklosti. Ljubljana 1992. 156 str. (Razprave FF); Avstrijska legija II. Maribor 1995. 222 str.; Avstrija, Jugoslavija, Slovenija. Slovenska narodna identiteta skozi čas = Österreich, Jugoslawien, Slowenien. Die Slowenische nationale Identität im Wandel (ur., soavtor in vodja projekta). Ljubljana 1997. 262 str. (Historia); »Nemci« na Slovenskem 1941–1955 (ur., soavtor in vodja projekta). Ljubljana 1998. 343 str. (Razprave FF); Dopolnjen ponatis: Ljubljana 2002. 389 str.; Hallsteinova doktrina in Jugoslavija : Tito med Zvezno republiko Nemčijo in Nemško demokratično republiko. Ljubljana 2002. 227 str. (Razprave FF); Prelom: 1914-1918 : svet in Slovenci v 1. svetovni vojni (soavtor Božo Repe). Ljubljana 2005. VI, 297 str.; Die österreichische Legion II. Wien, Köln 1996. 183 str.; Hallsteinova doktrina i Jugoslavija : Tito između Savezne Republike Njemačke i Demokratske Repu-

blike Njemačke. Zagreb 2004. 199 str.; Slowenien (soavtor Božo Repe). Klagenfurt/Celovec 2006. 192 str.; Kriza : svet in Slovenci od prve svetovne vojne do sredine tridesetih let (soavtor Božo Repe). Ljubljana 2008. 268 str. (Razprave FF).

Literatura: Biografije in bibliografije sodelavcev Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani za obdobje 1958–1978, 1979–1986. V: Razprave in gradivo 11–12 (1980), str. 114–118, in 19 (1986), str. 275–277; B. Repe, M. Stiplovšek, Prof. dr. Dušan Nećak – šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 62 (2008), str. 223–228; M. Stiplovšek, Dušan Nećak - šestdesetletnik. V: Prispevki za novejšo zgodovino 48 (2008), št. 1, str. 177–180.

Dr. Božo OTOREPEC
(Orehovec, 24. 12. 1924 – Ljubljana 28. 2. 2008)

Diplomiral je leta 1951 na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz zgodovine in geografije. Doktoriral je leta 1987 s tezo Srednjeveški pečati in grbi mest in trgov v slovenskem prostoru. 1950–1971 je bil arhivist, višji arhivist in arhivski svetnik v Mestnem arhivu ljubljanskem. Od 1972 višji strokovni sodelavec, od 1977 strokovni svetnik, od 1984 raziskovalni svetnik in od 1987 znanstveni svetnik na Zgodovinskem inštitutu Milka Kosa pri ZRC SAZU. Od leta 1967 je bil pogodbeni višji predavatelj zgodovinskih pomožnih ved na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani, 1988–1993 pogodbeni redni profesor za zgodovinske (pomožne) vede na istem oddelku.

Glavna dela: Gradivo za zgodovino Ljubljane v srednjem veku (ur.). 12 knj. Ljubljana 1956–1968; Rokodelstvo in obrt v srednjeveški Ljubljani. V: Publikacije Mestnega arhiva ljubljanskega (1972), zv. 3, str. 5–54; Ljubljanski trgovski knjigi iz prve polovice 16. stoletja (soavtorja Sergij Vilfan, Vlado Valenčič). Ljubljana 1986. 233 str. (Viri za zgodovino Slovencev; 8); Srednjeveški pečati in grbi mest in trgov na Slovenskem. Ljubljana 1988. 333 str.; Gradivo za slovensko zgodovino v arhivih in bibliotekah Vidma (Udine), 1270–1405. Ljubljana 1995. 335 str. (Viri za zgodovino Slovencev; 14); Krajevna heraldika na Slovenskem. V: Kronika 49 (2001), str. 157–170.

Literatura.: D. Mihelič, Božo Otorepec – življenje in delo, veselje in otožnost. V: Ad fontes : Otorepčev zbornik. Ljubljana 2005, str. 11–26; N. Stergar, D. Samec, Bibliografija prof. dr. Boža Otorepca. V: Ad fontes: Otorepčev zbornik. Ljubljana 2005, str. 31-42.

Dr. Janez PERŠIČ
(Ljubljana, 20. 7. 1948)

Študiral je zgodovino, sociologijo in psihologijo v Ljubljani, kjer je septembra 1973 diplomiral iz zgodovine in sociologije. Decembra istega leta je bil izvoljen za asistenta. Od 1986 bil docent na katedri za občo zgodovino srednjega veka na ljubljanski univerzi. Leta 1978 je bil na študijskem izpopolnjevanju v Rimu. V doktorja zgodovinskih znanosti je promoviral 1986 s tezo Židje in kreditno poslovanje v srednjeveškem Piranu. Pretežno se je ukvarjal z gospodarsko in družbeno zgodovino srednjega veka. Upokojil se je 2010.

Glavna dela: Florentinec Francesco Benzini, bankir v Piranu. V: Kronika 23 (1975), str. 138–148; Družina florentinskih bankirjev Soldanieri v Piranu. V: Kronika 26 (1977), str. 12–18; Pravni in družbeni položaj tujih bankirjev v Piranu (14. in 15. stoletje). V: Zgodovinski časopis 39 (1985), str. 335–338; Židje in kreditno poslovanje v srednjeveškem Piranu. Ljubljana 1999. 137 str. (Historia; 3)

Dr. Janko PLETERSKI
(Maribor, 1. 2. 1923)

Maturiral 1941 v Ljubljani, po demobilizaciji iz NOVJ novembra 1945 delal do leta 1951 v ministrstvu za zunanje zadeve v Beogradu, vmes (1947) končal diplomatsko šolo tega ministrstva. V letih 1951-53 časnikar na Radiu Ljubljana, nato pa 16 let sodelavec Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani. Iz zgodovine je diplomiral 1957 ter 1963 doktoriral na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Leta 1970 je bil izvoljen za docenta za zgodovino Slovencev in za zgodovino drugih narodov Jugoslavije v 19. stoletju, 1971 za izrednega in 1974 za rednega profesorja. V letih 1979-81 dekan fakultete. 1989 je postal izredni član in 1993 redni član SAZU. Od maja 1988 do maja 1990 je bil član predsedstva SR Slovenije.

Ustvaril je obsežen znanstveni in strokovni opus (s prevodi 18 knjig, nad 100 večjih razprav, skupno nad 300 bibliografskih enot), v katerem je obravnaval teme iz druge polovice 19. in prve polovice 20. stoletja o Slovencih v Avstriji in slovenski narodni zgodovini, jugoslovanskem vprašanju ter povezanosti družbenega z narodnim vprašanjem. Med leti 1965 in 1995 je prejel vrsto nagrad in priznanj za znanstveno delo, ter tri državna odlikovanja (zlati častni znak svobode Republike Slovenije) ter častno članstvo Zveze zgodovinskih društev Slovenije in Ljubljane (2003).

Glavna dela: Manjšinska zakonodaja na Koroškem po drugi svetovni vojni. V: Razprave in gradivo 2 (1960), str. 7-99; Narodna in politična zavest na Koroškem 1848-1914. Ljubljana 1965. 478 str. (nemška izdaja: Slowenisch oder deutsch? Klagenfurt/Celovec 1996); Koroški plebiscit (soavtor in ur.). Ljubljana 1970, 562 str.; Prva odločitev Slovencev za Jugoslavijo : politika na domačih tleh med vojno 1914-1918. Ljubljana 1971. 323 str. (srbska izdaja: Beograd 1976); Elemente und Charakter der plebiszitären Entscheidung 1920 in Kärnten. Klagenfurt/Celovec 1980. 89 str.; Die Slowenen 1848-1918. V: Die Habsburgermonarchie 1848-1918. III/2. Wien 1980, str. 801-838; Narodi, Jugoslavija, revolucija. Beograd 1985, 1986. 587 str. (slovenska izdaja: Ljubljana 1986; makedonska: Skopje 1986.); Istorija Jugoslavije do 1941. V: Enciklopedija Jugoslavije. Zv. 6. Zagreb 1990, str. 251-278; Senca Ajdovskega gradca. Ljubljana 1993. 222 str.; Dr. Ivan Šušteršič : pot prvaka slovenskega političnega katolicizma. Ljubljana 1998. 500 str.; Souveränität und etnische Politik. Klagenfurt/Celovec 2004. 267 str.

Literatura: J. Prunk, Janko Pleterski - šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 37 (1983), str. 159-163; N. Stergar, Bibliografija dr. Janka Pleterskega. V: Zgodovinski časopis 37 (1983), str. 163-169; B. Grafenauer, Janko Pleterski - sedemdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 47 (1993), str. 131-133; V. Deželak Barič, Akademik Janko Pleterski – osemdesetletnik. V: Zbornik Janka Pleterskega. Ljubljana 2003, str. 13-30; N. Stergar, Bibliografija prof.dr. Janka Pleterskega. V: Zbornik Janka Pleterskega. Ljubljana 2003, str. 31-54.

Nikola RADOJČIĆ
(Kuzmin, 29. 8. 1882 – Beograd, 12. 11. 1964)

Študiral je zgodovino in geografijo v Gradcu, na Dunaju in v Zagrebu, kjer je 1907 promoviral s tezo Dva poslednja Komnena na carigradskom prijestolu. Po nekajletnem službovanju na gimnazijah je bil 1920 izvoljen za izrednega, 1922 za rednega profesorja srbske in hrvaške zgodovine na ljubljanski univerzi. V Ljubljani je ostal vse do začetka vojne, nato je odšel v Beograd, kjer je delal v okviru SANU, katere član je bil.

Teža Radojčićevega dela je bila na preučevanju državnega in pravnega razvoja Srbije v srednjem veku in srednjeveških virih za srbsko zgodovino.

Glavna dela: Srpski državni sabori u srednjem veku. Beograd 1940. 318 str.; Zakonik cara Stefana Dušana 1349 i 1354. Beograd 1960. 176 str.; Zakon o rudnicima despota Stefana Lazarevića. Beograd 1962. 107 str.

Literatura: M. Kostić, Naučno životno delo Nikole Radojčića. V: Istorijski časopis 14-15 (1965), str. 595-618; B. Grafenauer, Nikola Radojčić. V: Zgodovinski časopis 21 (1967), str. 231-233.

Dr. Branko REISP
(Žiri, 17. 7. 1928 – Ljubljana, 9. 1. 2009)

Diplomiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani (1959) in 1982 doktoriral s tezo Kranjski polihistor Janez Vajkard Valvasor. Leta 1959 je nastopil službo v Narodnem muzeju v Ljubljani kot bibliotekar, 1964 postal vodja knjižnice Narodnega muzeja, 1969 višji bibliotekar, 1974 bibliotekarski svetovalec, 1985 izredni profesor, 1990 redni profesor in 1996 muzejski svetnik. Leta 1985 je prejel Čopovo diplomo in 1989 Valvasorjevo nagrado.

Njegova raziskovalna in publicistična dejavnost obsega časovno predvsem obdobje od 16. do 19. stoletja, tematsko pa nekatera področja kulturne in splošne zgodovine: redke stare tiske, zgodovino tiskarstva in knjižnic, zgodovino gradov, kmečke upore, obdobje francoskih vojn in Ilirskih provinc, osebnost in delo J. V. Valvasorja. Pripravil je vrsto faksimiliranih izdaj redkih tiskov, rokopisov in grafičnih listov. Je avtor zgodovinskih razstav: Napoleonove Ilirske province (1964), Kmečki punti na Slovenskem (1973), Janez Vajkard Valvasor Slovencem in Evropi (1989) in več knjižnih razstav. Z izborom gradiva in z objavami v katalogih je sodeloval še pri nekaterih razstavah v Sloveniji, Avstriji in Italiji. Od 1963-73 je bil član odbora Društva bibliotekarjev Slovenije (1969-71 podpredsednik) in 1979-82 prvi predsednik Zgodovinskega društva Ljubljana.

Glavna dela: Janez Vajkard Valvasor, Topographia Ducatus Carnioliae modernae (faksimile s spremno besedo). Ljubljana, München 1970, 1995. Str. 1-63.; Johann Wichard Valvasor, Die Ehre des Herzogthums Crain (faksimile s spremno besedo). Ljubljana 1970-1974, München 1971-1973. Str. 1-29; Podobe iz kmečkih puntov. Ljubljana 1973. 47 str.; Kranjski polihistor Janez Vajkard Valvasor. Ljubljana 1983. 431 str.; Korespondenca Janeza Vajkarda Valvasorja z Royal Society. Ljubljana 1987. 116 str.; Redki stari tiski. Ljubljana 2001. 223 str.; Gradovi dežele Kranjske. Ljubljana 1998. 221 str.; Zgodbe in podobe naše preteklosti. Ljubljana 2008. 198 str.

Literatura.: I. Voje, Ob sedemdesetletnici prof.dr. Branka Reispa. V: Zgodovinski časopis 52 (1998), str. 407-410; N. Stergar, Bibliografija prof.dr. B. Reispa. V: Zgodovinski časopis 52 (1998), str. 411-420; I. Voje, Prof.dr. Branko Reisp – osemdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 62 (2008), str. 455-457.

Dr. Božo REPE
(Spodnje Gorje pri Bledu, 6. 3. 1956)

Božo Repe je doktoriral leta 1992 na Filozofski fakulteti v Ljubljani in nato predaval sodobno zgodovino na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Od oktobra 1996 je profesor za sodobno zgodovino na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani. V letih 1999 – 2001 je bil predstojnik oddelka. Njegovo raziskovalno področje so sodobna slovenska, južnoslovanska in srednjeevropska zgodovina, velik poudarek daje komparativnosti. Ukvarja se tudi s problemi sodobne historiografije in vplivom zgodovinske zavesti na slovensko družbo ter vprašanji pouka zgodovine v Sloveniji in jugovzhodni Evropi. Je avtor več srednješolskih učbenikov in soavtor univerzitetnega učbenika. Mednarodno odmevnost kaže vrsta člankov, objavljenih v Avstriji, Franciji, Grčiji, Hrvaški, Italiji, Kanadi, Madžarski, Makedoniji, Nemčiji, Pakistanu, Rusiji, Srbiji, Slovaški, Švici in ZDA, stalna udeležba na mednarodnih konferencah, sodelovanje v mednarodnih projektih in predavanja na tujih univerzah in institucijah (na Univerzi na Dunaju in Inštitutu za vzhodno in jugovzhodno Evropo na Dunaju, Univerzi v Kaunasu v Litvi, Univerzi v Bratislavi na Slovaškem, Univerzi v Skopju v Makedoniji, Univerzi v Trondheimu na Norveškem, Univerzi v Gradcu). Je član Biroja mednarodnega komiteja za zgodovino druge svetovne vojne. Na Oddelku za zgodovino vodi raziskovalni program Zgodovina Slovencev. Doslej je bil mentor več kot 300 diplomantom, 22 magistrantom in 8 doktorandom. Je avtor ali soavtor 12 znanstvenih in 11 strokovnih monografij, 34 znanstvenih in 16 preglednih znanstvenih člankov ter 30 samostojnih znanstvenih sestavkov ali poglavji v monografiji.

Glavna dela: Obračun s Perspektivami. Ljubljana 1990. 102 str.; »Liberalizem« v Sloveniji. Ljubljana 1992. Str. 673-949. (Borec; 44, 9-10).; The Repluralization of Slovenia in the 1980s (soavtor). Seattle 2000. 87 str.; Slovenci v osemdesetih letih. Ljubljana 2001. 85 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 23); Jutri je nov dan : Slovenci in razpad Jugoslavije. Ljubljana 2002. 459 str.; Viri o demokratizaciji in osamosvojitvi Slovenije. 3 knj. Ljubljana 2002-2004; Oris sodobne obče in slovenske zgodovine (soavtor Dušan Nečak). Ljubljana 2003. 342 str.; Rdeča Slovenija : tokovi in obrazi iz obdobja socializma. Ljubljana 2003. 329 str.; Sodobna zgodovina : zgodovina za 4. letnik gimnazij. Ljubljana, več izdaj, zadnja 2008; Prelom: 1914-1918 : svet in Slovenci v prvi svetovni vojni (soavtor Dušan Nečak). Ljubljana 2005. VI, 297 str.; Slowenien (soavtor Dušan Nečak). Celovec/Klagenfurt 2006. 192 str.; Kriza : svet in Slovenci od konca prve svetovne vojne do srede tridesetih let (soavtor Dušan Nečak). Ljubljana 2008. 268 str. (Razprave FF); Resistance, Suffering, Hope : Slovene partisan Movement 1941-1945 (soavtor in sour.). Ljubljana, Trst 2008. 119 str.; Pred časom : portret Staneta Kavčiča (soavtor Jože Prinčič). Ljubljana 2009. 239 str.; Bled v soncu ves žari : oris zgodovine turizma na Bledu. Bled 2009. 205 str.

Dr. Franc ROZMAN
(Bled, 30. 5. 1941)

Diplomiral je 1965 na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz zgodovine in sociologije; na isti fakulteti 1972 opravil magisterij, 1977 doktoriral s tezo Socialistično delavsko gibanje na slovenskem Štajerskem do prve svetovne vojne. 1965–1994 zaposlen na Inštitutu za novejšo zgodovino, nazadnje kot znanstveni svetnik, odtlej redni profesor za zgodovino Jugovzhodne Evrope in zgodovino Slovencev 1750–1918 na Filozofski fakulteti (pred tem Pedagoški fakulteti) Univerze v Mariboru. Leta 1980 je dobil nagrado Sklada Borisa Kidriča, 1978 pa Kajuhovo nagrado. 1995–1999 je bil dekan Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru. Ukvarja se z zgodovino Slovencev v 19. stoletju, zgodovino balkanskih narodov in zgodovino delavskega gibanja.

Na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani je med 1988 in 2004 predaval Zgodovino Jugovzhodne Evrope 1750–1918.

Glavna dela: Socialistično delavsko gibanje na slovenskem Štajerskem do prve svetovne vojne. Ljubljana 1979. 324 str.; Korespondenca Albina Prepeluha-Abditusa. Ljubljana 1991. 86 str. (Viri; 4); Obdobje 1848–1918. V: Zastave vihrajo. Ljubljana 1999, str. 8–57; Die Südslawische Sozialdemokratische Partei und die slowenische Nationale Frage. V: Gesellschaft Politik und Verwaltung in der Habsburgermonarchie 1830–1918. Wiesbaden 1987, str. 237–232; Stališče slovenske socialne demokracije do balkanskih vojn. V: Zgodovinski časopis 42 (1988), str. 517–524; Etbin Kristan und seine Idee der Personalautonomie. V: Arbeiterbewegung und Nationale Frage in der Nachfolgestaaten der Habsburgermonarchie. Wien 1993, str. 97–109; Brošura Dragotina Gustinčiča o Trstu iz leta 1915. V: Prispevki za novejšo zgododovino 40 (2000), str. 69-76; Anton Korošec - urednik Slovenskega gospodarja. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 77 (2006), str. 161-170; Franz Wiesthaler - Marburger Liberaldemokrat, Arbeiterführer und Journalist. V: Zeitschrift des Historischen Vereins für Steiermark 100 (2009), str. 523-530.

Literatura: N. Kandus, Dr. Franc Rozman. Biobibliografije. V: Prispevki za novejšo zgodovino 29 (1989), št. 1, str. 137–153; I. Zemljič, Dr. Franc Rozman. Bibliografija 1989–1998. V: Prispevki za novejšo zgodovino 39 (1999), št. 1, str. 226–233.

Dr. Balduin SARIA
(Ptuj, 5. 6. 1893 – Graz, Avstrija, 3. 6. 1974)

Iz prazgodovine in klasične arheologije je 1921 doktoriral na dunajski univerzi ter bil v letih 1920 in 1921 knjižničar arheološko–epigrafskega seminarja (inštituta) na Dunaju. Leta 1922 je najprej kot asistent, od 1925 pa kot docent predaval antično zgodovino na univerzi v Beogradu ter istočasno vodil prazgodovinski, rimski in numizmatični oddelek v Narodnem muzeju v Beogradu. Leta 1926 je prevzel katedro za antično zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je bil 1973 izvoljen v rednega profesorja. Po italijanski okupaciji Ljubljane se je 1942 preselil v Gradec in na tamkajšnji univerzi predaval staro zgodovino jugovzhodne Evrope. Po prisilni upokojitvi 1945 je bil znanstveni sodelavec Südost–Instituta in soizdajatelj Südost–Forschungen v Münchenu.

Glavna dela: Archäologische Karte von Jugoslawien : Blatt Ptuj (soavtor J. Klemenec). Belgrad, Zagreb 1936; Inschriften aus Jugoslawien I. Noricum und Pannonia Superior (soavtor V. Hoffiller). Zagreb 1938; Archäologische Karte von Jugoslawien : Blatt Rogatec (soavtor J. Klemenc). Zagreb 1939.

Dr. Vasko SIMONITI
(Ljubljana, 23. 3. 1951)

Leta 1977 je diplomiral iz samostojne zgodovine, leta 1989 pa na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani doktoriral s tezo Obrambna organizacija pred turškimi napadi v slovenskih deželah v 16. stoletju. Leta 2000 je bil na isti univerzi izvoljen za rednega profesorja za zgodovino novega veka. V letih od 1990 do 1991 ter od 2001 do 2003 je bil predstojnik Oddelka za zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Dobil je več štipendij za delo v tujini in bil na študijskih in raziskovalnih obiskih na Dunaju, v Leipzigu, Londonu, Regensburgu in Taipeiu. Bil je član predsedstva in upravnega odbora Slovenske matice ter vodja njenega oddelka za zgodovino.

V letih 2004 do 2008 je bil minister za kulturo Republike Slovenije, v prvi polovici leta 2008 tudi predsednik Sveta ministrov za kulturo Evropske unije.

Je avtor številnih znanstvenih in strokovnih del s področja zgodnjenovoveške zgodovine, posebej se je ukvarjal z vojaško zgodovino, turškimi vpadi in z njimi povezanimi miti, pustošenji in množičnim umiranjem, z nastankom zgodnjenovoveške države, kulturno zgodovino ter politično zgodovino jugovzhodne Evrope. Ukvarjal se je tudi z vprašanji odnosa zgodovinarja do zgodovine ter vprašanji historiografije, v zadnjem obdobju pa je pozornost posvetil tudi slovenski zgodovini 20. stoletja.

Glavna dela: Die Wüstungen im 14. ud 15. Jahrhundert mit besonderer Berücksichtigung des slowenischen Gebietes. V: Mitt. Inst. Oesterr. Geschforsch. 103 (1995), št. 1/2, str. 44-55; La paura dei turchi' nel'400 e nel'500 presso gli sloveni : un fattore di aggregazione. V: Annali del Dipartimento di studi dell 'Europa orientale. Sezione storico-politico-sociale (1997), 13/14, str. 67-93; Migrationsprozesse im slowenischen Raum im 16. und 17. Jahrhundert. V: Verfestigungen und Änderungen der ethnischen Strukturen im pannonischen Raum von 1529-1790 (Hrsg. Neven Budak, Božena Vranješ Šoljan). Zagreb 2000, str. 22-41.(Internationales Kulturhistorisches Symposion Mogersdorf; 28); Die Gesellschaft des Barock auf dem Gebiet des heutigen Slowenien. V: Bayern und Slowenien im Zeitalter des Barock (Hrsg. Janez Höfler, Frank Buttner). Regensburg 2006, str. 9-19; Historične konstante na tleh bivše Jugoslavije in neupoštevanje le-teh pri oblikovanju multinacionalne države. V: Anthropos 26 (1994), št. 4/6, str. 214-237; Temna stran meseca : kratka zgodovina totalitarizma v Sloveniji 1945-1990. Ljubljana 1998. 849 str. (Soavtor zbornika in istoimenske razstave v Muzeju novejše zgodovine, Ljubljana, november 1998-januar 1999); Turki so v deželi že : turški vpadi na slovensko ozemlje v 15. in 16. stoletju. Celje 1990. 210 str.; Vojaška organizacija v 16. stoletju na Slovenskem. Ljubljana 1991. 311 str.; Fanfare nasilja : razprave in eseji. Ljubljana 2003. 387 str.; Slovenska povijest do prosvetiteljstva (soavtor Peter Štih). Zagreb 2004. 475 str. (Povijesna knjižnica; 5); Slowenische Geschichte : Gesellschaft – Politik – Kultur (soavtorja Peter Štih, Peter Vodopivec). Graz 2008. 559 str.

Dr. Rok STERGAR
(Ljubljana, 2. 2. 1973)

Osnovno in srednjo šolo je končal v Ljubljani. Vpisal se je na študij zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani in leta 1998 diplomiral. Po diplomi je postal asistent na Oddelku za zgodovino. S temo Slovenci in avstroogrske oborožene sile (1868-1914) je doktoriral leta 2003 in bil leta 2007 izvoljen za docenta. Raziskuje zgodovino 19. stoletja.

Glavna dela: »Vojski prijazen in zaželen garnizon«: ljubljanski častniki med prelomom stoletja in prvo svetovno vojno. Ljubljana 1999. 87 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 19); Slovenci in vojska, 1867-1914 : slovenski odnos do vojaških vprašanj od uvedbe dualizma do začetka 1. svetovne vojne. Ljubljana 2004. 281 str. (Historia; 9); Fragen des Militärwesens in der slowenischen Politik 1867–1914. V: Österreichische Osthefte 46 (2004), str. 391-422; A Slovene Programme from 1869 : Its Authors and Inception. V: Opţiuni politice la popoarele central-est europene în secolul al XIX-lea = Political Options of the Central-Eastern European Peoples in the 19th century. Cluj, Napoca 2006, str. 193-211; Slovenci in mirovni pokreti u drugoj polovici 19. stoljeća. V: Radovi Zavoda za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 39 (2007), str. 97-118; Jan Zdeněk Veselý's Year in Ljubljana : a Story of Cooperation of Czech and Slovene Sokols. V: Per saecula ad tempora nostra : sborník prací k šedesátým narozeninám prof. Jaroslava Pánka (ur. Jiří Mikulec, Miloslav Polívka). Praha 2007, zv. 2, str. 720-724.

Dr. Miroslav STIPLOVŠEK
(Ljubljana, 18. 7. 1935)

Diplomiral je 1960 iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, za doktorja zgodovinskih znanosti je bil promoviran leta 1966 po obrambi doktorske disertacije Dejavnost strokovnih organizacij v jugoslovanskem delu Slovenije od 1918. do 1922. leta. Od leta 1961 je bil zaposlen za Filozofski fakulteti kot asistent, 1972 je postal docent, 1976 izredni profesor, 1981 redni profesor za novejšo zgodovino, leta 2002 pa se je upokojil.

Preučuje zlasti slovensko zgodovino med vojnama, posamezna vprašanja pa tudi za čas pred prvo svetovno vojno in za obdobje 1941-1945. Težišče njegovega raziskovalnega dela je bila zlasti problematika socialne zgodovine od druge polovice 19. stoletja do leta 1941, v zadnjih dveh desetletjih pa ustavnopravni položaj Slovenije v prvi Jugoslaviji in slovenska prizadevanja za avtonomijo. Preučuje tudi lokalno zgodovino domžalskega in kamniškega območja od 19. stoletja dalje. Njegov znanstveni-strokovni opus obsega nad 470 različnih del. Za znanstveno, pedagoško in kulturno delo je prejel številna priznanja, nagrade in odlikovanja, med drugim leta 2002 naziv zaslužnega profesorja ter leta 2006 Zlati red za zasluge Republike Slovenije. Je častni član Zveze zgodovinskih društev Slovenije in častni občan Občine Domžale.

Glavna dela: Šlandrova brigada. Ljubljana, Maribor 1971. 633 str.; Razmah strokovnega-sindikalnega gibanja na Slovenskem 1918-1922. Ljubljana 1979. 671 str.; Prispevki za zgodovino sindikalnega gibanja na Slovenskem : od začetkov strokovnega gibanja do Enotnih sindikatov (1868-1945). Maribor 1989. 317 str.; Slovenski parlamentarizem 1927-1929 : avtonomistična prizadevanja skupščin ljubljanske in mariborske oblasti za ekonomsko-socialni in prosvetno-kulturni razvoj Slovenije ter za udejanjanje parlamentarizma. Ljubljana 2000. 497 str.; Razglasitev Domžal za trg leta 1925. Domžale 2005. 60 str.; Banski svet Dravske banovine 1930-1935 : prizadevanja banskega sveta za omilitev gospodarsko-socialne krize in razvoj prosvetno-kulturnih dejavnosti v Sloveniji ter za razširitev samoupravnih in upravnih pristojnosti banovine. Ljubljana 2006. 344 str.; Kulturna društva v domžalski občini 1884-2009 (soavtorica Tadeja Capuder). Domžale 2009. 206 str.

Literatura: D. Nečak, Miroslav Stiplovšek – šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 49 (1995), str. 291-294; N. Stergar, Bibliografija prof. dr. Miroslava Stiplovška. V: Zgodovinski časopis 49 (1995), str. 294-301; D. Nečak, Zaslužni prof. dr. Miroslav Stiplovšek, upok. red. prof. za novejšo zgodovino. V: Stiplovškov zbornik. Ljubljana 2005, str. 11-14; N. Stergar, Bibliografija prof. dr. Miroslava Stiplovška 1995-2005. V: Stiplovškov zbornik. Ljubljana 2005, str. 15-20; J. Perovšek, Miroslav Stiplovšek – sedemdesetletnik. V: Prispevki za novejšo zgodovino 45 (2005), str. 145-151.

Bogo STUPAN
Celje, 24 .9. 1902 - Ljubljana, 4. 10. 1997)

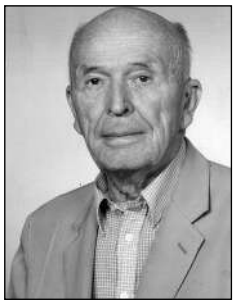

Na ljubljanski univerzi je študiral zgodovino in zemljepis in leta 1926 diplomiral. Služboval je kot srednješolski profesor na realni gimnaziji v Mariboru (1927-1941). Nemci so ga z družino izselili v Srbijo, kjer je 1941 poučeval na gimnaziji v Prokuplju in nato do 1945 v Knjaževcu. Po vrnitvi v Maribor je najprej poučeval na učiteljišču (1945-1948) in bil nato eno leto ravnatelj klasične gimnazije. Leta 1949 je bil imenovan za republiškega inšpektorja pri ministrstvu za prosveto LRS, med drugim je bil tudi šef republiške inšpekcije, od 1960 do leta 1976 je bil na oddelku za zgodovino honorarni predavatelj za metodiko zgodovinskega pouka.

Glavna dela: Problem zgodovinskega pouka na naših šolah. V: Zgodovinski časopis 17 (1963), str. 93-99.

Literatura: F. Gestrin, Prof. Bogomir Stupan - devetdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 46 (1992), str. 401.

Dr. Peter ŠTIH
(Ljubljana, 27. 11. 1960)

1983 je diplomiral iz zgodovine na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Med 1989 in 1992 je na Institut für Österreichische Geschichtsforschung na Univerzi na Dunaju opravil specializacijo s področja temeljnih zgodovinskih ved. 1993 je na Univerzi v Ljubljani dosegel doktorat znanosti, postal 1994 docent in je od 2004 redni univerzitetni profesor za srednjeveško zgodovino in pomožne zgodovinske vede. Med 1995 in 1997 je bil predstojnik oddelka.

V znanstvenem in strokovnem tisku je doslej objavil več kot 400 naslovov, od tega (tudi v soavtorstvu) 11 znanstvenih monografij ter okrog 100 znanstvenih razprav. V središču Štihovega dela je raziskovanje slovenske srednjeveške zgodovine od konca antike do vključno 15. stoletja, kjer izstopajo zlasti sledeči vsebinski sklopi: 1) slovanske etnogeneze in državne tvorbe zgodnjega srednjega veka v Vzhodnih Alpah; 2) zgodovina srednjeveškega plemstva; 3) oblikovanje dežel v slovenskem prostoru in ustavno-upravna zgodovina; 4) diplomatika in kritika virov; 5) stereotipi in miti v slovenski zgodovini in zgodovinopisju.

Z referati je sodeloval na skoraj petdesetih simpozijih doma, po srednji Evropi in v ZDA. O mednarodni odmevnosti njegovega dela pričajo številne objave v tujini (Italija, Avstrija, Nemčija, Poljska, Madžarska, Hrvaška) ter tudi številni citati v tujih delih. V celoti gledano so njegove raziskave precej spremenile ustaljen pogled na slovenski srednji vek. Obsežno je tudi njegovo organizacijsko in publicistično delo na področju zgodovinske stroke, kjer je izpostaviti, da je od leta 2000 glavni in odgovorni urednik Zgodovinskega časopisa. Je tudi član več strokovnih združenj in inštitucij; med drugim je član Inštituta za avstrijske zgodovinske raziskave (Institut für Österreichische Geschichtsforschung) na Dunaju, član Komisije za zgodovino in kulturo Nemcev v jugovzhodni Evropi (Komission für Geschichte und Kultur der Deutschen in Südosteuropa; nekdanja Südostdeutsche Historische Komission) v Tübingenu ter član znanstvenega sveta Fonti per la Storia della Chiesa in Friuli – Serie Medievale (Udine). Leta 2007 je bil izvoljen za izrednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti, leta 2008 pa za dopisnega člana Avstrijske akademije znanosti (Österreichische Akademie der Wissenschaften).

Glavna dela (samo knjige): Goriški grofje ter njihovi ministeriali in militi v Istri in na Kranjskem**.** Ljubljana 1994. 265 str. (dopolnjen ponatis: Ljubljana 1997, 267 str.); Slovenska zgodovina do razsvetljenstva (soavtor Vasko Simoniti). Ljubljana 1995. 266 str.; Studien zur Geschichte der Grafen von Görz : die Ministerialen und Milites der Grafen von Görz in Istrien und Krain. Wien, München 1996. 266 str. (Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung; 32); Spomini Helene Kottaner : ženski glas iz srednjega veka (soavtor Igor Grdina). Ljubljana 1999. 124 str.; Najstarejša upodobitev ustoličevanja koroških vojvod. Ljubljana 1999. 24 str. **(**Monumenta slovenica; 9); "Villa quae Sclavorum lingua vocatur Goriza" : študija o dveh listinah cesarja Otona III. iz leta 1001 za oglejskega patriarha Johannesa in furlanskega grofa Werihena (DD. O. III. 402 in 412). Nova Gorica 1999. 192 str.; "Villa quae Sclavorum lingua vocatur Goriza" : studio analitico dei due diplomi emessi nel 1001 dall'imperatore Ottone III per il patriarca di Aquileia Giovanni e per il conte del Friuli Werihen (DD. O. III. 402 e 412). Nova Gorica 1999. 209 str.; "Villa quae Sclavorum lingua vocatur Goriza" : Studie über zwei Urkunden Kaiser Ottos III. aus dem Jahre 1001 für den Patriarchen Johannes von Aquileia und den Grafen Werihen von Friaul (DD. O. III. 402 und 412). Nova Gorica 1999. 206 str.;

Ozemlje Slovenije v zgodnjem srednjem veku : osnovne poteze zgodovinskega razvoja od začetka 6. do konca 9. stoletja. Ljubljana 2001. 109 str.; Srednjeveške goriške študije : prispevki za zgodovino Gorice, Goriške in goriških grofov. Nova Gorica 2002. 256 str.; Slovenska povijest do prosvetiteljstva (soavtor Vasko Simoniti). Zagreb 2004. 475 str. (Povijesna knjižnica; 5); Slowenische Geschichte : Gesellschaft – Politik – Kultur (soavtorja Vasko Simoniti, Peter Vodopivec). Graz 2008. 559 str.; A Slovene History : from the Prehistoric Cultures to the End of the Middle Ages. Ljubljana 2008. El. izdaja: http://www.sistory.si/publikacije/pdf/zgodovina/Stih-Slovene_History_form_Prehistoric_Cultures_to_the_End_of_the_Middle_Ages.pdf

Dr. Marko ŠTUHEC
(Maribor, 29. 7. 1959)

Diplomiral je na Filozofski fakulteti ljubljanske univerze (1984). Po diplomi se je zaposlil kot stažist raziskovalec na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani. Jeseni 1985 je postal asistent na tem oddelku. V letu 1989/90 se je kot štipendist francoske vlade izpopolnjeval v Parizu. Leta 1993 je na Oddelku za zgodovino FF v Ljubljani magistriral, leta 2000 pa prav tam doktoriral. Od leta 2001 je docent za zgodovino zgodnjega novega veka. Med 2003 in 2005 je bil predstojnik oddelka.

Raziskovalno se ukvarja s socialno in kulturno zgodovino slovenskega prostora v 17. in 18. stoletju, zlasti z zgodovino plemstva na Kranjskem. S prispevki je sodeloval na več znanstvenih srečanjih v Sloveniji, na Madžarskem, v ZDA, Veliki Britaniji in Avstriji. Na Oddelku za zgodovino predava predmete Občа zgodovina zgodnjega novega veka, Socialna zgodovina ter Struktura in razvoj zgodovinske znanosti. Je oddelčni koordinator mednarodnega študijskega programa Zgodovina jugovzhodne Evrope/skupna diploma, ki ga Oddelek za zgodovino izvaja skupaj z ustreznimi oddelki in inštituti univerz v Gradcu in v Cluju, ter je nosilec Tempus programa Example of Excellence for Joint Degree Programmes Development in South-East Europe.

Glavna dela: Nekaj o družini v Kranju sredi 18. stoletja. V: Zgodovinski časopis 37 (1983), str. 285–294; Prebivalstvo Ljubljane v drugi polovici 17. stoletja na podlagi matičnih knjig. V: Kronika 33 (1985), str. 124–136; Rdeča postelja, ščurki in solze vdove Prešern. Ljubljana 1995. 201 str.; »Ah, ljubi bog, Kako bi si bil mogel umišljati, da si mi jo bil namenil!« V: Gestrinov zbornik. Ljubljana 1999, str. 203–215; Two Aspects of Material Culture and Everyday Life of the Nobilities in the Duchy of Carniola at the Beginning of the 18th Century : Reading and Conduct at Table. V: Studia Caroliensia (2004), št. 3-4, str. 225-239; Iz Lesc v Ljubljano po francosko : o jezikovni rabi kranjskega plemstva v prvi polovici 18. stoletja. V: Zgodovinski časopis 60 (2006), str. 327-344; Der Krainische Adel in der Zeit von Almanchs Tätigkeit in Krain. V: Almanach and the Painting in the second Half of the 17th Century in Carniola (ur. B. Murovec, M. Breščak, M. Klemenčič). Ljubljana 2006, str. 105-134; Nachlassinventare des Adels im Herzogtum Krain im 17. Jahrhundert. V: Per saecula ad tempora nostra : sborník prací k šedesátým narozeninám prof. Jaroslava Pánka (ur. Jiří Mikulec, Miloslav Polívka). Praha 2007, zv. 1, str. 328-337; Reformacijska gibanja v okviru evropskega 16. stoletja. V: Slavica centralis (2008), št. 1, str. 5-20; Nekatera izhodišča sodobnega zgodovinopisja o reformaciji. V: Vera in hotenja : študije o Primožu Trubarju in njegovem času (ur. Sašo Jerše). Ljubljana 2009, str. 33-44; Besede, ravnanja in stvari : kranjsko plemstvo v prvi polovici 18. stoletja. Ljubljana 2009. 305 str.

Dr. Štefan TROJAR
(Celje, 19. 9. 1931)

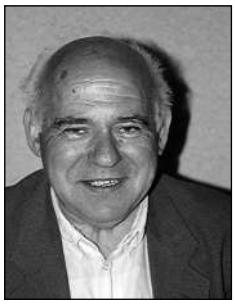

Leta 1955 je diplomiral iz zgodovine, leta 1991 pa doktoriral na Filozofski fakulteti v Ljubljani (doktor pedagoških znanosti, metodika zgodovinskega pouka). V obdobju 1956–1964 je poučeval v Ajdovščini na Gimnaziji in Ekonomski srednji šoli, kjer je poleg zgodovine poučeval tudi geografijo in politično ekonomijo. V letih 1964–1972 je bil zaposlen na Gimnaziji v Novi Gorici. V obdobju 1972–1977 je deloval kot profesor zgodovine na Gimnaziji Vide Janežič – Poljane. Od 1977 do svoje upokojitve 1998 je bil redno zaposlen na Filozofski fakulteti na Oddelku za zgodovino, od 1998 do 2002 pa honorarno. Predaval je metodiko pouka zgodovine, od 1996 kot izredni profesor. Redno je sodeloval z Zavodom Republike Slovenije za šolstvo pri izdelavi učnih načrtov za pouk zgodovine, pri evalvaciji učnih načrtov, kot pisec učbenikov za pouk zgodovine ter kot recenzent zgodovinskih in drugih družboslovnih učbenikov. V letih 1992–1998 je bil glavni urednik revije Zgodovina v šoli.

Glavna dela: Zgodovina za tehniške šole (soavtor Branko Božič). Ljubljana 1972, 1974, 1976, 1978, 1980. 266 str.; Zgodovina 4 (soavtorica Marija Kremenšek). Ljubljana 1984, 1987. 204, 202 str.; Sodobni pogledi na pouk zgodovine. Ljubljana 1993. 160 str.; Metodološke in didaktične strukture učnega načrta zgodovine v skupnih vzgojno- izobraževalnih osnovah in njihov vpliv na zasnovo in potek pouka. Ljubljana 1990. 308 str.; Glavne značilnosti novejših učbenikov zgodovine. V: Temeljne prelomnice preteklih tisočletij. Ljubljana 2001, str. 315-321; serija člankov iz metodike pouka zgodovine v Zgodovina v šoli 1992–1998.

Dr. Danijela TRŠKAN
(Ljubljana, 3. 7. 1966)

Leta 1991 je diplomirala iz A-francoskega jezika in A-zgodovine, leta 1996 je končala magistrski študij iz didaktike zgodovine, leta 2002 pa doktorski študij na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Je doktorica znanosti s področja zgodovine. Od 1992 do 2002 je bila zaposlena na Gimnaziji Bežigrad v Ljubljani, kjer je poučevala zgodovino in francoski jezik v gimnazijskih oddelkih ter zgodovino in individualni projekt v angleškem jeziku v Mednarodni šoli za tujce. Od 1999 do 2002 je bila asistentka, od 2002 do 2007 docentka, od avgusta 2007 naprej pa je izredna profesorica za Didaktiko zgodovine na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Na znanstvenem in strokovnem področju se ukvarja s poukom zgodovine na osnovnošolski in srednješolski stopnji v Sloveniji, preučuje načine preverjanja in ocenjevanja znanja, zasnovanost učnih načrtov, učbenikov in priročnikov za zgodovino, muzejsko delo ter učenje z odkrivanjem lokalne zgodovine. Na visokošolski stopnji pa raziskuje alternativno ocenjevanje ter izvaja pedagoške raziskave iz pedagoške prakse in osebnih map študentov. Članke s področja didaktike zgodovine objavlja v strokovnih in znanstvenih revijah: Zgodovina v šoli, Preverjanje in ocenjevanje, Povijest u nastavi, Časopis za zgodovino in narodopisje, Zgodovinski časopis. Na Oddelku za zgodovino je koordinatorica za mednarodno sodelovanje oz. Erasmus izmenjavo študentov in profesorjev.

Glavna dela: Sodobno pisno preverjanje in ocenjevanje znanja pri zgodovini v srednji šoli na izbranih temah 20. stoletja. Ljubljana 2003. 194 str.; Provjera znanja i ocjenjivanje u nastavi povijesti. Zagreb 2005. 178 str.; Lokalna zgodovina – učenje z odkrivanjem. Ljubljana 2007. 346 str.; Krajevna zgodovina v učnih načrtih in učbenikih za zgodovino 1945–2005. Ljubljana 2008. 258 str.; Didaktično-metodična struktura sodobnih učnih načrtov za srednješolsko zgodovino v Sloveniji, Franciji, Veliki Britaniji in mednarodnih šolah. V: Zgodovinski časopis 55 (2001), str. 255–268; Metodična struktura sodobnih srednješolskih učbenikov za zgodovino. V: Zgodovinski časopis 56 (2002), str. 465–478; Metodična struktura izpitnih priročnikov za zgodovino v Sloveniji, Franciji in Veliki Britaniji. V: Zgodovinski časopis 59 (2005), str. 161–174.

Dr. Ernest TURK
(Ljubljana, 16. 12. 1895 - Ljubljana, 21. 2. 1979)

Na ljubljanski univerzi je študiral geografijo in zgodovino in leta 1923 promoviral s tezo Kriza brižinskega gospostva na Kranjskem v 13. stoletju. Istega leta je postal prvi asistent na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete. Tu je ostal do redukcije asistentskih mest leta 1927, nato pa do upokojitve 1954 poučeval kot srednješolski profesor v Ljubljani.

Glavna tema njegovega raziskovalnega dela so bili preporodovci pri Slovencih pred 1914 in jugoslovanski dobrovoljci med prvo svetovno vojno.

Glavna dela: Dobrovoljci proti Avstro-Ogrski med 1. svetovno vojno 1914-1918. Ljubljana 1978. 192 str.; Značilnosti preporodovskega gibanja na Slovenskem v zadnjih dveh letih pred prvo svetovno vojno. V: Razprave SAZU. Ljubljana 1966, str. 389-419. (Razred za zgodovinske in družbene vede; 5).

Literatura: V. Melik, Dr. Ernest Turk. V: Zgodovinski časopis 33 (1979), str. 473-474; N. Stergar, Izbrana bibliografija dr. Ernesta Turka. V: Zgodovinski časopis 33 (1979), str. 474-475.

Dr. Ema UMEK
(Ljubljana, 14. 4. 1929)

V Ljubljani se šolala in diplomirala iz zgodovine in geografije na Filozofski fakulteti v Ljubljani 1952, prejela Prešernovo nagrado za študente za diplomsko delo Kranjska kmetijska družba 1767–1787. Leta 1952/53 bila profesorica zgodovine na Gimnaziji Kamnik. Septembra 1953 se zaposlila kot arhivist-pripravnik v Državnem arhivu LRS, kjer bila do upokojitve 1988 (1984–1988 direktorica). Prispevala k nastanku stolice za arhivistiko na Oddelku za zgodovino, kjer bila 1978/79–1987/88 predavatelj za predmet Arhivistika I. oz. vaje iz virov za slovensko zgodovino. Leta 1993 doktorirala na Filozofski fakulteti iz arhivističnih znanosti s tezo Erbergi in dolski arhiv. Od 1976–1990 bila ekspert za vračanje arhivskega gradiva po letu 1888 iz dunajskih arhivov na podlagi pogodbe z Avstrijo 1923 in protokola 1958. Avtorica in soavtorica inventarjev in vodnikov po arhivskem gradivu, posvečala se raziskavam gospodarske zgodovine 16.–18. stoletja, urednica strokovnega glasila Arhivi (1978–1985). Za svoje življenjsko delo v arhivistiki je Ema Umek leta 2006 dobila Aškerčevo nagrado.

Glavna dela: Lov in lovstvo, ribištvo in ribolov. V: Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev. I. del. Ljubljana 1970, str. 469–519; Samostani Kostanjevica, Pleterje in Stična. Ljubljana 1974. 253 str. (Publikacije Arhiva Republike Slovenije. Inventarji. Serija samostanski arhivi; 1); Vodnik po matičnih knjigah za območje SR Slovenije (soavtorica in ur.). 3 knj. Ljubljana 1970–1974. 1379 str.; Reformirani urbarji deželnoknežjih gospostev na Kranjskem. V: Zgodovinski časopis 30 (1982), str. 311–320; Plovba po Savi v 18. stoletju. V: Zgodovinski časopis 40 (1986), str. 233–268; Erbergi in dolski arhivi. 2 knj. Ljubljana 1991-1992. 562 str. (Publikacije Arhiva Republike Slovenije. Inventarji. Serija Graščinski arhivi; 5); Promet po Savi in mitnina v Krškem. V: Gestrinov zbornik. Ljubljana 1999, str. 263–270; Vodnik Arhiva Republike Slovenije. 1. in 3. knj. Ljubljana 1999. Str. 293–310, 417, 431–433; Kranjska kmetijska družba 1767-1787. V: Arhivi 29 (2006), str. 1-34.

Literatura: M. Oblak Čarni, Ob sedemdesetletnici Eme Umek. V: Zgodovinski časopis 53 (1999), str. 114–116.

Dr. Marta VERGINELLA
(Trst, 20. 6. 1960)

Maturirala na znanstvenem liceju France Prešeren s slovenskim učnim jezikom v Trstu. Po opravljeni maturi julija 1979 je vpisala študij zgodovine na Filozofski fakulteti v Trstu. Leta 1984 diplomirala z diplomsko nalogo Družinske strategije v Dolini pri Trstu v 19. stoletju. Od leta 1984 do 1992 je poučevala zgodovino na slovenskih srednjih šolah v Trstu in Gorici.

Leta 1989 je prijavila na Oddelku za zgodovino v Ljubljani magistrsko temo z naslovom Oporočna praksa v Primorju v 19. in 20. stoletju. Po opravljenem rigorozu leta 1993 je vpisala doktorski študij na Oddelku za zgodovino v Ljubljani. 1995 je uspešno zagovarjala doktorsko disertacijo z naslovom Odnos do življenja in do smrti na tržaškem podeželju. Oktobra 1992 se je zaposlila kot stažistka-asistentka Sociologije kulture na Oddelku za sociologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Od oktobra 1997 je docentka na Oddelku za zgodovino, kjer predava Občo zgodovino 19. stoletja in Teorijo zgodovine. V izredno profesorico je bila izvoljena leta 2001, medtem ko je naziv redne profesorice pridobila leta 2006. Od oktobra 2005 do septembra 2007 je bila predstojnica Oddelka za zgodovino. Kot predavateljica in raziskovalka sodeluje tudi z Univerzo na Primorskem in ZRS v Kopru.

Kot gostujoča profesorica predava na številnih italijanskih univerzah in sodeluje na doktorskem študiju Inštituta za humanistične študije v Neaplju. Leta 2005 je bila kot gostujoča profesorica nosilka Mediteranske katedre na Univerzi v Valenciji.

Glavna dela: Družina v Dolini pri Trstu. Ljubljana 1990. 36 str. (Zbirka zgodovinskega časopisa; 7); Ekonomija odrešenja in preživetja : odnos do življenja in smrti na tržaškem podeželju. Koper 1996. 310 str.; Ženska obrobja. Ljubljana 2005. 202 str.; Suha pašta, pesek in bombe. Vojni dnevnik Bruna Trampuža. Koper 2004. 249 str.; Il confine degli altri. Rim 2008. 128 str.; Meja drugih. Ljubljana 2009. 136 str.

Dr. Peter VODOPIVEC
(Beograd, 7. 7. 1946)

Diplomiral je leta 1971 na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je leta 1978 zagovarjal doktorsko disertacijo z naslovom Socialni in gospodarski nazori v slovenskih in sosednjih pokrajinah v predmarčni dobi. Od leta 1971 je bil asistent, od leta 1979 docent, od leta 1984 izredni, od leta 1990 pa redni profesor na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete. V študijskem letu 1978–79 se je izpopolnjeval v Parizu, leta 1982 v ZDA. Leta 1996 je dobil francosko odlikovanje Chevalier des Palmes academiques. Bil je gostujoči profesor 1991 v Clevelandu, leta 1993 v Gradcu. V študijskem letu 1996/97 je bil štipendist Collegium Budapest, predaval pa je tudi na Srednjeevropski univerzi v Budimpešti. Leta 1999 je odšel na Inštitut za novejšo zgodovino.

Težišče njegovega dela je zgodovina 19. stoletja. Zlasti se ukvarja z raziskovanjem socialnih in gospodarskih nazorov v 18. in 19. stoletju ter preučevanjem meščanskih elit, francosko slovenskih odnosov, razumevanjem Srednje Evrope in Balkana ter z nacionalnimi ideologijami in oblikovanjem narodov v Srednji in Zahodni Evropi.

Glavna dela: Luka Knafelj in štipendisti njegove ustanove. Ljubljana 1971. 104 str.; Vzpon meščanstva : zgodovina za 7. razred osnovne šole (soavtorica Maja Žvanut). Ljubljana 1995. 201 str.; O socialnih in gospodarskih nazorih nemškega meščanstva na Kranjskem od konca 60. do začetka 80. let 19. stoletja. V: Prispevki za novejšo zgodovino 27 (1987), str. 7–32; Slovenci in smrtna kazen (1848–1941). V: Smrtna kazen. Ljubljana 1989, str. 193–229; Slovenci v francoskih očeh 1830–1920. V: Zgodovinski časopis 44 (1990), str. 31–47; Grundzuge der slowenischen Geschichte und der österreichisch slowenischen Beziehungen vom 18. bis zum 20. Jahrhundert. V: Zur Geschichte der österreichisch slowenischen Literatur Beziehungen. Wien 1998, str. 9–28; O protekcionističnih nazorih ljubljanskega trgovca V. C. Supana. V: Gestrinov zbornik. Ljubljana 1999, str. 335–349; O gospodarskih in socialnih nazorih na Slovenskem v 19. stoletju. Ljubljana 2006. 323 str.; Od Pohlinove slovnice do samostojne države. Ljubljana 2006, 2007, 2010; Slowenische Geschichte : Gesellschaft - Politik - Kultur. (soavtorja P. Štih, V. Simoniti), Graz, 2008. 559 str.

Dr. Ignacij VOJE
(*Ljubljana, 28. 2. 1926)*

Diplomiral je na Filozofski fakulteti univerze v Ljubljani iz obče in narodne zgodovine leta 1951 in tam 1964 promoviral za doktorja zgodovinskih znanosti s tezo Kreditna trgovina Dubrovnika v srednjem veku. Za asistenta za zgodovino južnih Slovanov je bil izvoljen 1951, za predavatelja za predmet Zgodovina Srbov, Hrvatov in Makedoncev do konca 18. stoletja 1960, za docenta za zgodovino jugoslovanskih narodov (z izjemo Slovencev) do konca 18. stoletja 1967, za izrednega profesorja 1975 in za rednega profesorja 1980. Od 1954 do 1956 je bil na specializaciji v Orientalnem institutu v Sarajevu. Med 1980 in 1982 ter med 1985 in 1990 je bil predstojnik oddelka. Predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo je bil od 1976 do 1980. Leta 1989 je prejel veliko priznanje Filozofske fakultete. Upokojil se je leta 1993, 1996 pa je bil imenovan za zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani. V šolskem letu 2005-2006 in 2006-2007 je predaval za študente II. letnika Zgodovino jugovzhodne Evrope-novi vek in imel izpite. Za knjigo Kreditna trgovina u srednjovjekovnom Dubrovniku (ANUBiH, Sarajevo 1976) je prejel nagrado Sklada Borisa Kidriča za leto 1977. Ignacij Voje je tudi dobitnik Zoisove nagrade za življenjsko delo za leto 2008.

V razpravah in študijah, objavljenih v domačih in tujih znanstvenih ter strokovnih revijah, je obravnaval trgovske odnose med dubrovniško republiko, balkanskimi deželami in italijanskimi mesti v srednjem veku, trgovino z balkanskimi rudami (srebro, svinec), ter prikazal razne oblike kreditnega in trgovskega poslovanja, še posebej trgovskih družb. Posebej so ga zanimali trgovski stiki med Dubrovnikom in slovenskim prostorom ter posamezniki iz slovenskih krajev v Dubrovniku. Ukvarjal se je tudi s temami iz slovenske zgodovine: kajžarstvom, turškimi vpadi na slovensko ozemlje in posledicami (migracije, gradnja obrambnih sistemov), vlogo celjskih knezov v slovenskem in balkanskem prostoru ter nekaterimi vprašanji protestantizma na Slovenskem. Bil je med pobudniki vsakoletnih srečanj z Odsjekom za povijest Filozofske fakultete v Zagrebu. Oddelku za zgodovino je podaril svojo knjižnico s področja južnoslovanske zgodovine.

Glavna dela: Kreditna trgovina u srednjovjekovnom Dubrovniku. Sarajevo 1976. 390 str.; Nemirni Balkan. Ljubljana 1994. 295 str.; Odnos fevdalnih rodbin na Kranjskem do reformacije. V: III. Trubarjev zbornik. Ljubljana 1996, str. 214-221; Slovenci pod pritiskom turškega nasilja. Ljubljana 1996. 271 str.; Poslovna uspešnost trgovcev v srednjeveškem Dubrovniku. Ljubljana 2003. 367 str.; Slovenica-Balcanica. Ljubljana 2005. 398 str.

Literatura: V. Melik, Ignacij Voje – šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 40 (1986), str. 5-7; V. Simoniti, Prof. dr. Ignacij Voje praznuje sedemdesetletnico. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 5-10; J. Žontar, Profesorju Vojetu ob življenjskem jubileju. V: Kronika 54 (2006), str. 129-132; S. Jerše, Prof. dr. Ignacij Voje : ob njegovi osemdesetletnici. V: Zgodovinski časopis 60 (2006), str. 5-9; N. Stergar, Bibliografija prof. dr. Ignacija Vojeta. V: Zgodovinski časopis 40 (1986), str. 8-13; N. Stergar, Bibliografija prof. dr. Ignacija Vojeta. V: Med srednjo Evropo in Sredozemljem : Vojetov zbornik. Ljubljana 2006, str. XVII-XLIII.

Dr. Fran ZWITTER
(Bela cerkev, 24. 10. 1905 - Ljubljana, 14. 4. 1988)

Diplomiral je iz zgodovine in geografije na Univerzi v Ljubljani 1928 in že naslednje leto prav tam promoviral s tezo Starejša mesta in meščanstvo. Po izpopolnjevanju na Dunaju in v Parizu je do leta 1938 poučeval na klasični gimnaziji v Ljubljani. Že leta 1937 je postal privatni docent, 1938 docent na ljubljanski univerzi. Med vojno je bil v internaciji v Aprici. Po italijanski kapitulaciji je odšel v partizane, kjer je postal 1944 direktor Znanstvenega inštituta pri IOOF. Po osvoboditvi je nekaj let delal pri zunanjem ministrstvu v Beogradu kot ekspert za mejna vprašanja. Leta 1948 se je dokončno vrnil na univerzo, kjer je ostal vse do upokojitve 1975. Med 1965 in 1972 je bil predstojnik oddelka. Bil je rektor (1952-54) in prorektor (1954-56) Univerze v Ljubljani, upravnik Zgodovinskega inštituta Milka Kosa, predsednik Slovenske matice (1974-75) in predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo (1948-1966).

Bil je redni član SAZU (1958), dopisni član JAZU (1961) in SANU (1970). Za svoje znanstveno delo je bil dvakrat nagrajenec Kidričevega sklada (1963, 1972) in avnojski nagrajenec (1985). Leta 1977 mu je Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužni profesor, 1985 pa tudi častni doktorat.

Zwitterjevo delo je bilo posvečeno vplivu francoske revolucije, zgodovinski koncepciji A. T. Linharta, Ilirskim provincam, splošnim avstrijskim in slovenskim nacionalnim problemom 19. stoletja, Slovencem na Koroškem, razvoju prebivalstva in nastanku mest v srednjem veku.

Glavna dela: Nacionalni problemi v Habsburški monarhiji (soavtorja J. Šidak, V. Bogdanov). Ljubljana 1962. 231 str.; Prebivalstvo na Slovenskem od XVIII. stoletja do današnjih dni. Ljubljana 1936. 113 str.; Slovenci in habsburška monarhija. V: Zgodovinski časopis 21 (1967), str. 49-67; Priprave Znanstvenega inštituta za reševanje mejnih vprašanj po vojni. V: Osvoboditev Slovenije. Ljubljana 1977, str. 258-276; Die Karntner Frage. Klagenfurt/Celovec 1979. 62 str.; Austria, el imperio multinacional. V: Historia Universal Salvat. Barcelona 1980, str. 142-150.

Literatura: B. Grafenauer, Fran Zwitter - osemdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 39 (1985), str. 5-7; N. Stergar, Bibliografija dr. Frana Zwittra za obdobje 1966-1984. V: Zgodovinski časopis 39 (1985), str. 8-11; Zwittrov zbornik. Ljubljana 2008. 94 str. (Zbirka Zgodovinskega časopisa; 31).

Dr. Jože ŽONTAR
(Kranj, 15. 3. 1932)

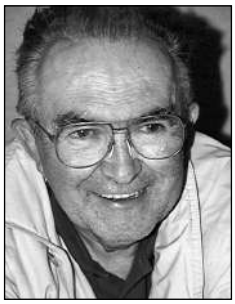

Diplomiral je na enopredmetni zgodovinski skupini Prirodoslovno-matematično-filozofske fakultete Univerze v Ljubljani leta 1955. Z disertacijo Struktura uprave in sodstva na Slovenskem od srede 18. stoletja do leta 1848 je leta 1977 na Filozofski fakulteti v Ljubljani promoviral za doktorja zgodovinskih znanosti. Po diplomi se je zaposlil v Arhivu Slovenije, 1972–1992 je bil ravnatelj Zgodovinskega arhiva Ljubljana, nato vodja Centra za strokovni razvoj v Arhivu Republike Slovenije. V veliki meri je bil udeležen pri polaganju temeljev organizacije arhivske dejavnosti v Sloveniji od leta 1963 dalje. Od leta 1978 do 2000 je na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete predaval arhivistiko. Leta 1979 je bil izvoljen v naziv docenta, leta 1985 v naziv izrednega in leta 1990 v naziv rednega profesorja za arhivske vede. V letih 1988 do 1996 je bil član komiteja Mednarodnega arhivskega sveta za vprašanja arhivskega šolanja.

Žontarjevo delo zajema tri področja: arhivistiko, upravno zgodovino ter gospodarsko in družbeno zgodovino. Na arhivističnem področju se je največ posvečal vprašanjem pravnega varstva arhivskega gradiva, bodisi z delom na zakonodaji bodisi z razpravami, objavljenimi tudi v tujini; nadalje vprašanjem razvoja poslovanja s spisi, strokovne obdelave arhivskega gradiva ter strokovni terminologiji. Upravno zgodovinska dela se nanašajo na vsa področja deželne in lokalne uprave ter sodstva na Slovenskem od srede 18. stoletja do druge svetovne vojne. Razprave s področja gospodarske in družbene zgodovine govorijo o zemljiških gospostvih, plemstvu in podložnikih, mestih in meščanstvu v 18. in prvi polovici 19. stoletja predvsem na Kranjskem. Večje število prispevkov je tudi s področja krajevne zgodovine.

Glavna dela: Arhivistika. Ljubljana 1984. 170 str.; Handbücher und Karten zur Verwaltungsstruktur bis 1918 = Priročniki in karte o organizacijski strukturi do 1918 = Manuali e carte sulle struture amministrative fino al 1918 (večji del orisa upravne zgodovine in ur.). Graz 1988. 375 str.; Struktura uprave in sodstva na Slovenskem od srede 18. stoletja do leta 1848. Ljubljana 1998. 265 str.; Občine v Sloveniji v letih 1918 do 1941. V: Vilfanov zbornik. Ljubljana 1999, str. 603–623; Ljubljana v 18. in v prvi polovici 19. stoletja. V: Zgodovina Ljubljane. Ljubljana 1984, str. 157–176; Arhivska veda v 20. stoletju. Ljubljana 2003. 143 str.; Kaznovana podjetnost : kranjski trgovec in industrialec Franjo Sirc. Ljubljana 2005. 199 str.

Literatura: S. Vilfan, Jože Žontar – šestdesetletnik. V: Zgodovinski časopis 46 (1992), str. 255–258; Bibliografija prof. dr. Jožeta Žontarja. V: Zgodovinski časopis 46 (1992), str. 258-260.

Dr. Vladimir ŽUMER
(Voklo, 26. 8. 1949)

Na Univerzi v Ljubljani je na Filozofski fakulteti študiral zgodovino in sociologijo in 1973 diplomiral. Na Oddelku za zgodovino iste fakultete je 1994 magistriral iz arhivistike z naslovom Osnove valorizacije dokumentarnega gradiva po letu 1945. Na Filozofski fakulteti Univerze v Zagrebu je 2007 doktoriral z disertacijo Vrednotenje zapisov javne uprave v Republiki Sloveniji. Leta 1986 je bil izvoljen za asistenta na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani, kjer je od šolskega leta 1987/88 do 2002/03 vodil seminar iz predmeta Arhivistika za študente 4. letnika zgodovine nepedagoške smeri.

Kot zgodovinar-arhivist je bil od 1973 do 1986 zaposlen v Zgodovinskem arhivu Ljubljana, kjer je opravljal delo vodje Enote za zunanjo ljubljansko regijo. Leta 1986 se je zaposlil v Arhivu Republike Slovenije kot svetovalec direktorice za razvoj arhivske službe, od 1988 bil njen namestnik, od 1993-2004 pa je bil direktor tega arhiva. Sedaj je sekretar za arhivske strokovne naloge. 1986–1992 je kot glavni in odgovorni urednik urejal glasilo Arhivskega društva in arhivov Slovenije Arhivi.

Kot arhivist se ukvarja predvsem z vprašanji strokovne obdelave in valorizacije arhivskega gradiva, metodologije arhivskega strokovnega dela in arhivskega informacijskega sistema, z arhivsko zakonodajo ter z organizacijo arhivske službe. Leta 2004 je za življenjsko delo na arhivskem področju prejel Aškerčevo nagrado.

Glavna dela: Priročnik za strokovno usposabljanje delavcev, ki delajo z dokumentarnim gradivom (soavtorji Miha Brejc, Peter Klasinc, Peter Ribnikar, Ana Zaletelj, Jože Žontar). Ljubljana 1984. 136 str.; Valorizacija dokumentarnega gradiva za zgodovino, znanost in kulturo. Ljubljana 1995, 241 str.; Elementi popisovanja arhivskega gradiva. V: Arhivi 20 (1997), str. 137–159; Vodnik po fondih in zbirkah Arhiva Republike Slovenije (avtor uvodnih tekstov in soavtor opisov fondov in zbirk). 3 knj. Ljubljana 1999; Arhiviranje zapisov : priročnik. Ljubljana 2001. 480 str.; Poslovanje z zapisi : priročnik. Ljubljana 2008. 647 str.

Ekskurzija študentov pod vodstvom prof. dr. Ferda Gestrina in prof. dr. Vasilija Melika v Beneško Slovenijo leta 1970.

Udeleženci strokovne ekskurzije "Od italijanske renesanse do avstrijskega baroka." Posnetek je nastal maja 2010 pred dvorcem Eggenberg pri Gradcu v Avstriji.

Ekskurzija študentov Oddelka za zgodovino v Črno goro in na Kosovo leta 1973.

Večer v Kladovem. Ekskurzija 4. letnika v Bolgarijo in Srbijo leta 2005.

MLADI RAZISKOVALCI NA ODDELKU ZA ZGODOVINO

Kornelija AJLEC
(Ljubljana, 26. 3. 1984)

Po končani osnovni šoli in zaključeni maturi 2003 se je vpisala na Filozofsko fakulteto Univerze v Ljubljani. Leta 2009 je končala enopredmetni študij zgodovine z diplomsko nalogo Peščena golgota: Partizanska begunska taborišča v Egiptu med drugo svetovno vojno. Še isto leto je prav tako na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani vpisala doktorski študij zgodovine. Od 2010 je na Oddelku za zgodovino zaposlena tudi kot mlada raziskovalka (mentor prof. dr. Božo Repe).

Ukvarja se s sodobno zgodovino, posebno pa jo zanimajo vprašanja jugoslovanskih beguncev v Egiptu med drugo svetovno vojno, mednarodnih begunskih organizacij in položaja evropskih beguncev v 20. stoletju. Dodatno se aktivno ukvarja z rodoslovjem in družinsko zgodovino.

Med študijem je objavila več kot 25 poljudnih člankov na temo zgodovine, etnologije in domoznanstva, med drugim v časopisu slovenske skupnosti v ZDA Ameriška domovina.

Glavna dela: Božo Repe, Jože Prinčič, Pred časom: portret Staneta Kavčiča. Ljubljana : Modrijan, 2009. 239 strani. (*ocena knjige)*. V: Zgodovinski časopis 64 (2009), str. 252-254; Kratek pregled britanske prisotnosti v Egiptu v letih 1798–1936. V: Klio : glasilo društva študentov zgodovine 8 (2009), št. 1, str. 12-15.

Ana CERGOL
(Koper, 2. 4. 1983)

Po osnovni šoli v Pradah je obiskovala gimnazijo v Kopru. Leta 2008 je diplomirala iz zgodovine. Za diplomsko nalogo z naslovom »Senčna stran znanosti : evgenika v slovenski preteklosti in človeški genetiki sodobnih ter prihodnjih generacij« je prejela Prešernovo nagrado Filozofske fakultete. Oktobra 2008 je vpisala podiplomski študij na Oddelku za zgodovino. Od oktobra 2009 je na istem oddelku zaposlena kot mlada raziskovalka. Sodeluje pri projektu Politična in pravna zgodovina žensk pod vodstvom prof dr Marte Verginelle in pri izvajanju seminarja iz obče zgodovine 19. stoletja. Ukvarja se z zgodovino rodnosti, evgeniko in pravno zgodovino žensk.

Glavna dela: Evgenika na Slovenskem v perspektivi spola. V: Zgodovinski časopis 63 (2009), str. 408-425; Bioetične razsežnosti nove evgenike. V: Časopis za kritiko znanosti 37 (2009), št. 239, str. 107-115; Karikatura v slovenskem časopisju v času socializma : primer Bine Rogelj (soavtorici Erika Gliha, Tina Stele). El. izdaja http://www.ick.si/. Ljubljana 2009.

Miloš FON
(Šempeter pri Gorici, 3. 10. 1980)

Po osnovni šoli in maturi v Novi Gorici se je 1999 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani vpisal na samostojni oziroma enopredmetni program zgodovine nepedagoške

smeri. Diplomiral je leta 2006 s temo »Bizantinci v Istri v 6. stoletju« pri red. prof. dr. Rajku Bratožu. Za diplomsko delo je prejel fakultetno Prešernovo nagrado. Istega leta je pričel z magistrskim študijem, prešel 2008 na direktni doktorski študij in se zaposlil kot mladi raziskovalec (mentor prof. dr. Rajko Bratož) na katedri za antično zgodovino Oddelka za zgodovino Filozofske fakultete.

Ukvarja se z bizantinsko prisotnostjo na severnem Jadranu s poudarkom na Istri in sosednjih deželah od propada zahodnorimskega cesarstva do propada bizantinske oblasti na severnem Jadranu v drugi polovici 8. stoletja.

Glavna dela: Bizantinci v širšem goriškem prostoru in v vzhodni Furlaniji do konca gotske vojne. V: Goriški letnik (*v tisku*); Istrska cerkev od Justinijanove obsodbe Treh poglavij do izbruha shizme. V: Zgodovinski časopis 63 (2009), str. 62–84; Nedokončana zgodba ali Carlo Michelstaedter in Slovenci. V: Kronika 55 (2007), str. 273 – 288.

Jernej KOSI
(Maribor, 27. 12. 1982)

Diplomiral je leta 2006 iz zgodovine in sociologije kulture na Filozofski fakulteti ljubljanske univerze. Od novembra 2006 je na Oddelku za zgodovino zaposlen kot mladi raziskovalec (mentor prof. dr. Marta Verginella). Trenutno se posveča raziskovanju procesa formiranja slovenskega naroda do srede 19. stoletja, sodeluje pa tudi pri izvajanju seminarja iz obče zgodovine 19. stoletja.

Raziskovalni in študijski interes kaže za naslednje probleme in področja: zgodovina vznikov nacionalizmov in oblikovanj modernih narodov; teorije nacionalizma; epistemologija, metodologija in zgodovina zgodovinopisja; javna (zlo)raba zgodovine in zgodovinopisja; ekonomska zgodovina.

Glavna dela: Je bil proces formiranja slovenskega naroda v 19. stoletju res zgolj končni nasledek tisočletne slovenske kontinuitete? V: Zgodovinski časopis 64 (2010), str. 154-175; O pogojenosti ›nacionalne zgodovine‹ z ›nadnacionalnim‹ - proces formiranja slovenskega naroda kot primer. V: Evropski vplivi na slovensko družbo. Ljubljana 2008, str. 93-101. (Zbrika Zgodovinskega časopisa; 35); Poskus prikaza posledic nekaterih strukturnih značilnosti slovenskega zgodovinopisja. V: Agregat : revija za sodobno družbenopolitično polemiko 3 (2005), št. 6–7, str. 10–19.

Miha SLUGA
(Ljubljana, 13. 10. 1979)

Po končani Gimnaziji Jožeta Plečnika se je vpisal na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, in sicer na dvopredmetni program zgodovine in politologije–obramboslovja. Po študiju, ki ga je zaključil leta 2007 z diplomskim delom »*Kot Triglav nikdar ne omahne, Slovencu vdanost ne usahne«. Slovenski vojaki med prvo svetovno vojno – lojalnost in dojemanje vojne v njihovih avtobiografskih zapiskih*, za katerega je prejel tudi fakultetno Prešernovo nagrado, je študij zgodovine nadaljeval na podiplomski stopnji. Z oktobrom 2009 je nastopil mesto mladega raziskovalca na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani (mentor prof. dr. Dušan Nečak). Njegovo raziskovalno delo je osredotočeno na proučevanje sodobne obče zgodovine, v okviru le-te pa še posebej tematik, ki se dotikajo nemškega prostora v 20. stoletju ter njegovih povezav in vplivov na slovensko in

jugoslovansko zgodovino. Trenutno se temeljiteje ukvarja s problematiko nemških vojnih ujetnikov v drugi svetovni vojni in po njej, hkrati pa nadaljuje tudi z raziskovanjem različnih aspektov prve svetovne vojne.

Glavna dela: Slovenski vojaki v prvi svetovni vojni. I. del: Od sarajevskega atentata do vojne z Italijo. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 80 (2009), str. 31-62; Slovenski vojaki v prvi svetovni vojni. II. del: Vrhunec velike vojne. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 80 (2009), str. 82-112; Slovenski vojaki v prvi svetovni vojni. III. del: Poslednje leto vojne in monarhije. V: Časopis za zgodovino in narodopisje 80 (2009), str. 79-109.

Žiga ZWITTER
(Ljubljana 27. 3. 1987)

Kot zlati maturant je v študijskem letu 2005/2006 začel z dvopredmetnim študijem zgodovine in geografije Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani in ga zaključil junija 2010. Leta 2008 je za seminarsko nalogo prejel Priznanje za posebne dosežke pri študiju geografije. Za diplomsko delo z naslovom *Vpliv »male ledene dobe« na agrarno poselitev na ozemlju današnje Slovenije: na primeru izbranih območij v Zgornji Savinjski dolini* je dobil fakultetno Prešernovo nagrado. Oktobra leta 2010 se je vpisal na doktorski študij in se kot mladi raziskovalec zaposlil na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani (mentor prof. dr. Peter Štih). V doktorski disertaciji se pod mentorstvom red. prof. dr. Petra Štiha in doc. dr. Borisa Golca ukvarja s človekom in naravo na Slovenskem v srednjem in zgodnjem novem veku.

Glavna dela: Prazgodovina, Antika, Srednji vek, Novi vek. V: Ceste na Slovenskem skozi čas (*v tisku).*

Nekdanji mladi raziskovalci

Franci Matičič (– 1981)
Matjaž Klemenčič (1979 – 1982)
Martin Grum (1982 – 1983)
Boris Radosavljević (1989 – 1995)
Sabina Žnidaršič (1995 – 1996)
Alja Brglez (1991 – 1996)
Egon Pelikan (1992 – 1996)
Dušan Mlacović (1994 – 1999)
Andrej Komac (1998 – 2003)
Alenka Cedilnik (2000 – 2003)
Sašo Jerše (1998 – 2004)
Mojca Kovačič (2004 – 2007)

Dekan prof. dr. Vasilij Melik med podelitvijo diplom.

Predstojnik dr. Mitja Ferenc in strokovna sodelavka Jasna Vanček med podelitvijo diplom diplomantom Oddelka za zgodovino v Cankarjevem domu leta 2010.

Strokovni sodelavci Oddelka za zgodovino

Maja BOŽIČ
(Novo mesto, 1. 12. 1980)

Leta 2006 je diplomirala na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani pod mentorstvom red. prof. dr. Dušana Nečaka. Istega leta se je zaposlila v knjižnici Oddelka za zgodovino. Leta 2007 je opravila bibliotekarski izpit, leta 2009 pa je pridobila licenco za vzajemno katalogizacijo. Raziskuje zgodovino migracij po drugi svetovni vojni.

Glavna dela: Na poti v svet : prebežniki severne meje 1945-1961. V: Migracije in slovenski prostor od antike do danes. Ljubljana 2010. str. 413-429.

Jana CEDILNIK
(Ljubljana, 22. 7. 1959)

Jana Cedilnik je bila v letih 1987 in 1988 na oddelku za zgodovino zaposlena kot strokovna tajnica.

Marjanca CVEK CENTRIH
(Trbovlje, 8. 6. 1955)

Kot knjižna manipulantka se je v knjižnici Oddelka za zgodovino zaposlila 1972 in na tem delovnem mestu ostala do 1980.

Majda ČUDEN
(Kočevje, 1. 3. 1957)

Od leta 1980 do 2010 je bila zaposlena v knjižnici oddelka kot višji knjižni manipulant. Pri reviji Kronika, časopis za slovensko krajevno zgodovino, je bila tehnična urednica od leta 1998 do 2004.

Elizabeta HRIBERŠEK BALKOVEC
(Slovenj Gradec, 19. 11. 1967)

Leta 1992 diplomirala iz zgodovine in etnologije. V knjižnici oddelka za zgodovino je opravila pripravništvo in bibliotekarski strokovni izpit. Kasneje je bila zaposlena v Knjižnici Otona Župančiča in v dokumentaciji Državnega zbora. Od leta 2003 zaposlena na Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

Glavna dela: Novi vek. Zgodovina za 8. razred devetletke, DZS, 2000 (soavtorica); Družba. Učbenik za 4. razred devetletne osnovne šole, DZS, 2003 (soavtorica); Literarne zgodbe iz svetovne književnosti, Mladinska knjiga, 2008 (zgodovinski zapisi - soavtorica).

Dr. Olga JANŠA-ZORN
(Dolenji Logatec, 5. 7. 1938 – Ljubljana 28. 1. 2008))

Diplomirala je na Filozofski fakulteti v Ljubljani leta 1962 iz narodne in obče zgodovine. Doktorsko disertacijo Delovanje zgodovinskih društev s sedežem v Ljubljani v 19. stoletju – Historično društvo za Kranjsko je 1988 zagovarjala na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Poučevala je na osnovnih šolah v Preddvoru in Predosljah (1962–1964) ter na gimnaziji v Kranju (1964–1968), nato je bila bibliotekarka na Oddelku za zgodovino FF (1968–1980). Leta 1980 je bila izvoljena v naziv višje predavateljice in je prešla na Pedagoško fakulteto Univerze v Ljubljani, 1989 je postala docentka, 1994 izredna profesorica. Občasno je predavala tudi na Pedagoški fakulteti v Mariboru, 1997 se je upokojila. Bila je glavna urednica Kronike, časopisa za slovensko krajevno zgodovino (1972–1979).

Ukvarjala se je z zgodovino Slovencev v 19. in 20. stoletju (agrarna reforma, zgodovina turizma, zdravstva, prometa, problematika krajevne zgodovine, zgodovina kranjske gimnazije, zgodovina Pedagoške fakultete, zgodovina zgodovinopisja 19. stoletja, delovanje zgodovinskih društev v 19. stoletju itd.), objavila je vrsto bibliografij, je soavtorica več osnovnošolskih učbenikov in zgodovinskih atlasov za zgodovino in spoznavanje družbe.

Glavna dela: Agrarna reforma v Sloveniji med obema vojnama. V: Zgodovinski časopis 18 (1964), str. 173–189; Zgodovina turizma na Slovenskem. V: Turistični vestnik (1968), str. 26–31, 73–78, 115–117, 154–156, 193–195, 247–254; Zgodovina gimnazije v Kranju. V: Jubilejni zbornik ob 75-letnici prve mature. Kranj 1976, str. 18–87; Stari in srednji vek : zgodovina za 6. razred osnovne šole. Ljubljana 1994. 168 str. (več izdaj skupaj z D. Mihelič); Slovenian Historiography in Foreign Languages (1918–1993) (soavtorici Eva Holz, Nataša Kandus). Ljubljana 1995. 118 str.; Historično društvo za Kranjsko. Ljubljana 1996. 317 str.; Od Višje pedagoške šole do Pedagoške fakultete. V: Zbornik ob 50-letnici Višje pedagoške šole, Pedagoške akademije in Pedagoške fakultete v Ljubljani. Ljubljana 1997, str. 7–69.; Die Geschichte des Turismus im slowenischen pannonischen Raum bis zum Zweiten Weltkrieg. V: Reisekultur im pannonischen Raum von der Mitte des 19. Jahrhunderts bis zum Zweiten Weltkrieg. Kaposvár 2005, str. 27–42; 100-letnica ustanovitve Deželne zveze za pospeševanje tujskega prometa na Kranjskem in razvoj turističnih organizacij pri nas do leta 1945. V: Turizem smo ljudje. Zbornik ob 100-letnici ustanovitve Deželne zveze za pospeševanje prometa tujcev na Kranjskem, Turistične zveze Slovenije in organiziranega turizma v Sloveniji : 1905 – 2005. Ljubljana 2006, str. 37–59.

Literatura: D. Mihelič, M. Zorn, Olga Janša – Zorn : utrinki iz življenja in dela. V: V zlatih črkah v zgodovini : razprave v spomin Olgi Janša – Zorn. Ljubljana 2009, str. 7–26. (Kronika 57).

Slavka KAJBA-MILIĆ
(Ljubljana, 27. 2. 1931 – Ljubljana, 21. 3. 1968)

Diplomirala je leta 1955 na Filozofski fakulteti, smer čista zgodovina. Istega leta se je zaposlila na Filozofski fakulteti v knjižnici oddelka za zgodovino kot prvi redno nastavljeni bibliotekar.

Glavna dela: Bibliografija slovenske zgodovine : publikacije iz let 1951–1958 (soavtorji V. Melik, M. Smole, E. Umek). V: Zgodovinski časopis 12–13 (1958–59), str. 377–422; Bibliografija slovenske zgodovine : publikacije iz let 1959–60 (soavtor V. Melik). V: Zgodovinski časopis 15 (1961), str. 242–256; Bibliografija slovenske zgodovine : publikacije iz let 1961–62 (soavtor V. Melik). V: Zgodovinski časopis 17 (1963), str. 324–338.

Ljudmila LANGERHOLC
(Ljubljana, 24. 11. 1947)

Na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete se je kot strokovna tajnica zaposlila 1988 ter na tem delovnem mestu ostala do upokojitve 2007.

Peter MIKŠA
(Celje, 2.4.1977)

Leta 2007 je na Filozofski fakulteti ljubljanske univerze diplomiral iz zgodovine. Naslednje leto je na isti ustanovi vpisal magistrski študij zgodovine in 2010 prešel na direktni doktorski študij. V tem času (leta 2009) se je zaposlil kot raziskovalec na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete, kjer kot raziskovalec sodeluje v več projektih. Študijsko in raziskovalno se posveča sodobni zgodovini, predvsem zgodovini športa. Trenutno se ukvarja z zgodovino slovenskega planinstva in alpinizma, dodatno pa se aktivno ukvarja z rodoslovjem, družinsko in društveno zgodovino.

Glavna dela: Slovenski alpinizem in padli slovenski alpinisti med drugo svetovno vojno. V: Prispevki za novejšo zgodovino, 50 (2010), str. 177-187; Nastanek Planinskega društva Univerza, prve prelomnice ter sprememba imena v Akademsko planinsko društvo : kratek povzetek prvih 10 let delovanja. V: Planinsko društvo Univerza - Akademsko planinsko društvo : zbornik 1949-2009. (ur. B. Virc). Ljubljana, 2009, str. 4-10; Šport na Slovenskem. V: Statusna vprašanja slovenskega športa. Ljubljana: 2010, str. 139-150.

Matjaž REBOLJ
(Ljubljana, 10. 11. 1955)

Diplomiral je leta 1979 iz zgodovine in sociologije in se leta 1980 zaposlil kot bibliotekar na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete. Tu se je najprej ukvarjal s Knjižnico zgodovinskega društva, po prihodu računalnikov na fakulteto pa se je predal delu z njimi. Leta 1995 je postal višji bibliotekar. Ukvarjal se je tudi s fotografijo, zato se je 2005 posvetil povsem dokumentarnemu delu za fakulteto in zapustil oddelek. Sedaj se ukvarja s fotografiranjem, video snemanjem, urejanjem internetnih strani, OCRom in izdelavo specializiranih kazal monografij ter skrbi za programsko in strojno opremo OHK.

Glavna dela: Zadnja leta je skupaj s kolegi uredil nekaj Katalogov ob razstavi znanstvenih del FF. Za bibliografijo glej Cobiss.

Nataša STERGAR
(Ljubljana, 9. 10. 1947)

Na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani je študirala zgodovino in umetnostno zgodovino. Diplomirala je leta 1971 in se istega leta zaposlila na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete, od leta 1972 je bila bibliotekarka, od 1987 bibliotekarka specialistka, 1994 višja bibliotekarka specialistka, od 2000 bibliotekarska svetovalka. V letih 1980-1992 je bila vodja knjižnice Oddelka za zgodovino. L. 1993 je prejela Čopovo diplomo kot priznanje za prispevek k strokovnemu razvoju slovenskega knjižničarstva. Sodelovala je kot predavateljica in izpraševalka pri strokovnem izobraževanju slovenskih knjižničarjev. Leta 2005 se je upokojila.

Bila je predsednica Društva bibliotekarjev Ljubljana (1983-85) in podpredsednica (1985-87), dve mandatni obdobji tajnica Zgodovinskega društva Ljubljana (1987-1992). Od 1990-2000 je bila tehnična urednica Zgodovinskega časopisa.

Glavna dela: Narodnostno vprašanje v predmarčnih letnikih Bleiweisovih Novic. V: Kronika 25 (1977), str. 184-189; Biografije in bibliografije univerzitetnih učiteljev, znanstvenih delavcev in sodelavcev. 4, 1977-1988 (ur. za FF). Ljubljana 1995, str. 9-242.; Bibliografsko kazalo Kronike časopisa za slovensko krajevno zgodovino XXI-XL (1973-1992). V: Kronika 41 (1993), str. 39-75; Bibliografija prof. dr. Branka Reispa. V: Zgodovinski časopis 52 (1998), str. 411-420; Bibliografija akademika prof. dr. Ferda Gestrina za leta 1977-1996. V: Zgodovinski časopis 50 (1996), str. 333-338, in V: Gestrinov zbornik. Ljubljana 1999, str. 33-42; Bibliografija prof.dr. Metoda Mikuža. V: Mikužev zbornik. Ljubljana 1999, str. 409-428; Bibliografija prof.dr. Vasilija Melika. V: Melikov zbornik. Ljubljana 2001, str. 33-59; Bibliografija prof.dr. Vasilija Melika v letih 1981-2001. V: Zgodovinski časopis 55 (2001), str. 8-18; Bibliografija prof.dr. Janka Pleterskega. V: Zbornik Janka Pleterskega. Ljubljana 2003, str. 31-54; Bibliografija prof.dr. Mirka Stiplovška. V: Stiplovškov zbornik. Ljubljana 2005, str. 15-20; Bibliografija prof. dr. Ignacija Vojeta. V: Med srednjo Evropo in Sredozemljem : Vojetov zbornik. Ljubljana 2006, s. XVII-XLIII.

Barbara ŠATEJ
(Šempeter pri Gorici, 18. 2. 1970)

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani študirala zgodovino in bibliotekarstvo, diplomirala 1996 in se kot bibliotekarka zaposlila na Oddelku za zgodovino. V letih 1996-2002 in 2004-2006 bila tajnica Zveze zgodovinskih društev Slovenije. Od leta 2005 je vodja knjižnice oddelka za zgodovino.

Glavna dela: Slovenija 1848–1998 : iskanje lastne poti (sour. S. Granda)). Ljubljana 1998. 352 str.; Množične smrti na Slovenskem (sour. S. Granda). Ljubljana 1999. 320 str.; Slovenska ženska 1900–1918. V: Kronika 47 (1999), str. 89–114; Avtomatizacija v Iskri in njenih 50 let. V: Glasilo Iskra (1999), str. 2–9; Temeljne prelomnice preteklih tisočletij (sour. S. Granda). – Ljubljana 2001, 383 str.; Slovenska osamosvojitev 1991 : pričevanja in analize (sour.). Ljubljana 2002, 389 str.; Goriško splošno slovensko društvo. V: Ženske skozi zgodovino. Ljubljana 2004, str. 83-88.

Jasna VANČEK
(Maribor, 24. 1. 1980)

Leta 2005 diplomirala na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Od septembra 2007 zaposlena kot strokovna tajnica Oddelka za zgodovino.

Glavna dela: Vojne poroke« med prvo svetovno vojno. V: Zgodovina za vse 16 (2009), str. 40-47.

Udeleženci ekskurzije 2. in 4. letnika v Albanijo leta 2004.

Skupinska slika članov Oddelka za zgodovino, 2000.

Podelitev naziva zaslužni profesor Univerze v Ljubljani prof. dr. Miroslavu Stiplovšku, 2003.

IZZIVI ŽIVLJENJA

V vseh devetdesetih letih svojega obstoja, so se sodelavci Oddelka za zgodovino trudili vzgajati posameznike, ki bi premogli tako širino znanja kot širino duha. Študij zgodovine ni zgolj spoznavanje preteklosti. Skozi refleksijo minulega nas pripravlja na izzive, ki jih prinaša prihodnost. S svojim znanje so zgodovinarji dejavni na mnogih področjih vsakdanjega življenja. Najdemo jih v raziskovalnih institucijah, muzeji, šolah. Aktivni so v civilni družbi, javni upravi in tudi v gospodarstvu. Predstavljamo zgodbe nekaterih izmed njih.

mag. Marko ŠTEPEC
muzealec

Na oddelku za zgodovino diplomiral 1986 in magistriral 1994 z nalogo Slovenski antisemitizem 1861-1895. Zaposlen v Muzeju novejše zgodovine, kjer skrbi za zbirke in kustodiat za obdobje od let 1918 do 1941. Sodeloval je pri raziskovalnih programih Inštituta za humanistične študije, ISH – Fakultete za podiplomski študij.

Na sprejemni izpit nas je prišlo manj, kot je bilo prvotno vpisanih, in tako smo bili sprejeti v prvi letnik študija zgodovine. A namesto v predavalnice sem skupaj z ostalimi srednješolci in maturanti svojega letnika, na podlagi takrat novega zakona, odšel na obvezno služenje vojaškega roka. Tako sem šele leto pozneje vstopil v predavalnice oddelka za zgodovino. Jeseni 1981 je bila ob sedmih zjutraj, ko so se začenjala predavanja iz antike, predavalnica v pritličju, kot tudi vse druge, izjemno dobro obiskana. Ne le, da smo bili vajeni zgodnje jutranje telovadbe ne glede na letni čas in mraz, ampak smo z velikim veseljem in radovednostjo spoznavali svetove preteklosti. Za to je bilo veliko razlogov, saj smo poslušali odlične predavatelje, ki so nam odpirali zgodovinska poglavja in z nami delili svoje razumevanje preteklosti, bogato znanje in modrost. Mnogih ni več med nami, kot tudi ne vseh prijateljev, s katerimi smo delili svoje misli in skupaj preživljali neponovljive trenutke.

Spomin na študijska leta je povezan s kupi knjig, ki sem jih prebiral. Med obvezno literaturo je bila tudi študija Jacquesa Le Goffa o srednjeveški civilizaciji. Ob njej sem prvič pozabil, da se pripravljam na izpit in se nepovratno okužil z zgodovinopisjem, ki je vključevalo analizo predstav, predsodkov in idej. Na proseminarjih profesorja Petra Vodopivca sem kot mnogi moji kolegi dobil dokončno potrditev, da je predmet zgodovine vsa večplastnost življenja vključno s strahovi, čustvovanji in ideologijami. S seminarskimi in diplomskimi nalogami sem spoznaval zgodovinske vire in začenjal s samostojnim delom. Muzejsko delo, ki sem ga že zelo zgodaj začel opravljati, je neposredno povezano z raziskovalnim delom zgodovinarja in zgodovinopisjem. Priprava dobre zgodovinske razstave zahteva povezovanje različnih znanj in pristopov, ki omogočajo, da z muzejskimi predmeti obiskovalcu približamo preteklost in predstavimo kulturno-zgodovinsko dediščino. Oddelku za zgodovino bom vedno hvaležen za kulturno širino, zavezanost resnemu strokovnemu delu in za znanje, ki sem ga pridobil. Pri tem ne gre le za poklic, ampak za osebno identiteto, ki je neposredno povezana z razumevanjem življenja, odprtostjo in svobodo duha.

Aleksander GERŽINA
diplomat

Študij zgodovine je končal leta 1992 in se istega leta zaposlil v Ministrstvu za zunanje zadeve RS, kjer je opravljal številne pomembne naloge. Od junija 2009 je izredni in pooblaščeni veleposlanik RS v Rebubliki Avstriji.

Študij zgodovine sem začel v tistih letih, ki so v Sloveniji posebej zaznamovana. Konec 80 let prejšnjega stoletja je bilo v Sloveniji »viharniško« obdobje. Bil je čas naznanjajočih se sprememb, bil je čas nastajanja civilnih gibanj, in izjemne družbene kritičnosti. Bil je čas, ko smo začeli upati, in ko smo si končno »upali«. Vsa ta nova gibanja in neka nova kvaliteta v družbi in predvsem tudi v akademski sferi, je že tedaj nakazovala globoke spremembe, ki so se zgodile ob samem koncu mojeg študija nekaj let zatem. To obdobje je v največji meri zaznamovalo tudi moj študij zgodovine, kot ga imam sam v spominu. Bilo je to obdobje, živahnih diskusij s profesorji, najprej seveda ob samih predavanjih, vendar zaradi »zunanjih« okoliščin skoraj vedno povezano s tedanjim zgodovinskim časom. Skoraj celotna profesorska generacija tistega časa, je bila tako ali drugače vpeta v same spremembe, bodisi z aktivno udeležbo v civilnih in kasneje političnih gibanjih, ali s precej pogumnimi članki v tistem času, in zanimivimi ter tudi pogumnimi predavanji . Danes lahko povem, da smo študentje zaradi takšnih profesorjev v tistem času na njih bili zelo ponosni. Imeli smo občutek, da smo živo vpeti v tedanji čas, da smo pomembni, da dobesedno »na zgodovini, delamo zgodovino ! Takrat je vsak dan prinesel nekaj novega, nova pričakovanja, nova upanja in s tem vedno nov in nov izziv za pogovore in diskurs nas študentov s profesoriji. Posebej me je ob začetku študija presenetila velika akademska svoboda ki je prevevala Oddelek za zgodovino, v smislu razprav, pogovorov, in intelektualne širine, ki jo je Oddelek izžareval. To je bilo med drugim tisto, kar sem tako zelo pogrešal leto pred tem na Pravni fakulteti. Čeprav vedno zaljubljen v zgodovino, in diplomacijo, sem namreč napačno sklepal, da bo za mojo poklicno pot v diplomaciji, najboljša iztočnica, študij prava. Svojo zmoto sem kmalu opazil in relativno hitro in brez težav , kar v tistem času ni bil samoumevno, prešel na Filozofsko fakulteto. Moje prvo opažanje po prihodu na FF, je bilo tista popolnoma drugačan atmosfera odprtosti in kulture dialoga ter razprav, v primerjavi s togostjo in ukaluplenostjo študija na tedanji Pravni fakulteti. Takoj sem vedel, da sem se odločil pravilno. Moja generacija je bila posebej aktivna, vzpodbujena pač kot sem že napisal, s časom prihajajočih sprememb in zgodovinskosti trenutka. Izdajali smo glasilo »Klio«, kjer so objavljali tudi profesorji, veliko potovali , se predvsem veliko družili tudi po predavanjih in v prostem času, organizirali ekskurzije, Madžarska , Benetke, Dunaj, Zagreb, Prekmurje itd, če jih naštejem le nekaj, in iz ene od njih, dunajske, skoraj zamudili na razglasitev samostojnosti nove države. Bil je to neponovljiv čas izjemne povezanosti, predanosti, kolegialnosti, pretoka idej in kar nam je bilo tedaj posebej pomembno, pozitivnega duha, v vsem kar smo delali. Nepozabni so spomini na profesorja Ferenca, ki ga je poleg izjemne strokovnosti, odlikovalo veliko srce, izjemna duhovitost ter čustvena inteligenca, ki jo je sicer vedno na začetku nekoliko skrival, ter je navzven ni kazal. Legendarni so njegovi komentarji ob predavanjih, o njegovih raziskovanjih v arhivih v Koblenzu, Bonnu, Washingtonu itd. Ker je bil to tudi čas, ko so se nekatera vprašanja iz časov NOB zastavljala na novo, so bila njegova predavanja posebej zanimiva. Študentom nam je bil zato posebej zanimiv, nemalokrat tudi kot tarča nežnih provokacij. Profesor Ferenc je bil znan tudi po tem, da je bil mislim da edini, ki je imel svojega demonstratorja, kot se je temu reklo. Študentje, oz. moja generacija, smo ga v našem jeziku poimenovali »Ferenčof demonstrator«. To je bil tedaj Boris Hajdinjak. Srednji vek je s profesorjem Peršičem dobil neko novo kvaliteto, bližino in dimenzijo.

Predavanja so bila skoraj praviloma opremljena z duhovitimi komentarji Hanze, ki so sprožala v tistih večernih urah salve smeha. Predavanja profesor Vodopivca imam v spominu kot izjemno resna. Še zdaj slišim barvo Petrovega glasu ko govori o politiki velikih evropskih držav v drugi polovici 19. stoletja, Gladstone, Bismarck, Napoleon III. Njegova predavanja so bila zastavljena tako, kot da se je tisto o čemer je v določenem trenutku predaval, pravkar zgodilo. Zgodovino nam je v dobesednem pomenu približal. Kar je pri meni pustilo poseben pečat, je bila antika. Nikoli prej do nje nisem čutil neke posebne naklonjenosti, vse do trenutka, ko smo pričeli obiskovati predavanja profesor Bratoža. Njegov pristop in način, mi je je približal antiko in vzbudil živo zanimanje zanjo, vse do danes. Posebno zahvalo čutim do mojega mentorja profesor Vojeta, ki je, s svojim globokim poznavanjem Balkana in razmer, ter aktualnih primerjav z dogodki iz obdobja našega študija, ki so bili predvsem seveda zanimiv zaradi »beograjske« dimenzije tega časa, vzbujal veliko spoštovanje. Ali pa profesor Nećak, ki je znal z vedno zelo energičnimi predavanji iz sodobne zgodovine vzpodbuditi živahne razprave že med samimi predavanji. Posebno spoštovanje smo čutili do profesorja Melika, z njegovim širokim poznavanjem vseh vidikov slovenske zgodovine. Tudi tistih manj prijetnih. Zelo zanimiva in bogata so bila predavanja profesorjev Stiplovška, Rozmana, in Simonitija, pri čemer je slednji, verjetno zaradi generacijske bližine, bil za mnoge študente in tudi študentke, posebej zanimiv, in je predstavljal nek model novega, drugačnega pristopa v predavanjih. Vsaj tako smo to videli tedaj. Želel bi omenit še prostor, ki je v tistih časih veljal za neke vrste »svetišče«. To je bila knjižnica Oddelka, za vstop v katero si se moral ravnati po posebnem protokolu. Knjižnica je predstavljala dnevno stičišče vseh na Oddelku, študentov in profesorjev. Če si koga izmed profesorjev ali asistentov iskal in ga nikakor nisi našel, so v knjižnici vedno vedeli kje približno bi se dotični lahko nahajal. S posebnim strahospoštovanjem do knjižničarke Majde, smo prinašali izposojeno strokovno literaturo, v glavnem seveda vedno z zamudo. Poseben »nemir« je bil v knjižnici vedno pred izdajo Zgodovinskega časopisa. Takrat se je zgodilo, da je bila lahko knjižnica včasih večkrat nenačrtovano, in v nasprotju z urnikom na vratih, zaprta, kar je pri kolegih, praviloma vedno izključno samo iz prvega letnika, vzbujalo nelagodje in odkimavanje z glavo.

Naj končam. Študij zgodovine je bil zame nepozaben. Mislim da smo izjemno veliko, kot temu rečemo, »odnesli« iz tega dolgega , temnega hodnika. Tako v poklicnem kot tudi v siceršnjem življenju. Veliko modrosti. Spletlo se je veliko vezi, nekaj je bilo tudi čustvenih razočaranj ki jih, hvala bogu, vedno prinaša študentsko življenje. Bil je to čas velikih sprememb in velikih vizij vseh nas, ki smo bili tedaj na Oddelku. Zgodovina je imela v tistem »sturm und drang« času, ki je preveval Slovenijo, posebno mesto. In tega smo se zavedali. Obenem smo se učili, živeli in včasih tudi delali zgodovino ! Tisto kar je pri meni pustilo največji pečat , in česar je žal danes vedno manj, pa je neko temeljno in globoko spoštovanje med obema stranema, med študenti in profesorji. To je tisto, kar je nam študentom takrat dajalo neverjetno energijo, ideje in posebno veselje in voljo do študija. Kljub šestorčkom, četvorčkom , trojčkom, dvojčkom.....ne vem če še obstajajo !

Elissa TAWITIAN
učiteljica

Študij zgodovine je končala 1997. Poučuje zgodovino in druge družboslovne predmete na OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki. Je soavtorica več učbenikov in delovnih zvezkov za pouk zgodovine v osnovni šoli. Poučevanje zgodovine sploh zaznamuje njeno poklicno pot, saj je trenutno med drugim tudi predsednica društva učiteljev zgodovine Slovenije.

Študij zgodovine je bil zame najbolj naravna odločitev na svetu, saj mi je bila zgodovina od nekdaj najljubši predmet v šoli. Imela pa sem tudi srečo s strogimi in zahtevnimi učitelji. Zaradi tega sem se brez večjih težav prilagodila zahtevam študijskega dela na oddelku – od študentov se je pričakovalo samostojno preučevanje splošnih značilnosti posameznih zgodovinskih obdobij, predavanja pa so bila bolj tematsko zasnovana. Znanje, pridobljeno med študijem, mi še vedno koristi, saj sem poleg vsebin ponotranjila tudi potrebo po neprestanem izpopolnjevanju in sledenju novostim v stroki in širšem družbenem dogajanju. Študij mi je dal veliko strokovnega znanja in dobro izhodišče za uspešno poklicno pot, katere glavni cilj je, da bi bil „moj" predmet med učenci priljubljen, pa ne zato, ker je (pre)lahek, pač pa zato, ker je intelektualno vznemirljiv in uporaben. Med vsemi profesorji na oddelku, ki so vsi strokovnjaki na svojih področjih, pa bi želela izpostaviti tri, ki so name najbolj vplivali, saj sem poleg strokovnega znanja v nekaterih njihovih značilnostih našla tudi zgled. To so prof. dr. Rajko Bratož zaradi natančnosti, prof. dr. Ignacij Voje zaradi dobrohotnosti in prof. dr. Peter Vodopivec zaradi pronicljivosti.

Mirjana KONTESTABILE ROVIS
arhivistka

Diplomirala je 1993. Kot arhivska svetovalka je zaposlena v Pokrajinskem arhivu v Kopru, kjer pokriva zlasti gradivo iz področja šolstva in kulture. Med leti 2006 in 2010 je bila tudi predsednica Slovenskega arhivskega društva.

Po obisku štiriletnega usmerjenega izobraževanja Srednje pedagoške in naravoslovne matematične šole Koper (današnja Gimnazija Koper) sem bila trdno odločena študirati zgodovino in geografijo na Pedagoški akademiji v Ljubljani, vendar se je ravno takrat zgodila reforma in osnovnošolski učitelji so po svoje znanje morali na Filozofsko fakulteto. Tega koraka me je postalo zelo strah. Sprejemni izpit je na veliko veselje vpisanih odpadel in tako so se pričela moja vsakdanja romanja iz Rožne doline, kjer sem živela v študentskem naselju, do učilnic na oddelku za zgodovino.

Poleg dolgega temačnega oddelčnega hodnika, ki je verjetno še vedno tak, kot je bil takrat – kot Primorka sem namreč v Ljubljani najbolj pogrešala sonce – je name kot mlado brucko željno znanja, največji vtis napravil dr. Peršič. Njegova predavanja so bila drugačna, kot da bi nekdo pripovedoval izredno zanimiv roman z začetkom, zapletom in koncem. Njegovo znanje je lomilo meje mojega razmišljanja in odpiralo povsem nove poglede na svet in zgodovino. Znanja, ki so nam ga »ulivali« dr. Stiplovšek, dr. Vodopivec, dr. Bratož, dr. Marolt, dr. Simoniti, dr. Voje, dr. Melik in dr. Ferenc, je bilo obilica, pred nami je odpiralo nove širine razumevanja preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Veliko novost so zame pomenila predavanja dr. Moritscha iz Avstrije, ki nam je podal zgodovino Rusije popolnoma drugače, kot smo jo bili navajeni. Dr. Nečak je na predavanjih iskal naše razmišljanje, nam podelil seminarske naloge o povojnih zaplembah, nas poslal v NUK, kjer so nas začudeno gledali. Bilo je še leto 1990. Kar mi bo za vedno ostalo v spominu iz časa študentski let, je iskrenost in odločnost takratnih profesorjev. Pridobljeno znanje in način dela sta mi bila v veliko pomoč pri zdajšnjem delu v Pokrajinskem arhivu v Kopru.

Alojz PETERLE
politik

Študij zgodovine (smer B) je zaključil 1975. Bil je med najvidnejšimi akterje slovenske pomladi konec osemdesetih ter predsednik prve demokratično izvoljene slovenske vlade. Kasneje je opravljal mnoge pomembne politične funkcije tako v domači politiki po letu 1996, kot tudi v evropski. Trenutno je poslanec v Evropskem parlamentu.

Pravijo, da je zgodovina dobra učiteljica, nima pa veliko učencev. Kljub temu ne napovedujem najboljše prihodnosti tistim politikom, ki se slabo razumejo na prostor in čas. V tem smislu bi lahko rekel, da imam z diplomo iz zgodovine in geografije izredno pomembno in uporabno podlago, skoraj bi rekel privilegij. Večkrat se spominjam predavanj odličnih profesorjev, kot so bili dr. Grafenauer, dr. Zwitter, dr. Gestrin in drugi, ki so nas učili razumevati to, kar se je že zgodilo. Ne bom pozabil Grafenauerjevih besed o pasteh pri prebiranju in interpretaciji spominov.

Študij sem začel v »vihravem« letu 1968, ko so bile študentske klopi polne nemira. Ne bom pozabil, kako smo na brucovanju zgodovinarjev novopečeni bruci leta 1968 provocirali naše profesorje z idejo o samostojni slovenski državnosti. Če se prav spomnim, so nam rekli: »Ne sanjajte, bodite realisti!« So že vedeli, zakaj so tako odgovarjali in tega jim ne zamerim.

Pri predavanjih smo dobili predvsem solidno podlago za razumevanje slovenskega nacionalnega vprašanja. V posebnem spominu mi ostaja tudi seminarska naloga o Maistrovem prevzemu oblasti v Mariboru, pri čemer me je profesor dr. Mikuž prosil, naj pogledam, če so kakšne osnove za Kardeljevo tezo o razredno-političnih razlogih za Maistrovo dejanje. Jaz jih nisem našel.

Skozi celoten študij zgodovine pa sem se zavedel tudi pomembnosti odkrivanja resničnih vprašanj in problemov. Tistih problemov, ki so ležali globoko v družbi in jih razjedali ter vedno znova generirali krize. In najhujše, kar se takim družbam lahko zgodi, je bila ignoranca. Posledice tega, da nečesa nočeš videti, so namreč lahko usodnejše od posledic, ko na problem gledaš napačno. In v politiki ni dosti drugače!

Branimir ŠTRUKELJ
sindikalni delavec

Iz zgodovine je na oddelku diplomiral leta 1988 in sprva poučeval zgodovino na srednji šoli. Od 1996 je glavni tajnik Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (SVIZ), od 1997 član 27-članskega izvršilnega odbora Izobraževalne internacionale (Education International). Med drugimi funkcijami je trenutno tudi član Državnega sveta, izvoljen kot predstavnik interesne skupine delojemalcev.

Bila je vroča, zvezdna noč. Pri odprtih vratih sem sedel na stopnici vagona, ki je počasi drsel mimo riževih polj, nasadov kokosovih palm in raztrganih vasi. Takrat sem imel 22 let in resno me je zdelovalo spraševanje, kaj sploh početi s svojim življenjem. Vlak je ritmično prešteval stike tračnic, ko sem se nekje med Delhijem in Bombajem jasno zavedel, da če hočem razumeti »od kod prihajamo, kje smo in kam gremo«, potrebujem za iskanje trdno, preverljivo podlago, ki je povsem tuja vzhodnjaški transcendenci.

Čez pol leta sem se v snegu vračal domov, bogatejši za odločitev, da hočem diplomirati zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Profesor Peter Vodopivec me je skozi iskriva predavanja, posejana z vprašanji, ki so provocirala in nas vabila k iskanju odgovo-

rov, pripeljal do tehnike, ki jo še danes vedno znova uporabljam pri svojem delu. Ko sem soočen z družbenim dogodkom, do katerega se moram opredeliti in odločiti, se najprej vprašam po razlogih, ki so vplivali, da je do dogodka prišlo. Brez študija zgodovine bi bil moj pristop k reševanju problemov skoraj gotovo drugačen.

mag Andreja RIHTER
političarka, muzealka

Na oddelku diplomirala 1981 in magistrirala 2008. Po 1986 je bila več mandatov direktorica Muzeja novejše zgodovine v Celju. Za svojo dejavnost v muzealstvu je prejela več nagrad, aktivna pa je tudi v mednarodnih strokovnih združenjih muzeologov. Med 2000 in 2004 je bila ministrica za kulturo. Trenutno je poslanka Državnega zbora.

Zgodovina je že od nekdaj tista punčica v mojem očesu, do katere čutim posebno naklonjenost. Je moje pribežališče v času viharjev, ki se razdivjajo čez polje mojega vsakdana, je sonce, ki zasije v dolgočasni neskončnosti novembrskega dežja.

Globoko hvaležnost za tako percepcijo zgodovine dolgujem profesorjem na Filozofski fakulteti, ki so me pospremili po dolgih hodnikih odkrivanja skrivnostnih tančic preteklosti. Profesorji dr. Grafenauer, dr. Gestrin, dr. Mikuž, dr. Kastelic, dr. Voje in dr. Stiplovšek so me vodili skozi labirinte strastnega odkrivanja znanja in neskončnih možnosti, ki jih ponuja znanstveno-raziskovalno delo. Hvala vam. Zaradi vas sem bila v času ministrovanja in danes sposobna sprejemati odgovorne odločitve, ki temeljijo na zavedanju pomena preteklosti za našo sedanjost. V Zgodovini vselej najdem inspiracijo za Prihodnost. Družba, ki tega ne zmore, ne more »stati inu obstati« Zase lahko z gotovostjo zatrdim, da z Njo stojim, pokončna v poslanskih klopeh. Ona moja desna roka na levi strani parlamentarne dvorane.

Slovenci smo bili od nekdaj bolj kot borci z orožjem borci z besedami. Eminentni slovenski pisatelji in pesniki so zlagali zlog za zlogom v neskončno imenitno knjigo narodove zgodovine. Žal jo prenekateri berejo od zadaj naprej, kot plehek časopis brez Življenja. Jaz ji ostajam zvesta kot me je (na)učila Filozofska fakulteta. Če bi ji ostali zvesti tudi drugi, bi se danes naše življenje odvijalo bistveno drugače. Tako pa ostajamo ujetniki brezsramne ječe reinterpretiranja minulega, zgodenega ...

Jože MOŽINA
novinar

Po diplomi 1996 ga je poklicna pot zanesla med novinarje. Uveljavil se je kot avtor odmevnih zgodovinskih dokumentarcev ne temo polpretekle zgodovine in osamosvojitvenega obdobja in dokumentarnih reportaž. Dvakrat je prejel Jurčičevo nagrado, dvakrat nagrado Gong in strokovno priznanje žirije Dela. Od leta 2006 do 2010 je bil direktor Televizije Slovenija.

Študij zgodovine je bil zame pravo olajšanje, končno sem bil osredotočen na področje, ki me je od malih nog zanimalo. Profesorski in študentski pristop k študiju je bil resen. V oddaljenemu spominu se mi izrisuje slovesna disciplina predavanj. Skoraj slišim jek kosovske bitke pri prof. Vojetu, ali trušč francoske revolucije pri prof. Vodopivcu; pa slikovito popisano tablo pri prof. Peršiču, ko jo šlo za zamotani srednji vek, ali zapleten čas med vojnama pri prof. Stiplovšku. Profesorji Nećak, Simoniti, Rozman; vsak je bil

zanimiv tudi kot osebnost. Prof. Ferenc nam je do zadnjega »patrona« razložil okupacijski sistem na Spodnjem Štajerskem, ob tem, ko smo ga v tistih prelomnih časih spraševali še vse kaj drugega. Častitljivi prof. Melik je nekoč bolj mimogrede izdal, da zgodovinarji vedrejšo plat svojega duha črpamo iz bifeja v deželnem dvorcu, kamor so ob ustanovitvi Univerze leta 1919 bojda potisnili prve študente zgodovine. In naša generacija je užila študentsko življenje; izdajali smo Klio, organizirali izlete, brucovanja in božično novoletne zabave, kjer smo dražili profesorje. To je bilo lepo obdobje tudi zaradi velike kolegialnosti, ki je vladala med študenti, in živega zanimanja za zgodovino, ki nas je prevevalo.

Študij zgodovine je poleg sociologije kulture zelo zaznamoval moj način razmišljanja in bistveno dopolnil pogled na svet. Ko sem pristal v Študenti vladi in parlamentu sem hitro zaznal, da je kolegom iz drugih, na videz uglednejših ali privlačnejših univerzitetnih smeri, moč zelo uspešno parirati z miselnim okvirom, ki ga ponuja zgodovina. Prav zgodovinska metoda mi je dala podlago in pogum za hiter prestop v preiskovalno novinarstvo oz. dokumentarne raziskave medvojnega in povojnega časa, pa tudi dokumentarne reportaže iz Afrike, ki so žele uspeh. Zgodovinsko vedenje kot stičišče splošnega humanističnega in kulturnega horizonta, je bilo pogosto ključno pri vodenju TV Slovenija. In za konec; s študijem zgodovine smo pridobili tudi marsikaj neoprijemljivega, sodi pa v domeno civiliziranosti in etike, za kar navsezadnje tudi gre.

Tadeja GALONJA
urednica

Po diplomi leta 1988 je sprva poučevala nato pa se 1994 zaposlila kot urednica za zgodovino v založbi DZS. Je avtorica več strokovnih člankov o zgodovinskih učbenikih ter gradiva za učitelje zgodovine.

Po diplomi in nekajletnemu poučevanju me je poklicna pot v založništvo. Postala sem urednica za zgodovino pri eni od »šolskih« založb. Pod mojim koordiniranjem naj bi torej nastajali učbeniki in pripomočki za delo pri pouku. Kot zgodovinarka pokrivam predvsem področje zgodovine. Ko sem poskušala svoje delo opisati sinu, me je vprašal: »Ali ti napišeš knjigo?«

»Ne, to naredi avtor.«
»Ali ti preveriš, če je vse prav?«
»Ne, to naredi recenzent.«
»Ali ti postavljaš ločila?«
»Ne, to naredi lektor.«
»Ali iščeš napake?«
»Ne, to naredi korektor.«
»Ja, mami, kaj pa ti potem sploh delaš??«

Moje delo je sestavljeno iz dveh sklopov. Prvega predstavlja sodelovanje z avtorji pri zasnovi koncepta bodočega učbenika. Sem prva bralka rokopisa in tista, ki nadleguje avtorja zaradi prevelikega obsega, prezahtevnega besedila, nedoslednosti, neujemanjem z učnim načrtom. Sem torej neke vrste policaj, ki pa mora poznati tako »korpusa znanja« posamezne stroke kot metodično-didaktične novosti ter predpise s področja šolstva. Drugi sklop je bolj organizacijske narave. Poiskati je potrebno recenzente, lektorje, ilustratorje in druge zunanje sodelavce, pripraviti je potrebno prelom, korekture, poskrbeti za avtorske pravice in podobno. Urednik mora biti torej tako dober strokovnjak kot tudi spreten menedžer.

Moje delo ni povsem akademsko. Za kaj takega je v njem preveč adrenalina. Povezovati je potrebno znanja in spretnosti, ki ti jih ne da nobena fakulteta, pač pa se jih priučiš sproti ob vsakodnevnem nabiranju izkušenj. Toda potrebna je tudi določena širina duha in občutek za prostor in čas, ki jo je meni dal prav študij zgodovine.

Peter AVBELJ
učitelj in organizator turističnih potovanj

Po diplomi 1997 je opravljal službe na različnih področjih, od šolstva in muzealstva do javne uprave in gospodarstva.

Po diplomi sem se večkrat spraševal, kaj sploh lahko počnem v življenju s »tem kosom papirja?« Najbrž jih večina pomisli, da zgodovinarji brskamo po arhivih ali utrujamo generacijam zanamcev po raznih šolskih ustanovah. Sam sem priča temu, da je lahko zaposlitvena kariera zgodovinarja zanimiva in pestra, čeravno je treba priznati, da sem delno tudi sam uokvirjen v te stereotipe, saj sem (že kar nekaj zadnjih let) delno zaposlen tudi na eni izmed gimnazij.

Ja, kot zgodovinar sem se do zdaj ukvarjal že s pestrim naborom raznih službenih zadolžitev (sodelavec v oddelku za družbene dejavnosti na občini, vodenje javnega zavoda s področja kulturnih dejavnosti, kustos) najbolj pa bi se strinjal s trditvijo, da mi je diploma s področja zgodovine, predvsem pa dobra splošna izobrazba, ki sem jo pridobil pri študiju, pomagala pri delu, ki se mu iz leta v leto bolj posvečam – to je organizaciji in vodenju turističnih potovanj. Res je, da marsikateri študent ali tudi diplomant zgodovine občasno "poprime" kot vodič za mikrofon, le malo pa nas je takih, ki bi nam to postala kar življenjska percepcija. Čeprav je delo v turizmu kompleksno in je zaželeno znanje iz več področij, ki pokrivajo segment turizma, se v praksi največkrat pokaže potreba po (po)zna(va)nju področju zgodovine, bodisi nacionalne ali čisto v lokalnem okviru. Nenazadnje moje dolgoletne izkušnje kažejo, da naše stranke najbolj pritegnejo ravno kulturno zgodovinske lepote določenega kraja; če k temu dodamo zanimive podatke, še toliko bolje. In še nekaj. Nikoli si v času študija (izbral sem samostojno študijsko smer zgodovine) ne bi mislil, da mi bo tisti zelo "šnel kurs" učenja nemščine prišel tako prav. Za konec je tako samo ena ugotovitev – tudi danes bi se odločil za isti študij. Pri vseh različnih službah mi je znanje, ki sem ga pridobil v letih obiskovanja oddelka za zgodovino, prišlo še kako prav, zagotovo pa najbolj na področju, kjer najrajši delam – v turizmu.

Podelitev naziva zaslužni profesor Univerze v Ljubljani prof. dr. Franu Zwittru, 1977.

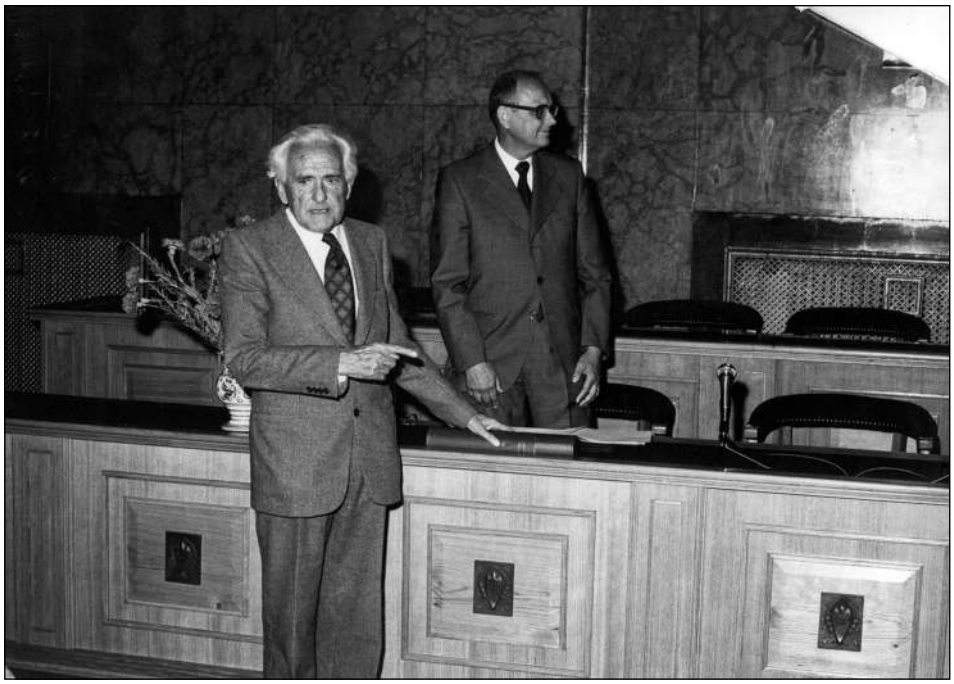

Podelitev naziva zaslužni profesor Univerze v Ljubljani prof. dr. Metodu Mikužu, 1981.

Ekskurzija študentov Oddelka za zgodovino, december 1959.

Prof. dr. Vasilij Melik, prof. dr. Metod Mikuž in prof. dr. Ferdo Gestrin na ekskurziji Oddelka za zgodovino.

DOKTORJI ZGODOVINSKIH IN ARHIVSKIH ZNANOSTI 1924-2010

Seznam doktorjev zgodovinskih in arhivskih znanosti je do leta 2009 pripravila bibliotekarka – svetovalka Nataša Stergar, za leto 2010 in deloma 2009 pa Jasna Vanček.

1923	Ernest Turk		promocija 27.6.1923
1924	Aleksej Jelačić		promocija 29.10.1924
1925	Vera Vabič		promocija 27.6.1925
1927	Fran Vatovec	sprejeto 10.6.1927	promocija 27.7.1927
1928	Pavle Blaznik	sprejeto 2.5.1928	promocija 30.6.1928
1929	Fran Zwitter	sprejeto 26.4.1929	promocija 13.11.1929
1939	France Škerl	sprejeto 21.6.1938	promocija 11.3.1939
1941	Anton Krošl	sprejeto 30.6.1941	promocija 22.9.1941
1944	Bogo Grafenauer	sprejeto 7.6.1944	promocija 5.7.1944
	Stanko Jug	sprejeto 12.10.1943	promocija 29.1.1944
1945	Maks Miklavčič	sprejeto 17.4.1945	promocija 21.4.1945
1946	Metod Mikuž	sprejeto 16.11.1946	promocija 27.11.1946
1959	Vasilij Melik	obramba 26.1.1959	promocija 24.11.1959
1960	Marjan Britovšek	obramba 16.5.1960	promocija 6.12.1960
	Ferdo Gestrin	obramba 14.10.1960	promocija 6.12.1960
1962	Jože Šorn	obramba 3.3.1962	promocija 31.3.1962
1963	Janko Pleterski	obramba 5.1.1963	promocija 21.2.1963
1964	Dušan Biber	obramba 15.5.1964	promocija 9.6.1964
	Ignacij Voje	obramba 14.5.1964	promocija 9.6.1964
1965	Petko Luković	obramba 15.5.1965	promocija 22.6.1965
	Vera Mujbegović	obramba 25.6.1965	promocija 28.9.1965
	Miroslav Pahor	obramba 26.6.1965	promocija 29.9.1965
1966	Miroslav Stiplovšek	obramba 24.12.1965	promocija 18.2.1966
1966	Marija Verbič	obramba 15.1.1966	promocija 18.2.1966

1968	Anton Zorn	obramba 23.3.1968	promocija 26.6.1968
1970	Jože Koropec	obramba 14.3.1970	promocija 10.6.1970
1971	Milica Kacin Wohinz	obramba 16.12.1970	promocija 19.3.1971
1972	France Kresal	obramba 10.1.1972	promocija 26.5.1972
	Momčilo Zečević	obramba 01.7.1972	promocija 15.12.1972
1974	Milan Ževart	obramba 25.3.1974	promocija 28.3.1974
1977	Janko Prunk	obramba 27.12.1976	promocija 7.3.1977
	France Rozman	obramba 14.1.1977	promocija 7.3.1977
	Jože Žontar	obramba 13.6.1977	promocija 18.10.1977
1978	Jasna Fischer	obramba 16.5 1978	promocija 13.6.1978
	Dušan Nećak	obramba 18.5.1978	promocija 13.6.1978
	Jože Pirjevec	obramba 3.11.1977	promocija 24.1.1978
	Peter Vodopivec	obramba 29.6.1978	promocija 12.9.1978
1980	Katarina Kobe Arzenšek	obramba 27.3.1980	promocija 13.5.1980
1982	Branko Reisp	obramba 28.12.1981	promocija 8.3.1982
1983	Matjaž Klemenčič	obramba 25.5.1982	promocija 4.10.1983
	Darja Mihelič	obramba 27.6.1983	promocija 4.10.1983
1986	Rajko Bratož	obramba 14.1. 1986	promocija 3.6.1986
	Jusuf Osmani	obramba 19.06.1986	promocija 18.11.1986
	Janez Peršič	obramba 12.11.1985	promocija 18.02.1986
1987	Branko Marušič	obramba 12.6.1987	promocija 30.9.1987
	Ivo Rendić-Miočević	obramba 3.11.1986	promocija 25.11.1987
	Božo Otorepec	obramba 26.11.1986	promocija 30.3.1987
1988	Vera Kržišnik-Bukić	obramba 8.12.1987	promocija 1.3.1988
1989	Branko Božič	obramba 7.12.1988	promocija 21.6.1989
	Olga Janša-Zorn	obramba 9.12.1988	promocija 21.6.1989
	Vasko Simoniti	obramba 15.2.1989	promocija 26.9.1989
1990	Janez Marolt	obramba 3.4.1990	promocija 11.7.1990
	Vincenc Rajšp	obramba 23.6.1983	promocija 6.3.1990
	Aleksander Sitar	obramba 20.4.1990	promocija 11.7.1990
	Ljubica Šuligoj	obramba 29.6.1989	promocija 13.3.1990
1991	Janez Cvirn	obramba 12.4.1991	promocija 28.5.1991
	Ranko Končar	obramba 31.1.1991	promocija 14.5.1991
	Jože Maček	obramba 26.11.1990	promocija 2.4.1991
	Jože Prinčič	obramba 24.1.1991	Promocija 7.4.1991

	Risto Stojanović	obramba 20.3.1990	promocija 28.5.1991
	Štefan Trojar	obramba 17.10.1990	promocija 12.3.1991
	Jera Vodušek Starič	obramba 1.3.1990	promocija 14.5.1991
1992	Boris Gombač	obramba 9.1.1992	promocija 12.5.1992
	Eva Holz	obramba 10.1.1992	promocija 26.5.1992
	Žarko Lazarević	obramba 19.5.1992	promocija 10.11.1992
	Oto Luthar	obramba 15.10 1991	promocija 3.3.1992
	Božo Repe	obramba 12.9.1991	promocija 3.3.1992
	Anka Vidovič Miklavčič	obramba 8.1.1992	promocija 12.5.1992
1993	Zdenko Čepič	obramba 17.3.1993	promocija 5.10.1993
	Ervin Dolenc	obramba 9.12.1992	promocija 20.4.1993
	Irena Gantar Godina	obramba 26.4.1993	promocija 26.10.1993
	Bojan Godeša	obramba 6.7.1993	promocija 30.11.1993
	Jurij Perovšek	obramba 10.6.1993	promocija 16.11.1993
	Peter Štih	obramba 21.6.1993	promocija 30.11.1993
	Janez Šumrada	obramba 13.07.1993	promocija 21.12.1993
	Ema Umek	obramba 5.7.1993	promocija 30.11.1993
	Andrej Vovko	obramba 16.10.1992	promocija 2.3.1993
	Maja Žvanut	obramba 22.6.1993	promocija 30.11.1993
1994	Marjan Drnovšek	obramba 1.9.1993	promocija 11.1.1994
	Dušan Kos	obramba 14.12. 1993	promocija 5.4.1994
	Mustafa Memić	obramba 24.6.1994	promocija 8.11.1994
	Anton Ožinger	obramba 28.1.1994	promocija 27.6.1994
1995	Darko Friš	obramba 2.2.1995	promocija 19.4.1995
	Aleš Gabrič	obramba 27.6.1994	promocija 7.2.1995
	Stane Granda	obramba 15.2.1995	promocija 19.4.1995
	Andrej Studen	Obramba 3.2.1995	promocija 19.4.1995
	Marta Verginella	obramba 1.2.1995	promocija 19.4.1995
1996	France Štukl	obramba 28.2.1996	promocija 18.6.1996
	Nevenka Troha	obramba 3.7.1996	promocija 29.10.1996
	Ana Benedetič	obramba 26.11.1996	promocija 18.2.1997
	Marijan Žnidarič	obramba 16.12.1996	promocija 25.3.1997
1998	Bojan Balkovec	obramba 9.6.1998	promocija 29.9.1998
	Evgen Pelikan	obramba 27.2.1998	promocija 17.6.1998
	Petra Svoljšak	obramba 23.3.1998	promocija 17.6.1998
1999	Darko Darovec	obramba 18.12.1998	promocija 13.4.1999
	Mitja Ferenc	obramba 18.1.1998	promocija 11.5.1999
	Damjan Guštin	obramba 15.4.1999	promocija 29.6.1999
	Stanislav Južnič	obramba 16.2.1999	promocija 18.5.1999
	Jelka Melik	obramba 8.9.1999	promocija 22.12.1999
	Mitja Žargi	obramba 12.3.1998	promocija 8.6.1999

2000	Jože Ciperle	obramba 27.10.1999	promocija 18.1.2000
	Vida Deželak Barič	obramba 25.10.1999	promocija 18.1.2000
	Boris Golec	obramba 20.3.2000	promocija 6.6.2000
	Samo Kristen	obramba 6.7.2000	promocija 28.11.2000
	Milko Mikola	obramba 1.12.1999	promocija 18.4.2000
	Boris Mlakar	obramba 21.3.2000	promocija 6.6.2000
	Mateja Režek	obramba 10.4.2000	promocija 20.6.2000
	Lilijana Žnidaršič Golec	obramba 28.3.2000	promocija 20.6.2000
2001	Neven Borak	obramba 11.7.2001	promocija 18.12.2001
	Miha Kosi	obramba 15.6.2001	promocija 13.11.2001
	Matevž Košir	obramba 30.11.2000	promocija 27.2.2001
	Dragan Matić	obramba 5.7.2001	promocija 11.12.2001
	Tomaž Pavlin	obramba 25.4.2001	promocija 3.7.2001
	Andrej Rahten	obramba 16.11.2000	promocija 20.2.2001
	Marko Štuhec	obramba 24.11.2000	promocija 27.2.2001
2002	Igor Grdina	obramba 19.12.2001	promocija 19.3.2002
	Janez Mlinar	obramba 19.10.2001	promocija 22.2.2002
	Andrej Pančur	obramba 3.4.2002	promocija 4.6.2002
	Danijela Trškan	obramba 6.11.2001	promocija 12.2.2002
	Alessandro Volk	obramba 13.5.2002	promocija 18.6.2002
2003	Ljudmila Bezlaj Krevel	obramba 19.6.2003	promocija 18.11.2003
	Matjaž Bizjak	obramba 17.10.2002	promocija 28.1.2003
	Lee Chinyun	obramba 17.1.2003	promocija 15.4.2003
	Sabina Žnidaršič Žagar	obramba 20.12.2002	promocija 8.4.2003
2004	Alenka Cedilnik	obramba 21.11.2003	promocija 10.2.2004
	Damjan Hančič	obramba 5.7.2004	promocija 21.12.2004
	Mateja Jeraj	obramba 27.10.2003	promocija 20.1.2004
	Miha Preinfalk	obramba 7.7.2004	promocija 21.12.2004
	Gorazd Stariha	obramba 28.10.2003	promocija 10.2.2004
	Rok Stergar	obramba 15.07.2003	promocija 20.1.2004
	Ivanka Zajc Cizelj	obramba 1.12.2003	promocija 2.3.2004
2005	Gorazd Bajc	obramba 11.10.2004	promocija 15.2.2005
	Borut Holcman	obramba 21.9.2004	promocija 18.1.2005
	Sašo Jerše	obramba 16.3.2005	promocija 7.6.2005
	Marija Mojca Peternel	obramba 3.5.2005	promocija 21.6.2005
	Viljenka Škorjanec	obramba 24.10.2005	promocija 20.12.2005
	Branko Šuštar	obramba 16.6.2005	promocija 16.11.2005
2006	Jure Gašparič	obramba 12.6.2006	promocija 4.7.2006
	Katarina Keber	obramba 12.6.2006	promocija 4.7.2006
	Darja Kerec	obramba 23.11.2005	promocija 17.1.2006
	Dušan Mlacovič	obramba 9.9.2006	promocija 7.11.2006
	Rosvita Pesek	obramba 27.6.2006	promocija 3.10.2006
	Rozina Švent	obramba 28.6.2006	promocija 3.10.2006

	Marko Zajc	obramba 7.3.2006	promocija 28.3.2006
2007	Filip Čuček	obramba 25.4.2007	promocija 26.6.2007
	Borut Klabjan	obramba 17.4.2007	promocija 5.6.2007
	Mojca Kovačič	obramba 5.7.2007	promocija 18.10.2007
	Tonček Kregar	obramba 7.11.2007	promocija 18.12.2007
	Mojca Šorn	obramba 22.1.2007	promocija 13.2.2007
	Tomaž Teropšič	obramba 11.6.2007	promocija 27.9.2007
2008	Ljerka Bizilj	obramba 14.1.2008	promocija 26.2.2008
	Alojz Cindrič	obramba 26.5.2008	promocija 17.6.2008
	Bojan Himmelreich	obramba 26.5.2008	promocija 1.7.2008
	Marjan Linasi	obramba 23.6.2008	promocija 30.9.2008
	Andrej Nared	obramba 14.1.2008	promocija 26.2.2008
2009	Borut Batagelj	obramba 4.3.2009	promocija 16.6.2009
	Dragica Čeč	obramba 11.3.2009	promocija 7.4.2009
	Klemen Jelinčič	obramba 23.6.2008	promocija 13.1.2009
	Jožef Škofljanec	obramba 3.6.2009	promocija 14.9.2009
2010	Jurij Hadalin	obramba 22.6.2010	promocija 30.9.2010
	Tomaž Lazar	obramba 4.6.2010	promocija 30.9.2010
	Aleš Maver	obramba 10.12.2009	promocija 9.3.2010
	Deborah Rogoznica	obramba 16.12.2009	promocija 9.3.2010
	Urška Strle	obramba 17.6.2010	promocija 3.11.2010

Prof. dr. Metod Mikuž in študenti v Črnomlju leta 1971.

Trst, ekskurzija 4. letnika leta 2007.

Tradicionalni piknik ob obletnici "kosovske bitke" v Gorenji vasi, 1969.

Absolventi Oddelka za zgodovino v Italiji leta 1970.

Člani Oddelka za zgodovino, 2000.

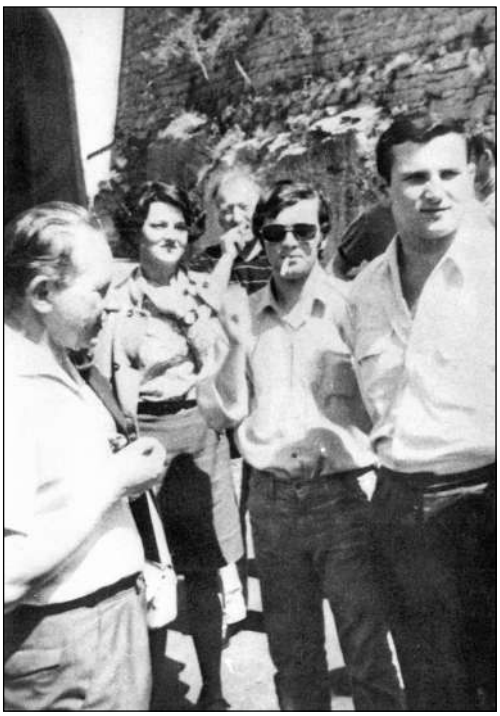

Eksurzija Oddelka za zgodovino, Italija 1970.

Magistri zgodovinskih in arhivskih znanosti od 1967 do 2010*

Seznam do leta 2000 je izdelala bibliotekarka – svetovalka Nataša Stergar, od 2000 do 2010 pa Jasna Vanček.

Leto	Ime in priimek	Zagovor
1967	Jože Koropec	1.6.1967
1972	Jasna Fišer	30.10.1972
	Janko Prunk	30.10.1972
	Franc Rozman	30.10.1972
1975	Marjana Žnidarič	3.11.1975
1977	Boris Mlakar	7.6.1977
1978	Boris Gombač	23.6.1978
	Stane Granda	23.6.1978
	Andrej Vovko	16.5.1978
1979	Rajko Bratož	29.6.1979
	Jera Vodušek Starič	12.12.1979
1982	Irena Mrvič Jug	28.6.1982
	Risto Stojanović	2.4.1982
	France Štukl	30.6.1982
1983	Eva Holz	5.12.1983
	Vincenc Rajšp	30.6.1983
	Ivo Rendić Miočević	5.6.1983
1984	Zdenko Čepič	23.11.1984
	Irena Gantar Godina	28.3.1984
	Stanislav Južnič	1.6.1984
1985	Vida Deželak Baretič	11.7.1985
	Jurij Perovšek	4.3.1985
1986	Janez Cvirn	17.11.1986
	Oto Luthar	30.6.1986
	Jože Prinčič	29.9.1986
1987	Damjan Guštin	25.5.1987
	Drago Novak	25.5.1987

* Upoštevani so tudi magisteriji pedagoških znanosti s področja metodike pouka zgodovine.

1989	Ervin Dolenc	15.6.1989
	Bojan Godeša	7.12.1989
	Žarko Lazarevič	10.5.1989
	Milko Mikola	5.7.1989
	Ivan Rihtarič	26.6.1989
1990	Bojan Balkovec	19.12.1990
	Aleš Gabrič	20.3.1990
	Alojzij Teršan	21.12.1990
1991	Andrej Hozjan	21.3.1991
	Slavica Plahuta	18.1.1991
	Andrej Studen	31.5.1991
	Tomaž Teropšič	5.4.1991
	Ivanka Zajc Cizelj	18.6.1991
1992	Darko Friš	19.5.1992
	Boris Radosavljević	22.9.1992
	Rozina Švent	27.7.1992
	Lilijana Trampuž	9.7.1992
1993	Jelka Melik	7.12.1993
	Dragan Potočnik	19.2.1993
	Marko Štuhec	19.12.1993
	Nevenka Troha	24.9.1993
1994	Alja Brglez	23.6.1994
	Darko Darovec	8.4.1994
	Ljuba Dornik Šubelj	8.12.1994
	Vladimir Kološa	21.10.1994
	Dragan Matič	11.7.1994
	Egon Pelikan	19.10.1994
	Aleksandra Serše	16.2.1994
	Marko Štepec	20.6.1994
	Sabina Žnidaršič Žagar	30.9.1994
	Vladimir Žumer	6.10.1994
1995	Stane Berzelak	26.9.1995
	Mateja Jeraj	20.4.1995
	Branko Kozina	22.11.1995
	Branko Šuštar	13.12.1995
	Zora Torkar	29.9.1995
1996	Matevž Košir	4.6.1996
	Vlasta Stavbar	25.3.1996
	Danijela Trškan	21.10.1996
1997	Alojz Cindrič	11.4.1997
	Damjana Fortunat Černilogar	12.5.1997
	Boris Golec	27.5.1997

	Danijela Juričić Čargo	13.11.1997
	Dušan Mlacović	5.5.1997
	Jurij Sinobad	17.2.1997
1998	Tomaž Pavlin	9.6.1998
	Andrej Rahten	3.11.1998
	Gorazd Stariha	13.10.1998
	Alessandro Volk	11.9.1998
1999	Tibor Füle	22.10.1999
	Monika Kočevar Kokalj	18.5.1999
	Marjan Linasi	11.5.1999
	Andrej Pančur	11.4.1999
	Maruška Pleterski	14.1.1999
	Vanda Trdan	13.2.1999
	Aleksander Žižek	09.3.1999
2000	Branko Goropevšek	16.5.2000
	Mojca Peternel	20.2.2000
2001	Sonja Anžič	19.3.2001
	Gorazd Bajc	10.9.2001
	Sašo Jerše	16.5.2001
	Helena Mešnjak Poberžnik	24.5.2001
	Stane Okoliš	13.4.2001
	Miha Preinfalk	23.10.2001
	Jelka Razpotnik	24.04.2001
	Peter Rustja	10.10.2001
	Gašper Šmid	18.4.2001
	Dragomir Trpin	12.9.2001
2002	Matjaž Bizjak	6.2.2002
	Boris Brovinsky	30.10.2002
	Marija Brus	10.10.2002
	Metka Gombač	25.11.2002
2003	Ljudmila Bezlaj Krevel	19.6.2003
	Estera Cerar	28.10.2003
	Savina Četina Žuraj	1.12.2003
	Branko Dekleva	2.12.2003
	Katarina Keber	5.9.2003
	Davor Kernel	10.2.2003
	Tone Kregar	16.12.2003
	Marko Mugerli	11.4.2003
	Martin Premk	18.2.2003
	Nadja Terčon	3.7.2003
	Blaž Vurnik	6.5.2003
	Marko Zajc	24.6.2003
	Nina Zupančič-Pušavec	21.5.2003

2004	Nada Čibej	20.10.2004
	Marija Čipić Rehar	28.6.2004
	Matejka Demšič	26.3.2004
	Primož Kočar	30.11.2004
	Mojca Kovačič	24.6.2004
	Jasmina Litrop	21.10.2004
	Andrej Lovšin	11.06.2004
	Renato Podberščič	19.11.2004
	Tatjana Rezec Stibilj	21.12.2004
	Erika Rustja	14.12.2004
2005	Ladislav Ambrožič	21.3.2005
	Bojan Cvelfar	7.12.2005
	Darja Kerec	23.11.2005
	Jože Podpečnik	5.12.2005
	Aida Škoro	2.6.2005
	Giovanni Vogrič	29.6.2005
	Hedvika Zdovc	20.12.2005
	Irena Žmuc	7.11.2005
2006	Flavio Bonin	7.3.2006
	Marjeta Šifrer	21.11.2006
	Tadeja Tominšek Rihtar	18.12.2006
	Aleš Žužek	7.6.2006
2007	Vilma Brodnik	29.11.2007
	Zoran Jovičević	12.6.2007
	Marjana Kos	25.10.2007
	Zvezdan Marković	13.11.2007
	Jakob Marušič	28.2.2007
	Irena Mavrič Žižek	12.11.2007
	Mateja Osredkar	11.1.2007
	Janez Polajnar	16.11.2007
	Andreja Polanšek	19.2.2007
	Tita Porenta	5.6.2007
	Jernej Vidmar	8.3.2007
2008	Maja Šefman	14.3.2008
	Andrejka Novakovič	21.5.2008
	Barbara Kalan	20.6.2008
	Andreja Rihter	26.6.2008
	Iztok Furlanic	1.7.2008
	Lilijana Urlep	15.10.2008
2009	Boris Bolfek	1.12.2009
	Aleš Hohnjec	22.12.2009
	Helena Jaklitsch	17.2.2009
	Vesna Kalakovič Mahnič	14.5.2009
	Boštjan Kosec	16.7.2009

	Monika Rogelj	30.6.2009
	Matija – Mitja Štih	19.11.2009
2010	Marija Gradišnik	7.1.2010
	Gašper Hudolin	13.1.2010
	Jakelj Jernej	18.11.2010
	Bogdan Šteh	21.4.2010
	Hriberšek Nina Vuk	18.6.2010
	Marjana Žibert	14.1.2010

Ekskurzija pod vodstvom prof. dr. Metoda Mikuža leta 1960.

Dekan prof. Dušan Nećak na svečanosti ob 70. letnici Filozofske fakultete v Cankarjevem domu leta 1989.

Prof. dr. Ignacij Voje prejema Veliko priznanje Filozofske fakultete, Cankarjev dom 1989.

Prof. dr. Bogo Grafenauer prejema Veliko priznanje Filozofske fakultete, Cankarjev dom 1989.

Matjaž Rebolj, Barbara Šatej, Majda Čuden in Nataša Stergar so vrsto let "zalagali" študente in profesorje s strokovno literaturo.

Kulturni dom Kočevarjev staroselcev v Občicah. Ekskurzija 4. letnika leta 2007.

DIPLOMANTI ODDELKA ZA ZGODOVINO OD LETA 1920 DO 2010*

Seznam diplomantov za čas od 1920-1945 je pripravila prof.dr. Olga Janša Zorn, za čas od 1945 do 1999 bibliotekarka - svetovalka Nataša Stergar, od 2000 naprej pa Jasna Vanček.

1920
Kropivnik Rudolf, Rožič Valentin

1921
Kozak Juš, Žontar Josip

1922
Gruntar Viktor, Ivančič Adolf, Orožen Janko, Zalaznik Albin

1924
Kalan Večeslav, Kušar France, Župančič Oton

1925
Baš Franjo

1926
Blaznik Pavle, Četverik Aleksandra, Peternelj Ciril, Savnik Roman, Stupan Bogomir, Vabič Vera, Vatovec Fran

1927
Kanduč Rajko, Paponja fra Fabjan, Petelin Stanko, Turk Ernest

1928
Aplenc Rihard, Čuk Avguštin, Milač Simon, Mlinar Ivan, Pobegajlov Anatolij, Stiplovšek Franjo, Zwitter Fran

1929
Hvala Marij, Kopljevskij Stanislav, Miklavčič Maks, Sever Stanko

1930
Binter Bogdan, Pegan Giorgia, Škerlj Olga

1931
Avsenak Mirko, Jarc Janko, Lapuh Stanko, Mučibabič Dušan, Starešina Petar, Šiminković Zvonimir, Štrukelj Vojteh, Veselko Franjo

1932
Mesar Marija, Močan Vladimir (Mirko), Opeka Anton, Radojčič Svetozar, Šarc Andrej

* V seznam so vključeni le diplomanti, ki so končali visokošolski študij zgodovine pod A.

1934
Jug Stanko, Kos Josip, Krmpotič Ivica, Lenarčič Simon, Simonič Ivan, Škerl France

1935
Čadež Stanislav, Florjančič Josip, Kessler Jožef, Oblak Ivanka, s. Avksilija, Petauer Leopold, Pirnat Zlata

1936
Hribernik Stanislav, Kerševan Marija, s. Justa, Maček Josip, Žagar Rozalija

1937
Lončar Danica, Mehle Milan, Vujadinović Jana

1938
Hvastija Franc, Margon Bogomir, Rejc Marija, Terseglav Franc, Verbič Marija, Zupančič Zvonimira

1939
Hainz Jože, Lipovec Vinko, Šertel Franc

1940
Dolenc Lojze, Gestrin Ferdo, Grafenauer Bogo, Kovač Andrej, Kramar Ivan, Musar Pavlina, Oblak Anton

1941
Benkovič Jože, Dequal Ada, Flerin Milan, Hočevar Sonja, Konov Peter, Kretič Alojzij, Smole Majda, Vasič Jovo, Žerjav Borut

1942
Pfeifer Alojzija, s. Elizabeta, Sušnik Branka

1943
Felicijan Jože, Melik Vasilij, Nardin Marija, Rojic Sonja, Zupanič Vida

1944
Furlan Andreja, Gorišek Doroteja, s. Mateja, Pirc Zvonko, Žun Danica

1946
Mikuž Metod, Robida Valentin

1947
Černetič Avgust, Čokelj Avgust, Golia Ludvik Modest, Gorše Sonja, Kovačič Nada, Likon Marija

1948
Koropec Jože, Perkič Irma, Šorn Jože

1949
Britovšek Marjan, Vengust Franc

1950

Grobelnik Ivan, Marinič Julijana, Mencej Ljudmila, Pahor Miroslav

1951

Budal Gojmir, Cimperšek Berta, Otorepec Božidar, Režek Borut, Ribnikar Peter, Trčič Bogomir, Voje Ignacij, Zore Janez

1952

Leskovec Antoša, Luković Petko, Umek Ema, Ževart Milan

1953

Arhar Vojan, Confidenti Peter, Čot Vida, Kordič Jakov, Križnar Ivan, Leskovec Irma, Pavliha Ladislav

1954

Božič Branko, Cigoj Marjan, Hriberšek Danijel, Lavrič Dušan, Lebič Marjan, Lukan Franc, Majes Stanislav, Marinič Franc, Povše Marija, Savinšek Bogomila, Škaler Stanko, Žgajnar Matija

1955

Gobec Mara Bregar, Kajba Alojzija, Kremenšek Vekoslav, Lavrinšek Romana, Meze Jakob, Pajk Anton, Perič-Rabič Marjana, Simončič Albin, Trojar Štefan, Žontar Jože

1956

Benedetič Ana, Debenjak Ljubica, Ferenc Anton, Glavač Marija, Gutnik Janez, Levc Jožef, Skočir Slavica, Weber Tomaž, Zorzut Mira

1957

Biber Dušan, Čampa Marjeta, Čop Viktor, Gobec Mara, Gorenc-Kraševec Marija, Kerec Marija, Krašovec Lucijan, Novak Drago, Oblak Marija, Ostrožnik Mirko, Peče Tamara, Pernat Nada, Pleterski Janko, Špreicer Majda, Štih Bojan, Šuštaršič Ivan

1958

Gregorič Marijan, Jeras Zdenka, Kacin Milica, Korun Janez

1959

Cerkvenik Elza, Čarni Ludvik, Gselman Sonja, Jeršek Davorin, Jezernik Aleksander, Juvan Vera, Kobe Katarina, Muhvič Ana, Nemanič Ivan, Perme Lešnik Marija, Pikon Andrej, Reisp Branko, Zadnik Štefanija, Zorn Anton, Zupan Franc, Zupančič Marjeta, Živič Niko

1960

Costa Adolf, Klipšteter Otmar, Knez Marija, Kobe Marko, Lebar Štefan, Lozar Marija, Lužar Štefka, Mačkovšek Andrija, Penič Alojz, Prosenc Marjeta, Slavec Benjamin, Stiplovšek Miroslav, Šiljegovič Mirjana, Špacapan Branko, Traven Terezija, Zupanič Zdenka

1961

Habjan Magdalena, Hrovat Alma, Jakše Marija, Krivograd Alojz, Lovrič Metka, Mauri Bogomira, Mordej Irena, Ostronič Frančiška, Vidovič Anamarija

1962

Janša Olga, Kolenc Vesna, Kralj Franc, Marušič Branko, Medič Andrej, Petrovič Marko, Rozman Marijan, Sernec Ivan

1963

Češarek Stanislava, Kresal Franc, Otič Tatjana, Palir Jakob, Tanko Rozalija, Turk Vladislav

1964

Avsec Anton, Golob Reisp Sonja, Goznikar Mihaela, Sitar Aleksander, Smoljo Pavao

1965

Kastelic Ana, Lužar Štefka, Potočnik Bogdan, Rozman Franc, Rybář Miloš, Švab Lojze

1966

Brglez Janez, Crnkovič Nikola, Devjak Božena, Fatur Juvanec Stana, Kusovac Drago, Vospernik Pieberl Miroslava, Prunk Janko, Zarupski Vojin, Žitko Salvator

1967

Dujc Evgen, Kavčič Janez, Lukež Nikolaj, Ožura Josip, Pavlovič Franc

1968

Dobnik Anton, Dobrila Pavle, Germ Frančiška, Jug Irena, Mrvič Stanislav, Simončič Nevenka, Škerlavaj Andrej, Tomec Lojze

1969

Benedik Franc, Bizjak Nada, Bočko Milan, Fischer Jasna, Kambič Jasna, Kapušin Stanka, Omahen Majda, Orel Majda, Osjak Ljudmila, , Urank Majda, Zdjelar Milan

1970

Goričnik Janko, Holz Eva, Ivanec France, Jenko Vinko, Koloini Danijela, Žnidarič Marjan

1971

Bezlaj Krevel Ljudmila, Demšar Vincencij, Hainz Primož, Lajh Emil, Malenšek Nataša, Nećak Dušan, Radoman Nataša, Stres Gvido, Sukič Štefan, Škirlec Jadranka, Vilfan Irena, Vodopivec Peter

1972

Harej Zorko, Kandus Nataša, Kuhar Franc, Mikola Milan, Mlakar Boris,Potočnik Jože, Princez Lojzka-Alojzija, Stojanović Rista, Tehovnik Janez, Vovko Andrej, Zadobovšek Ljudmila

1973

Bertoncelj Ljuba, Capuder-Žvanut Marija, Čuk Vesna, Dornik Ljuba, Drnovšek Marjan, Globočnik Janez, Granda Stane, Kološa Vladimir, Kopač Janez, Kržišnik-Bukić Vera, Likar Jože, Matko Zorka, Papotnik-Zlatev Marija, Peklar Sonja, Peršič Janez, Plahuta Slavica, Stergar Janez, Šajn Tomislav, Zakrajšek Božidar, Zupančič Marjan, Žagar Martin, Žumer Vladimir

1974

Ciperle Jože, Čepar Stojan, Gombač Boris, Grafenauer Darjenka, Harkai Štefan, Jadreško Mirjana, Kafol Miran, Kovačič Nada, Marin Leon, Pastar Ivan, Prašnikar Zlatka, Šamperl Kristina, Treursič Goran, Uranjek Milena, Vilfan Jernej

1975

Ahaj Jožefa, Belavič Marko, Benedičič Darinka, Bratož Rajko, Fajdiga Mirjana, Golobič-Gombač Metka, Ivanič Martin, Jamnik Anica, Koželj Rudolf, Kraševec Pavla, Kuščer Marjeta, Lešnik Avgust, Ogrizek Emica, Ostan Zorica, Ožinger Anton, Pivec Milan, Pogačar Jože, Puntar Rožica, Rozman Marija, Serše Aleksandra, Šešok Irena, Šnajder-Rape Zdenka, Troha Branko, Vodušek Jera, Žnidaršič Anton

1976

Brišar Srečko, Čelebič Marko, Flajnik Katica, Gantar Irena, Ivančič Nada, Jerončič Anton, Kete Magdalena, Maček Lučka, Medvšek Aleksander, Nešović Branimir, Obal Franc, Ovnič Vladimir, Prinčič Jože, Rihtarič Ivan, Švent Rozina, Tavčar Zlata

1977

Beltram Vlasta, Bohorč Marija, Bračun Antonija, Čepič Zdenko, Fugger Rolanda, Glas Antonija, Horvat Vlado, Janžekovič Janez, Karner Zdravko, Kolarič Jelena, Kragel Jelka, Lanjšček Srečko, Mance Anton, Marolt Janez, Meznarič Marija, Milotti Danijela, Možina Savina, Potokar Stanka, Prijon Lilijana, Ružič Jože, Simoniti Vasko, Stanislav Veruška, Stres Peter, Šiling Marjan, Štiglic Renata, Šubert Barbara, Vraničar Ivo, Zupančič Jože

1978

Bahun Dušan, Berkopec Vida, Božnar Dragica, Deželak Vida, Đuretić Simon, Godnjavec Silva, Grabnar Marija, Gregorič Alenka, Jevševar Tomaž, Kadunc Darinka, Klepac Tatjana, Klinkon Vlasta, Kovačevič Barbara, Kranjc Marija, Kropej Janez, Kržič Vida, Lovrenčič Ivan, Matičič Franci-Ivan, Melanšek Tatjana, Pavliha Boris, Perovšek Jurij, Pirc Janez, Sedmak Drago, Stevanovič Sašo, Sunčič Vladimir, Štokelj-Vidmar Marcela-Breda, Tavzes Tatjana, Trebec Nada, Verbič Saša, Vidmar Alenka, Zupanc Maruša

1979

Andrič Milan, Ažman Marija, Barbarič Jasna, Ciglar Ljiljana, Čas Bojan, Čeligoj Vladimir, Deželak Vida, Guštin Damjan, Hudales Jožef, Inkret Irena, Jesenko Marija, Klasinc Peter, Klemenčič Matjaž, Nanut Karlo, Pajntar Rozalija, Pleterski Andrej, Prpa Marko, Rebolj Matjaž, Rosa Jurij, Rozman Boris, Seršen Pavlič Olga, Stiasny Dimitrij, Stupica Jeraj Matejka, Štimec Anamarija, Štrumbel Žarko, Šumrada Janez, Volk Klavdija, Vovk Tatjana, Žbontar Jana

1980

Badovinac Bojana, Barbo Cvetka, Bevk Samo, Čehovin Mojca, Debelak Marjanca, Draškovič Martin, Drnovšek Helena, Grašič Miroslava, Hlebec Vida, Hribar Darinka, Kalan Branko, Kalin Anton, Kalšek Miran, Kavčič Andreja, Kogoj Marjan, Kovač Irena, Kuhar Anica, Lukež Igor, Marenčič Zdravko, Maučec Metka, Medved Cvetka, Pirjevec Vesna, Požrl Nadja, Prosen-Kodrič Irena, Rajšp Vincenc, Regvat Albin, Šentjurc Nevenka, Škrabec Milan, Vodnik Igor, Vahčič Vlasta, Vidic Marko, Vidrih Liljana, Zajc Ivanka

1981

Cindrič Alojz, Čeh Leopold, Germovšek Siniša, Grum Martin, Irgl Ivan, Končan Andreja, Kosec Breda, Košir Maksimilijan, Krope Jože, Likar Bogomir, Marinček Jasna, Medved Stanislav, Naprudnik Alenka, Nedog Alenka, Novak Franci, Pavšič Aleksandra, Pezdirc Marjana, Požlep Andrej, Rauh Milka, Rokavec Branimir, Šuštar Branko, Terbuc Bojan, Teršan Alojz, Turk Tanja, Zevnik Zlata, Žnidaršič Sonja

1982

Berzelak Stanko, Crnič Tea, Černetič Valter, Čučulovič Irena, Damjanovič Vesna, Doberšek Majda, , Gubanec Ljubica, Hribernik Marina, Kadunc Dragica, Kocijančič Nada, Končan Bojan, Kovačič Anica, Kozina Branko, Kuželički Majda, Lah-Zupančič Dušanka, Leban Romana, Linasi Marijan, Martinčič Vanja, Marvin Nives, Miglič Grozdana, Müller Dragica, Omahne Branko, Papič Liljana, Radminič Zdenka, Ravnikar Anton, Santin Nives, Segalla Adrijana, Slavinec Mira, Sluga Jadranka, Šubic Jaka, Valantič Smiljana, Vevar Nevenka, Vurcer Jože, Zgonc Zlata, Železnik Jožefa

1983

Balon Jože, Bogataj Pavel, Bonin Flavij, Cvirn Janez, Fujs Metka, Hostnik Darinka, Kordiš Ivan, Kovač Ljudmila, Kranjc Mojca, Luthar Oto, Matjašič Marjan, Modic Marija, Nusdorfer Metka, Orel Dušan, Poberžnik Helena, Pucelj Majda, Rebula Dolores, Resnik Zdenka, Sever Sonja, Sotošek Andrej, Svoljšak Vida, Štekar Verena, Štih Peter, Teropšič Tomaž, Trpin Dragomir, Železnik Žiga

1984

Bizjak Žarko, Božič Savina, Bračika Milan, Franc-Kotar Majda, Knafelj Jerca, Kolar Bogdan, Lipold Darja, Marinkov Zoran, Mirnik Roman, Okorn Anica, Padežnik Stane, Pavlič Sonja, Picelj Zdenko, Pintarič Drago, Rus Vlasta, Škorjanec Viljenka, Štuhec Marko, Tomažič Nevenka, Učakar Vilma

1985

Borštnar Majda, Braz Vili, Brodarič Marjanca, Buda Ivanka, Dolenc Ervin, Drole Ernesta, Faganel Saša, Ferenc Mitja, Klavž Danilo, Kunaver Vojko, Kušar Karel, Marinč Martin, Mavrič Irena, Mihelčič Judita, Pogačar Metka, Potočnik Dragica, Prpič Marko, Repe Božo, Sukič Ludvik, Svetek Marija, Svetina Darja, Šibli Tanja, Verhovšek Hedvika, Zajc Andreja, Zorenč Lucija

1986

Aristovnik Bojana, Baraga Lidija, Bratina Nedeljka, Gavrilovič Živojin, Germanis Meri, Godeša Bojan, Gotovina Vesna, Grandovec Mateja, Kavčič Borislav, Kos Dušan, Kranjc Bea, Kranjc Erika, Lazarevič Žarko, Marušič Gorazd, Mršnik Karolina, Novak Miroslav, Perko Marija, Ploj Tatjana, Počivavšek Marija, Podpečnik Jože, Preisinger Nečimer Vilma, Rahotina Irena, Rezec Tatjana, Rihtaršič Sonja, Rink Irena, Rozman Roman, Smrekar Jože, Šenk Tatjana, Štepec Marko, Torkar Zora, Valič Zupan Andreja, Vrenčur Milena, Zajc Polonca, Žumer Marjeta

1987

Balkovec Bojan, Čamer Damjana, Darovec Darko, Ficko Majda, Fortunat Damjana, Gabrič Aleš, Himmelreich Bojan, Kandrič Branko, Kokalj Monika, Kolar Nataša, Kopitar Adrijan, Krajnik Vladimira, Medved Lilijana, Pegam Judita, Podgornik Judita, Poje Vida, Raner Jure, Rink Irena, Ropret Dušan, Sajovic Sonja, Štuhec Marjana, Terčon Nad-

ja, Valte Melita, Zupančič Nina, Žagar Marjanca, Žlabravec Josipa, Žnidaršič Lilijana, Žučko Sotošek Nataša

1988

Bohak Diana, Borjančič Alenka, Bratec Dragica, Brodnik Vilma, Dekleva Tatjana, Durn Alojz, Franetič Vojko, Grdina Igor, Hozjan Andrej, Kačičnik Alenka, Kavčič Marjana, Ljubič Aljoša, Majerle Tadeja, Matjašič Marija, Moravec Zdenka, Novak Janja, Pevec Marija, Pfeifer-Buko Stanislava, Radivojevič Nevenka, Radosaljevič Boris, Studen Andrej, Šengelaja Mihael, Štemberger Lorena, Štrukelj Branimir, Tovšak Slavica, Žuraj Savina

1989

Demšar Anica, Gabor Alojz, Juričič Daniela, Keršič Svetel Marjeta, Kolar Venčeslav, Korenč Mira, Koščak Miroslava, Kozelj Marjana, Kozinc Nina, Matič Dragica, Meglen Vida, Obal Danilo, Ovsenar Tita, Pivk Olga, Prpič Marko, Radulovič Branko, Rožac Vida, Stopar May Karmen, Štolfa Dušan, Tratnjek Marjana, Založnik Metka, Zgonc Ida, Zupan Bogdan, Zupančič Tatjana, Žnidaršič Sabina

1990

Ahačič Andreja, Brglez Alja, Droljc Andreja, Duh Lučka, Ferjan Rožica, Hren Janja, Jarc Nada, Jerala Irena, Kosmač Klavdija, Košir Matevž, Krušič Saša, Lačen Irena, Marinič Arjana, Mavrič Tatjana, Mohorič Sonja, Nebesni-Gerden Violeta, Nemeš Estera, Okoliš Stane, Pavlič Andreja, Pavlin Vojko, Pelikan Egon, Podgoršek Mateja, Pribožič Helena, Rudolf Tadeja, Svoljšak Petra, Šifrar Ana, Šinkovec Jurij, Tehovnik Franc, Uršič Boris, Vahčič Jasna, Weis Ksenja, Vičič Suzana, Vrgoč Mila, Vugrinec Alenka, Zavašnik Dušan

1991

Alič Snežana, Antuničevič Nataša, Budna Nataša, Dukarić Peter, Fatorič Đulija, Gartner Tanja, Gašperlin Andreja, Glažar Natalija, Horvat Andreja, Jenko Barbara, Jerman Andrej, Kunej Milena, Lednik Željko, Legat Tjaša, Mencin Marjeta, Nabergoj Tomaž, Orožen Marko, Peperko Dunja, Peternel Marija Mojca, Ribarič Mateja, Rome-Močnik Metka, Sinobad Jurij, Trškan Danijela, Žbogar Andreja

1992

Benčič Tanja, Bizjak Matjaž, Bizjak Sonja, Černe Tea, Česnik Irena, Dolinar Alenka, Florjančič Milojka, Geržina Aleksander, Glaser Mojca, Golec Boris, Hriberšek Elizabeta, Jernejčič Alfonz, Jukič Maja, Klobčar Andrej, Komel Rok, Ljubenšek Marjeta, Mervar Andreja, Milovanovič Darja, Mlacovič Dušan, Pavšič Anita, Radonjič Zoran, Škufca Irena, Šteiner Martin, Ternovec Matjaž, Viler Darko, Zaplotnik Mojca, Zorko Matjaž, Žitnik Barbara

1993

Andrejašič Alenka, Avsec Jože, Bergant-Prevc Julijana, Bratož Suzana, Damijanič Miranda, Didič Jasmina, Drnovšek Mirjam, Drnovšek Vesna, Eržen Marjeta, Flajnik Damjana, Guček Brigita, Hajdinjak Boris, Jovanovič Nataša, Jurič Erna, Kersnič Aleš, Klemenc Martina, Kogej Katarina, Kovačevič Mirjana, Kršič Ristana, Lazar Maja, Lipnik Nataša, Makorič Anastazija, Marušič Irena, Mikuš Janja, Ninkovič Jasmina, Pokovec Tea, Pošak Anton, Radišek Savina, Sirec Metka, Stanič Barbara, Stariha Gorazd, Urankar Tjaša, Vresnik Ožbelj, Vrevc Marko, Vukmir Andreja, Zelnik Damjana, Žižek Aleksander

1994

Cerar Estera, Čuk Metka, Dimitrievska Natalija, Habjan Jožica, Hočevar Irena, Hrvatin Katarina, Kuščer Majda, Mrdavšič Aleksandra, Novak Bojan, Novakovič Vladka, Puhar-Murovec Vesna, Ramšak Irena, Rataj Jožef, Razpotnik Jelka, Rebec-Škrinjar Gabrijela, Repnik Jože, Režek Mateja, Rogelja Katja, Rozman Stane

1995

Božič Mirka, Cvelfar Bojan, Hudovernik Mojca, Ilič Vladimir, Ivančevič Katarina, Mikič Saša, Mohorič Irena, Mrak Ester, Pavlin Tomaž, Petrovič Mateja, Pletikosič Ivica, Pokovec Lea, Poljšak Simona, Ravlič Jolanda, Stare Nataša, Šen Irena, Trdan Vanda Pavla, Učakar Maja, Urbančič Marija, Vidic Špela, Vodončnik Alenka, Zgaga Srečko, Zupan Katarina

1996

Bogataj Helena, Bončina Iztok ,Ceglar Dejan, Gnezda Mojca, Hegedič Maja, Homar Andrej, Horvath Bernardeta, Jakomin Karmen, Kešac Mojca, Kete Dolores, Knez Darko, Komac Andrej, Kopmajer Marija, Kosi Mihael, Kovačič Gregor, Lavrenčič Aleksander, Markovič Zvezdan, Mikolič Tomaž, Mlinar Janez, Možina Jožef, Naglič Marjana, Pančur Andrej, Pešak Barbara, Potočnik Irma, Pregelj Sebastijan, Rahten Andrej, Rajh Zdenka, Resinovič Tanja, Rihtaršič Damjana, Svetin Irena, Šatej Barbara, Škofljanec Jože, Šorn Mojca, Štular Natalija, Tominšek Tadeja, Vertačnik (Vili) Viktor, Vodopivec Nadja, Žvan Tamara Špela

1997

Areh Zdravko, Avbelj Peter, Babšek Jana, Bajič Nada, Bernik Valerija, Bizjak Matjaž, Bolka Darja, Bovha Boris, Demšič Matejka, Dežman Jože, Domjan Bojan, Friškovec Thea, Horjak Dragica, Hrastnik Simona, Kernel Davor, Klasinc Andreja, Koder Metka, Kos Elizabeta, Kralj Mateja, Kramberger Taja, Kregar Tonček, Križ Aleksander, Krumpak Andrej, Kunstelj Aleš, Kurtovič Pavla, Lakovič Marko, Lavrič Martin, Lesar Mateja, Leskovar Marjeta, Likič Milan, Malnar Mateja, Malnar Suzana, Markelj Lucija, Mlakar Jasna, Novak Branko, Pagon-Bajt Vida, Papež Janja, Pavlič Karmen, Plut Boštjan, Remškar Bogomir, Sabo Tatjana, Svete Andrej, Šarman Sandi, Šimič Valter, Šoster Barbara, Tawitian Elissa, Videkič Marjanca, Vončina Danijel, Vuk Irena, Vurnik Blaž, Žagar Jurij, Žižmund Barbara, Žužek Aleš

1998

Bizjak Janja, Blažič Damjana, Boršič Barbara, Bravhar Mitja, Brenčič Polonca, Eberlinc Roman, Furlan Tanja, Gombač Jure, Horvat Mladen, Jerše Sašo, Keber Katarina, Kosi Renata, Krivec Damjana, Križaj Gregor, Lakner Jernej, Lampret Nataša, Lorenci Andreja, Maček Jure, Majerič Nataša, Mamič Tino, Marčič Dominika, Markošek Tatjana, Marolt-Androjna Mojca, Matevc Gregor, Medved Mateja, Mlakar Polona, Mrzelj Viktorija, Nared Andrej, Pazlar Majda, Pečovnik Natalija, Podberšič Renato, Poljanec Andreja, Prebilič Vladimir, Preinfalk Miha, Premrl Alan, Rant Helena, Renko Kristina, Rogelj Monika, Rutar Boris, Simonič-Mervic Karmen, Simonič Katja, Stanonik Franci, Steiner Igor, Stergar Rok, Trateški Jožica, Uršič Erika, Vidic Jana, Vodeb Jožica, Vrčon Andrej, Zalar Drago

1999

Bolfenk Boris, Boškovič Danijela, Bubnič Urška, Delavec Dragica, Dobaja Dunja, Ferlinc Nataša, Gavez Leonida, Golc Martina, Golouh Mateja, Goršek Darja, Grilc Tin-

kara, Grošičar Maja, Habjan Marko, Hančič Damjana, Ilc Gašper, Jevc Katja, Kac Uroš, Kecman Srečko, Kerec Darja, Knaflič Manuela, Kobal Ana, Kržan Špela, Kržišnik Mateja, Lamberger Maja, Likar Andrejka, Lotrič Ana Marija, Merzlak Mojca, Mirkov Maja, Mrak Damjana, Novak Andrej, Novak Tanja, Oman Tina, Otrin Blaž, Podlogar Andreja, Praprotnik Katja, Premk Martin, Pungerčar Sonja, Rigler Gregor, Senič Nenad, Šibelja Petra, Šimnic Tanja, Šipič Maša, Šuler Denis, Toplek Barbara, Ukmar Luka, Urbanc Nataša, Vendramin Simona, Zalaznik Alenka, Zemljič Igor, Zidar Vanja

2000

Babić Mirjana, Batagelj Borut, Belec Robert, Berlec Metod, Bogočalec Anton, Bratec Rožle, Brezar Gregor, Brodnik Ana, Černe Milena, Dekleva Branko, Felician Vinko, Frelih Meglič Urška, Hudomalj Andrej, Janežič Matija, Jerman Davorin, Juh Rosvita, Knafelc Jana, Kočevar Andrej, Kodre Elena, Kolenc Metka, Komel Tomaž, Komerički Saša, Konestabo Edvard,Kurillo Andrej, Langus Klemen, Litrop Jasmina, Marković Fikreta, Marošek Matej, Marušič Jakob, Mikulin Vanja, Milunič Milovan, Mlakar Darja, Mugerli Marko, Ogrizek Petra, Peterlin Andreja, Peternel Tomaž, Pogačnik Teodora, Simonič Petra, Skubic Maja, Šavli Kurinčič Anuška, Šavnik Mojca, Škalički Carmen, Škoro Aida, Štorman Bojana, Šturman Armando, Trpin Jožica, Vidic Barbara, Vidmar Jernej, Vignjevič Petra, Volčjak Jure, Volk Nevenka, Vovk Andrej, Vrčkovnik Bogomira, Zajc Marko,Zrnec Primož, Žorga Simon

2001

Adamič Ksenja, Babič Gorazd, Bernik Aleš, Blas Maja, Bufon Jakončič Nataša, Burja Andreja, Cevec Tatjana, Cigale Aleksandra, Čipić Marija, Čoralić Barbiero Sanela, Črnič Andrej, Filipas Helena, Gašparič Jure, Gorup Darja, Graovac Nataša, Horvat Barbara, Hus Irma, Jakša Robert, Jamnik Mateja, Jerenec Mira, Jovićević Zoran, Kalakovič Vesna, Kalan Barbara, Kalčič Nina, Kambič Mateja, Kavčič Urška, Kočar Primož, Konjar Žiga, Koren Sara, Kos Dezire, Košir Matej, Kovač Natalija, Kovačič Benjamin, Kovačič Mojca, Ledinek Aleksandra, Mavc Natalija, Mehle Vanja, Milovanovič Jarh Sebastijan, Pantić Nevenka, Pipan Urška, Piškurić Jelka, Plevnik Primož, Podgoršek Tomaž, Primar Branko, Prinčič Nataša, Privšek Marjeta, Resman Tatjana, Rozman Martin, Rožman Mojca, Rustja Erika, Sekereš Karina, Selič Metka, Selišnik Irena, Slavec Konda Marija, Stanišić Danijela, Stanovnik Žiga, Strlič Nataša, Svetek Tanja, Šantelj Lucija, Šorl Mihael, Škulj Jožica, Švrljuga Ivo, Turk Mitja, Velikanje Helena, Vuga Maja, Zorc Miha, Zorko Matkaž, Žabota Barbara, Žnidar Sabina, Žužek Janez

2002

Adam Lucijan, Barbek Tomaž, Bernard Matejka, Boljka Polona, Brod Aleš, Čeč Dragica, Čižman Špela, Čuček Filip, Čurk Vesna, Delavec Mira, Dolinšek Lucija, Ekmečič Saša, Eržen Elizabeta, Fakin Jasna, Ferleš Tanja, Fink Mojca, Gamse Robert, Gerebic Gordan, Gjerek Ludvika, Golias Tina, Golob Vesna, Gradišnik Marija, Grašič Monika, Hribar Sebastjan, Jaklitsch Helena, Jovan Petra, Kante Viktorija, Kariž Sergeja, Karlovšek Metka, Kastelic Gregor, Klukej Irena, Knific Gorazd, Kobilšek Zinka, Kos Barbara, Kosec Boštjan, Kovačič Darja, Kovačič Mihaela, Kovačič Simona, Kozorog Sandi, Kunstelj Damjan, Kupljen Marko, Kus Renata, Lavtar Manica, Markelj Klemen, Mavec Urška, Medvešček Matija, Mladenović Vanja, Nahtigal Špela, Nosan Tomaž, Oberstar Andrej, Omers Nenad, Osredkar Mateja, Paradžik Irena, Pavlinec Donovan, Podlesek Tina, Podpečan Monika, Perko Andreja, Petrič Iztok, Polajnar Janez, Poljanec Darja, Pokos Petra, Ravnihar Marica, Rebec Daša, Roblek Polona, Rome Damjanca, Sadek Mitja, Sever Janko, Sežun Tiberij, Sibila Rada, Skočir Simon, Sodnik Polona, Starič Nataša,

Stergar Gorazd, Strašek Vida, Stružnik Stanislava, Šalamon Jasmina, Štih Matija-Mitja, Štrancar Aljaž, Štruc Simona, Štukel-Kneževič Vasilij, Šućur Slađana, Tanko Janez, Trebušak Alenka, Verdnik Tomaž, Voler Lidija, Vovk Maja, Zajc Janez, Zelič Mojca, Žibret Aleksandra, Žveglič Mihaela

2003

Abram Olga, Ažber Andreja, Bajželj Uršula, Bertalanič Nataša, Bobek Damijan, Brajić Mirjana, Cankar Tadej, Eržen Vanja, Dermastja Tadeja, Dovžan Miha, Feštanj Simon, Gaber Bernarda, Gašperič Primož, Gobec Sonja, Godicelj Darja, Habjanič Oskar, Hohnjec Aleš, Ivančič Saša, Jager Katarina, Jakelj Jernej, Janežič Polona, Jerman Gregor, Jesenko Urška, Kager Mihaela, Kalamar Andraž, Keržan Matjaž, Kladnik Ana, Klepec Vesna, Klinar Nataša, Kores Dolores, Kovač Tjaša, Leban Andrej, Marinko Špela, Mavc Maja, Mejak Martina, Milovanović Nataša, Mirjanić Anita, Mlakar Ernesta, Mršić Blaž, Muršič Sergeja, Pajk Karmen, Pečelin Vlasta, Peršolja Vanja, Pilih Denis, Plemeniti Nenad, Potočnik Katja, Purger Simon, Pust Klemen, Ravnihar Petra, Rendla Marta, Ribič Irena, Strahovnik Vojko, Strnad Borut, Šantej Tina, Širok Kaja, Škerl Marjeta, Urlep Lilijana, Vampelj Suhadolnik Nataša, Vogrinc Roman, Volčanšek Mitja, Vrbovšek Aleš, Vrtovec Repič Kristina, Vuk Nina, Zadravec Valentina, Zalaznik Polona, Zupan Gregor, Žerjav Jana

2004

Acman Urban, Auer Jurij, Blokar Jolanda, Božič Bojana, Brilej Vincencija, Centrih Lev, Cetinski Ackerman Mojca, Čuček Martina, Čuček Primož, Debevec Gregor, Debevec Martina, Emeršič Jurij Pavel, Furlan Andreja, Gartner Miha, Gornik Mateja, Ivanec Staša, Jaklič Marjan, Janežič Irma, Janežič Nataša, Jeruc Matjaž, Jurjevčič Mirjam, Jurkovič Andreja, Kamenšek Darja, Kernc Boštjan, Kiderič Petra, Klašnja Nikola, Kos Živa, Košir Barbara, Kovač Simona, Kovačič Monika, Krajnc Živa, Kržič Matej, Lederer Miha, Lovec Urška, Lutar Tatjana, Marčič Aleš, Mavsar Sonja, Mihelak Vinko, Mihelj Irena, Miljavec Anja, Mravljak Mojca, Miličić Igor, Nemec Neva, Novak Veronika, Okretič Polona, Pantner Katica, Pastar Andrej, Pečnik Barbara, Potočnik Mitja, Praznik Niko, Remše Starovasnik Petra, Ronko Katarina, Ropič Gorazd, Rusjan Gregor, Seliškar Damijana, Seručnik Miha, Simnovčič Pišek Urška, Skledar Polona, Slabe Janja, Starman Alenka, Strle Urška, Šavron Erika, Špiler Boštjan, Šteh Matej, Testen Petra, Tominc Gašper, Topolinjak Simona, Verdinek Alenka, Vrbek Jure, Vukšinič Bojan, Zalar Simon, Žerič Damir

2005

Abbad Sebastjan, Agni Stella, Arh Grega, Baller Jasna, Bec Janja, Bogataj Marta, Brglez Nežka, Čeferin Urška, Čutura Tanja, Čvan Sonja, Dintinjana Tomaž, Ficko Maja, Filipčič Rok, Gaber Aleš, Gnezda Tjaša, Godec Rok, Golob Laura, Grabljevec Sabina, Grbec Peter, Gros Novak Andreja, Grošelj Branka, Guček Maja, Hadalin Jurij, Hribar Barbara, Jamnik Maja Marija, Jarc Jaka, Jerkič Nina, Jordan Anja, Kavčič Matej Matija, Kavčič Petra, Kavrečič Petra, Kerec Martina, Klinc Andreja, Klovar Ksenija, Kocjan Anita, Kogovšek Nataša, Koren Tadej, Košnik Petra, Kramžar Tomaž, Krašovec Jana, Kukanja Mojca, Kuralt Andreja, Lazar Tomaž, Lotrič Vesna, Mahkovič Maša, Mally Eva, Manfreda Primož, Marolt Staša, Matkovič Matej, Mijanović Dušan, Milevoj Ana, Milić Ida, Molan Andreja, Mulh Jaka, Nemec Lea, Novak Roman, Oblak Aleš, Okrogelnik Barbara, Paškič Valerija, Pekolj Simona, Pelan Jaka, Podgornik Urška, Podobnik Mojca, Prevolnik Petra, Pušnik Dunja, Race Helena, Ribič Lidija, Rebolj Francka, Romih Tina, Sahba Sanaz, Sajovic Katarina, Savić Vesna, Sedej Majda, Sitar Muhič Majda, Stare-

šinič Metka, Stergar Janja, Strniša Erna, Svete Mitja, Šefman Maja, Šekoranja Nataša, Šinkovec Urša, Šiško Metka, Škrjanc Nina, Šteh Bogdan, Teržan Saša, Težak Barbara, Tišler Blaž, Torkar Blaž, Tratar Patricija, Udovič Jožko, Udrih Nina, Usenik Maja, Vagaja Nataša, Vanček Jasna, Vencelj Nina, Vengust Marko, Verbič Katarina, Vovk Andreja, Vovk Damjana, Zadravec Sonja, Zalašček Breda, Zidar Borut, Zidar Franc, Žabkar Blaž, Žlender Barbara

2006

Arnold Jerneja, Babšek Silva, Bohorč Saša, Božič Maja, Bukovič Patricija, Drobnič Žiga, Cetina Igor, Cizelj Matej, Čop Robert, Čučkin Miha, Dolenec Jana, Erman Petra, Fon Miloš, Gerbec Simon, Glasenčnik Marko, Grandovec Ivan, Gulič Andrej, Hudoklin Miran, Hudolin Gašper, Jančar Peter, Jerina Danijela, Kazazić Tamara, Klavora Marko, Knez Blanka, Kopar Vanja, Kosi Jernej, Košir Esther-Daniela, Kotnik Andrej, Krašovec Katja, Krebs Vojko, Krmpotić Ana, Lavrenčič Uroš, Leban Marko, Ljubič Marko, Lorenčič Aleksander, Luzar Irena, Mavrič Irena, Mihelić Davor, Mihelj Tina, Milic Katja, Mrak Nataša, Oblak Sandro, Opara Barbara, Osredkar Olga, Ožbolt Boris, Panjan Anja, Ploj Kristijan, Pogačnik Aleš, Poljanšek Marta, Porenta Petra, Požgan polonca, Prihavec Lucija, Prijanovič Andrej, Pušnik Rudolf, Ravbar Matjaž, Rejec Vesna, Rizvić Zlatka, Rolih Andreja, Rovšček Petra, Rozoničnik Barbara, Rupnik Maja, Seljak Matej, Sever Valentina, Simčič Ivan, Slapšak Urška, Smole Tomaž, Stenovec Lidija, Strašek Petra, Suban Martina, Sunčič Mitja, Šenica Pavletič Verica, Šenk Bernardka, Šifrer Gregor, Širko Petra, Škafar Dušan, Škrlj Katja, Štrukelj Marijana, Štukelj Martin, Terpin Marija, Tovornik Primož, Urh Nataša, Veldin Patricija, Vrečko Lea, Vrhovnik Jerič Nataša, Vujanović Lila, Zgonc Irena, Zorko Andrej, Zorman Alenka, Zrimšek Boštjan, Zupan Šorli Nina, Zupančič Uroš, Weiss Janez

2007

Anželj Katarina, Babič Blaž, Belovič Mario, Berčič Petra, Bizjak Jasmina, Borak Zvonka, Brvar Klemen, Capuder Tadeja, Cirman Maja, Debeljak David, Deželak Monika, Drnovšek Mateja, Fatur Igor, Filipič Barbara, Gašperlin Helena, Greif Gregor, Horvat Tomaž, Ilc Mojca, Iskra Mateja, Jakop Metoda, Jakopič Sara, Kač Maja, Kavaš Irena, Kodranov Kristina, Kogoj Oliver, Koritnik Erika, Kosem Mojca, Kosi Mateja, Kotar Silvestra, Kranjec Brigita, Krašovec Sanja, Križaj Jernej, Kuhar Simon, Lapanja Vesna, Ličen Martin, Lisjak-Gabrijelčič Luka, Matičič Hostnik Helena, Meglič Mateja, Mehtig Karmen, Mihelič Liana, Mihelčić Natalija, Mikolj Karmen, Mikša Peter, Mikyška Nika, Mukics Dušan, Oberstar Mateja, Omejc Polona, Pandža Miro, Pavčič Jasmina, Pejić Darko, Pelko Matjaž, Petkovič Vladimir, Pfeifer Luka, Pohar Miha, Polutnik Kalajdžiski Simona, Potokar Iztok, Povalej Maja, Premrl Mirjam, Prevodnik Eva, Puppis Rok, Ratkajec Hrvoje, Remškar Sanja, Rojht Ksenija, Rovtar Rok, Rupnik Andreja, Simončič Štefan, Skrt Gregor, Slabe Sonja, Sluga Miha, Stres Neža, Strnad Jani, Šepetavc Maja, Šimac Miha, Šuligoj Rok, Švajncer Mateja, Toerner Mirjam, Trnovšek Tadej, Trošt Petra, Valentić Katarina, Valentinčič Nika, Velišček Vesna, Vernik Teja, Vičič Helena, Voga Barbara, Vogrinčič Anita, Zmrzljak Nataša, Zottl Tomaž, Zupanc Lea, Žnidaršič Barbara

2008

Bevc David, Bittner Katarina, Blažič Maja, Bogovčič Gregor, Cepanec Ivan, Cergol Ana, Černigoj Meta, Derata Dositej, Fister Petra, Glasenčnik Andrej, Gorenc Miha, Grahovac Saša, Habjan Hana, Hribar Sergeja, Hribar Viljem Marjan, Iršič Borut, Jager Jasna, Jakše Nataša, Jan Faletič Nataša, Jaunig Urška, Jesenšek Gašper, Kacin Goran, Kadiš Marinka, Koncilija Žiga, Kos Klavdija, Kovačič Marjeta, Kreslin Katja, Križnar Matjaž,

Krt Siniša, Legan Tina, Marin Katarina, Mavrič Marko, Mayr Mojca, Merljak Petra, Milenković Stojan, Mohorko Maša, Može Damjana, Petelin David, Pfajfar Vanja, Pilko Marija, Pivec Zala, Planinec Urša, Plos Nina, Pokmajević Marija, Polenšek Jakob, Pongračič Blaž, Pšeničnik Ines, Retelj Simona, Rifelj Matej, Rogina Barbara, Rudaš Andreja, Sirk Vesna, Sovič Anja, Stojko Nataša, Šafarič Aleš, Šimec Tomaž, Širca Andra, Šoštar Urška, Špiček Petra, Tepina Daša, Tiršek Nika, Trstenjak Dejan, Uršič Irena, Valand Janez, Vodopivec Polonca, Vovk Godeša Dominika, Vucela Eva, Žlebnik Aleš

2009

Ajlec Kornelija, Ašič Mojca, Avbar Rok, Babnik Jaka, Batista Martina, Baumkirher Nika, Bečan Rok, Bergant Anja, Bergant Mojca, Bizjak Tomaž, Bogataj Katja, Brankovič Jure, Brunskole Marko, Czerny Katarina, Čakalić Aleš, Čenčič Janja, Černe Maja, Černuta Ana, Daugul Romana, Dežman Rok, Dominik Blaž, Dragan Petra, Džudžar Adrijan, Fajt Tanja, Frajle Primož, Grgantov Anja, Haromet Danijel, Horvat Danijela, Ipavec Patrik, Ivančič Monika, Ivanšek Aleksandra, Janežič Rok, Jazbec Janja, Jedlovčnik Janja, Jurinčič Anton, Kalin Dubravka, Klančnik Julijana, Klöckl Gregor, Kocmur Tanja, Konda Mihačič Karin, Korošec Anja, Kosi Gregor, Košak Dora, Kragelj Nataša, Krajnc Sabina, Kramžar Dejan, Kržič Jasna, Lazar Kristina, Lešnik Karmen, Levec Simona, Markič Gašper, Marković Andreja, Matjan Andrej, Medvešček Maja, Mežnarec Martina, Mihelj Darja, Mirtič Tanja, Mlakar Anja, Močnik Marko, Močnik Mateja, Mulc Jasmina, Mulej Oskar, Murn Martin, Mušič Dunja, Nardin Mia, Novak Tanja, Petrač Erna, Podreka Jasna, Pokorn Daša, Praznik Brigita, Prudič Tjaša, Rant Valerija, Rebec Bernarda, Rifel Tadej, Ristić Biljana, Rostohar Katja, Sedmak Romina, Selišek Mojca, Sikošek Lea, Stanovnik Katarina Petra, Stare Tina, Stepišnik Klemen, Stopar Mojca, Strel Jana, Sukljan Nejc, Svenšek Ana, Špan Vesna, Špehar Tanja, Tekavec Zvonko, Terčič Petra, Usar Petra, Velikanje Borut, Vidrih Vesna, Vozel Gorazd, Vuga Ambrož, Zalokar Polona, Žerjav Samo

2010

Arnuš Marko, Bobek Aleš, Bogataj Jerca, Bregar Janez, Burkeljca Dejan, Butolen Simona, Car Polona, Čebela Maja, Dvojmoč Petra, Ferbežar Katja, Franko Jože, Gabrijelčič Tjaša, Gajić Vesna, Geršič Matjaž, Gostečnik Urška, Grašič Boris, Hlebanja Neža, Kerin Marjetka, Knap Tjaša, Kodrca Domen, Konrad Patricia, Korez Valerija, Kosmač Maja, Kranjec Gregor, Krhin Gašper, Krkoč Polona, Lipar Matej, Lorber Zala, Lužar Klemen, Marinč Miha, Martinjak Ana, Mekinda Blanka, Mencin Dominika, Mirt Maja, Omahen Rok, Osmanagić Danijel, Pajek Tina, Paulič Anja, Pavlič Janja, Pirnat Katarina, Pleško Anita, Pondelek Branka, Povodnik Gašper, Puš Urška, Ravnikar Mateja, Simeunić Zvonko, Sitar Nina, Sket Mihael, Stibilj Matjaž, Strahinić Janko, Strmljan Klemen, Suša Nina, Svetlin Anja, Šestan Tjaša, Škafar Gregor, Školc Jože, Štolfa Ester, Šuc Izidor, Tanko Primož, Ugovšek Mateja, Velkavrh Jernej, Volk Gabrijela, Zoubek Jure, Zupanec Andreja, Zwitter Žiga, Žibert Maruša